

GEMEENTERAADZITTING d.d. 26 NOVEMBER 2021

=====

VOORZITTER: Goedenavond, iedereen, allen hier aanwezig in Odisee. En ook de raadsleden, die ... En de raadsleden, die van thuis volgen. Ik heet ook een paar studenten van het College welkom, waar ik weer voor wil vragen of ze deze avond een foto mogen maken van de zitting. Is dat voor iedereen oké? Ja, voilà. Bij deze mogen jullie een foto nemen. Excuseer? Ah ja, ja. Ja, daar moet ik één ding over zeggen. Volgens de laatste richtlijnen van ABB is het zo, dat als we voldoende ver uit elkaar kunnen zitten, dat raadsleden het masker mogen afnemen als ze het woord hebben. En daarbuiten zijn we toch verplicht om het masker op te zetten. Ja. Ik zal proberen om met masker heel duidelijk te spreken. Bij deze is de zitting geopend. Een paar mededelingen. De algemene commissie van 29 november zal hybride doorgaan in de raadzaal, een beetje op het systeem dat we al gewoon waren. Raadsleden, die fysiek aanwezig zijn en die geen plaats meer hebben in de raadzaal omwille van het overtal, die kunnen plaatsnemen in de trouwzaal. Dan wil ik ook zeggen, dat de indiener van het verzoekschrift aangaande de bouw van een nieuwe bibliotheek zich verontschuldigt voor deze zitting wegens andere verplichtingen. Agentschap Binnenlands Bestuur heeft ook per brief laten weten, als toezichthoudende overheid, dat de jaarrekening van 2020 is goedgekeurd. En dan wil ik ook nog eens even – hij is hier niet fysiek aanwezig, denk ik – maar even in herinnering brengen dat het voorlopig de laatste zitting is voor raadslid Marcel Van Looy en ik wil hem hierbij in naam van de hele raad en eigenlijk ook van de Sint-Niklase bevolking bedanken.

A P P L A U S

VOORZITTER: Ik wil ook de verontschuldiging geven voor de hele zitting, excuseer, van raadslid Christine Meert. Dus zij is de hele zitting afwezig. Ik zie dat de heer Pannecoucke het woord vraagt.

PANNECOUCKE: Ja, voorzitter, ik wil meedelen dat Anneke Luyckx haar bijkomend punt wordt afgevoerd.

VOORZITTER: Oké, dat is goed. Dank u wel, dank u, Roland. En ik zie dat ook Frans het woord vraagt.

WYMEERSCH: Ook over de regeling der werkzaamheden. Mevrouw de voorzitter, mijn punt interpellatie over de politionele problemen die er zijn of zouden zijn, trek ik voorlopig in.

En ik zou willen vragen om – u gaat twee punten samen behandelen als ik mij niet vergis, nl. het verzoekschrift en daaraan gekoppeld punt 25 – zou het niet geraadzaam zijn ook punt 28, het rup H. Heymanplein daarbij te voegen, zodat we dat als één pakket kunnen debatteren eventueel. Dat is een suggestie.

VOORZITTER: Ja, ik weet het. We hebben daar ook over nagedacht om dubbele debatten en zo te vermijden. We hadden er niet voor geopteerd in de zin van het verzoekschrift vind ik iets dat waard is om apart behandeld te worden. En dan rup en allé ja, dat het toch een beetje in een ander vaarwater zit. Dat was eigenlijk de reden waarom we het toch zouden behouden op de agenda zoals ze nu staan. Oké?

DE MEYER: Voorzitter?

VOORZITTER: Ja?

DE MEYER: Kunnen 1 en 25 dan niet samen behandeld worden?

VOORZITTER: Ja, ik wou dat niet doen uit respect voor de, ja, voor het verzoekschrift van mijnheer Heirman, maar ja, als jullie dat raadzaam vinden.

WYMEERSCH: Ik dacht dat ...

VAN DER COELDEN: Wij zijn voorzien op een relatief korte tussenkomst omtrent het verzoekschrift van mijnheer Heirman en een langere tussenkomst over het dossier van de selectieleidraad. Natuurlijk, als iedereen het zo oppakt, is er geen probleem. Als punt 1 al aanleiding is voor fracties om een uitgebreide uiteenzetting te doen, ja, dan zitten we een beetje naast mekaar te werken hé.

VOORZITTER: Ik, daarom dat ik zou pleiten om het te laten zoals het is. Oké?

WYMEERSCH: Ik dacht, mevrouw de voorzitter, dat op elke commissie – ik weet het niet – maar ons toch was meegedeeld, dat 1 en 25 samen zouden behandeld worden. Dat is tijdens de commissie gezegd.

VOORZITTER: Ja, dat is dan niet met mijn weten geweest. Allé, ik vind het, ik zou het liever apart houden. Ja?

DE MEYER: Ik zou het liever samen ...

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Ja, oké, dan hebben we een ander gedacht. Goed. Dan beginnen we met het ... Ah, ja, ik zie dat niet. Johan, heb jij ... Ja, je hebt het woord.

UYTDENHOUWEN: Ja, maar heel kort. En het is misschien niet het moment, maar het is wel een regeling van werkzaamheden voor de OCMW-raad. Ik heb ook een interpellatie ingediend voor de OCMW-raad. Van mijn part mag dat schriftelijk beantwoord worden.

VOORZITTER: Ah, oké. Dat is goed. Dank je wel, Johan. Dan zal de schepen daar antwoord op geven.

WYMEERSCH: Mevrouw de voorzitter?

VOORZITTER: Ja?

WYMEERSCH: Nu was ik eens tevreden dat er eindelijk iemand de agenda van de OCMW-raad had ontdekt ...

VOORZITTER: Maar, Frans, ik ben zo blij dat ge tevreden zijt.

WYMEERSCH: Ik zeg nu ben ik niet meer de lone ranger, maar, Johan, bedankt omdat ge mij toch in mijn rol laat.

VOORZITTER: De intentie was er, dat is al veel hé. Goed, dan beginnen we onze raad met punt 1, gemeenteraad, verzoekschrift aan de gemeenteraad, ontvankelijkverklaring en behandeling, goedkeuring. Ik geef het woord aan de schepen om even een toelichting te geven bij dat antwoord.

BAEYENS: Ja, vooreerst wil ik mijnheer Heirman zelf bedanken om de manier waarop hij dat verzoekschrift behandeld heeft en de manier waarop hij het gebracht heeft op de commissie. Wat toch op een zeer duidelijke, uitvoerige manier was en op zich toch niet zo evident is om dat zo te doen. En dat is toch wel een bedankt waard. Ik wil hem ook bedanken over het feit, dat hij over de werking van de bib als dusdanig natuurlijk heel positief was en zegt dat hij daar echt wel aan zijn trekken komt. Nu, jullie hebben het antwoord of het voorbereid antwoord gekregen en daar wil ik een aantal zaken in uitlichten. Ik ga dat niet integraal voorlezen, maar natuurlijk een aantal argumenten wegen meer dan andere. En één van de belangrijkste, het is voor een gebouw misschien maar 50 jaar oud, dat zou je wel kunnen stellen, maar organisatorisch, technisch, energetisch, op vlak van klimaat, ja goed, is dat gebouw op en zou je dat volledig, maar dan ook volledig moeten strippen tot aan de ruwbouw min nog maar de vraag of je dat stand ter techniek zou kunnen krijgen, wat we eigenlijk toch wel willen om daar een klimaatneutraal gebouw van te maken. Nu, dat zou maar de grote vraag zijn of dat al technisch zou kunnen. Bijkomend is dan natuurlijk de kostprijs. De kostprijs zal in dat geval zeker van gelijke hoogte zijn als de kostprijs, die we nu verwachten te betalen. Dus in die zin is het gewoon op en helpt – en dat is toch wel een belangrijk argument ook, vind ik – helpt het gebouw vandaag de organisatie niet verder. De evolutie in het bibliotheekwezen is van dien aard, dat je toch andere noden krijgt en een ander soort gebouw en een andere soort werking mogelijk moet maken voor de toekomst. Voor de nabije toekomst, maar ook voor de verdere toekomst. Dus daardoor kiezen we inderdaad voor een multifunctioneel gebouw, dat veel makkelijker aan te passen is aan organisatorische noden, ook doorheen de tijd.

Ik denk dat dat een belangrijk argument is. Dan een tweede zaak, die ik hier nog zou willen opmerken, maar alle punten hebben zijn belang, maar staan te lezen – en ik ga ervanuit dat je daar niet op zit te wachten op een lezing – maar dat is toch wel de relatie met dat vergroenen van dat plein. En ik denk dat hij daar een punt heeft, dat de voorgevel van de bibliotheek met de groene bomenrij, dat dat functioneert. We hebben daar ook een schaakbord en zo aangebracht en daar zijn heel wat zitbanken. Ja, laat nu dat precies de ambitie zijn om het gehele plein dat soort beleving te creëren en de mogelijkheid van meer groen en meer verblijven en meer kwaliteit in gans dat traject en project te krijgen. En dat we daar maximaal, maximaal gaan inzetten op het behoud van het huidige groen en de connectie proberen maken met Castrohof lijkt mij heel duidelijk hé. Dat is een duidelijke ambitie wat het plein betreft. En dat het vergroenen en het verblijven in kwaliteit moet zijn, dat staat buiten kijf. Maar dat beogen we toch ook wel met dat nieuw project. Naar participatie en verwachtingen, ja, daar moeten we, ja, ik denk in deze raad zitten heel veel mensen die hier veel langer zitten dan ikzelf. En 10 jaar geleden was de nood al aangegeven van de noodzakelijkheid om een nieuw gebouw te creëren. Oorspronkelijk op diezelfde plek. Vandaag is er inderdaad gekozen om dat op de plaats van de supermarkt te doen. En 10 jaar geleden was ook iedereen al overtuigd dat het gewoon noodzakelijk was om de bibliotheek op lange termijn voldoende leven in te kunnen geven. En dan is er een heel traject gelopen. En het eerste belangrijke is inderdaad die conceptstudie van dat plein tussen 2015 en 2017, waar zeer veel inspraak geweest is. En waar mijnheer Heirman, vind ik, toch wel het onjuist heeft. Alsof de huidige inspraakronde plots uit de lucht kwam gevallen. Ik denk dat dat zeker zo niet is. Er is een heel traject gelopen. Ook in 2019 en 2021 zijn er publieke raadplegingen geweest rond die bibliotheek. Dus dat is eigenlijk een thema, dat al 10 jaar zeer actief met de bevolking besproken wordt. Dus nieuw is dat zeker niet. Integratie van het Huis van het Kind kunnen we relatief kort zijn. Dat is natuurlijk ook een opportuniteit. Ook daar zijn de noden zeer groot. En wat blijkt nu? Dat die synergie tussen die beide diensten er toch wel is. En dat er een mogelijkheid is om het Huis van het Kind en de bib naast elkaar te brengen en dat de twee diensthoofden, die spreken dat ook ten volle uit, dat ze daar toch heel wat synergiën zien en mogelijkheden zien ...

MERCKX: ... op deze manier thuis de gemeenteraad volgen. ... (?) niets.

VOORZITTER: Is er geen geluid of ... Wat?

MERCKX: Er komt geen geluid thuis, niets.

VOORZITTER: Nu misschien wel? Nu wel, Bart? Bart?

BAEYENS: Ja, ik wil wel blijven praten ...

VOORZITTER: Nee, eigenlijk moeten we schorsen. Als ze niet kunnen volgen, moeten we schorsen.

BAEYENS: Ah ja, ja, tuurlijk. Nadat de techniek terug werkt.

VOORZITTER: Ja, ja, dat bedoel ik.

BAEYENS: Ik vond dat ze raar naar het scherm begonnen kijken. Zou dit beter zijn? Is er nu geluid tot in de woonkamers of bureaus? Lukt het? Is er teken van leven in de woonkamers? Nog altijd niet? Mag ik iets zeggen en komt dat dan door?

VOORZITTER: Horen jullie nu al iets van hier?

BAEYENS: Test, test, test, één, twee.

VOORZITTER: Nee.

BAEYENS: Zou het moeten lukken? Wordt dat bevestigd ten huize van?

VOORZITTER: Ja, oké, ze horen het.

BAEYENS: Ja? Goed, ik denk dat ik ongeveer door de belangrijkste argumenten door ben. Ik weet niet, ik wil natuurlijk ook, ik wil alles herhalen, maar ... Maar in ieder geval, ik denk dat de tekst en de inhoud ervan duidelijk zijn.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Ik heb al mijnheer Van der Coelden die wil tussenkomen en mijnheer De Meyer. Mijnheer Maes en mijnheer Wymeersch. Mijnheer Van der Coelden, Kris? En mevrouw Van De Walle. Mijnheer Van der Coelden?

VAN DER COELDEN: Dank u wel. Laat mij eerst off topic een woord van dank uitspreken, zowel voor Odisee die hier vandaag onze gastheer wil zijn, als voor de mensen van de administratie die het in orde gekregen hebben, dat wij hier kunnen vergaderen. Als ge ziet wat hier van infrastructuur staat, dat blijft toch niet evident om heel het circus van de gemeenteraad elke maand te verhuizen. Nu, wat het verzoekschrift van de heer Heirman betreft, ik wil mij aansluiten bij het begin van wat schepen Baeyens zei en onze waardering uitspreken voor het initiatief van deze geëngageerde burger. Waardering ook voor de manier, waarop hij zijn verzoekschrift ja, ter kennis heeft gebracht en toegelicht heeft voor de gemeenteraadscommissie. We zijn met onze fractie – en dat dateert al van de vorige legislatuur – we hebben mee het dossier van heraanleg van het H. Heymanplein en van de bouw en ook de plaats van de nieuwe bib, daar stonden wij toen achter. En er is geen reden waarom dat wij dat ook vandaag principieel niet zouden doen. Dus op die, op dat vlak zitten wij op een andere lijn dan de heer Heirman. We zijn ook overtuigd, dat zowel om de bouwfysische redenen die aangehaald zijn, als om reden van functionaliteit en van het streven naar een moderne bibliotheek die alles omvat wat een bibliotheek in de 21^e eeuw zou moeten omvatten, dat het zinvol is om een nieuw gebouw op te trekken.

Nu, dat gezegd zijnde, zijn er toch ook een aantal kanttekeningen, die de heer Heirman maakt en waar wij ons wel – voor een deel of helemaal – bij kunnen aansluiten vanuit onze fractie. Wij zijn ook niet echt gelukkig met de manier waarop de laatste maanden, de laatste periode de participatie verloopt rond de nieuwe bibliotheek. Ilse Bats zal daar straks iets meer over zeggen bij de behandeling van de selectieleidraad. We kunnen er ook inkomen of ja, we kunnen er ook inkomen in het pleidooi voor het behoud van het bestaande bibliotheekgebouw. We denken dat dat een belangrijk aandachtspunt zou moeten zijn wanneer de stad zijn eigendom wil valoriseren en op de markt wil brengen. Ja, iemand die dat gebouw wil herbestemmen, dat die alleszins een flinke streep voorsprong moet krijgen op welke andere kandidaat ook. We delen ook zijn bekommernis over het behoud van het huidige groen op het plein voor de bibliotheek. En we zijn het dan weliswaar niet eens met het feit, ja, dat hij in feite zegt dat ge dat geld voor de bibliotheek beter aan andere dingen zou besteden. Dat budget is voorzien en is op zijn plaats. We delen wel de bekommernis, dat dat budget ook goed gemonitord zou worden. 22 miljoen is ook voor een stad als Sint-Niklaas veel geld en een herhaling – en allé, we gaan dat dossier niet openen – maar een herhaling van de stadhuisvleugel of van andere dossiers, die ja, waar de kostprijs toch uit de hand gelopen is, dat is hier niet aan de orde voor ons. Om die redenen zullen wij ook ons onthouden bij de stemming, die er straks zal gebeuren over het antwoord op het verzoekschrift.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Van der Coelden. Ik geef het woord aan de heer De Meyer. Jos, je hebt het woord.

DE MEYER: Dank u wel, voorzitter. Vooreerst ons respect voor de indiener van het verzoekschrift. Wat onthouden wij vooral uit het verzoekschrift? Dat zijn vier punten. Eerst en vooral zijn waardering voor de werking van de huidige bib en haar personeel en daar sluiten wij ons graag bij aan. Twee, onthouden wij de vraag en de zorg naar meer inspraak en participatie bij grote projecten en ook bij dit project. Terloops en terecht wordt de vraag gesteld “is de Nieuwkerkse bevolking vragende partij voor een nieuw dorpsplein”. Een vraag waar het college misschien nog eens kan over nadenken. Drie, onthouden wij de vraag of het noodzakelijk is het gebouw van de oude bib af te breken. Mag of moet dit nieuw, dit oude gebouw geen nieuwe functie krijgen. De bib van de 21^e eeuw is ook voor onze fractie niet te realiseren in dit oude gebouw, maar daarmee vertel ik u uiteraard niets nieuw. Collega Lore Baeten zal bij punt 25 een aantal voorstellen, suggesties hierbij doen. En vier, onthouden wij heel sterk de zorg voor de financiële consequenties van dit project. Een toekomstgericht project kan ons inziens ook sober zijn, maar toch ambitieus en toch esthetisch verantwoord. Twee legislaturen geleden, collega's, was de geraamde kostprijs 11,5 miljoen euro.

Vorige legislatuur 13,5 miljoen euro. En op 18 februari – en de schepen zal zich dit nog herinneren – 18 februari van dit jaar had ik een interpellatie in de commissie en toen is er mij geantwoord, dat de kostprijs 15,5 miljoen zou bedragen. En de schepen verzekerde mij, dat hij dit bedrag zou bewaken. Vandaag zijn we 9 maanden later en is de kostprijs met 6,5 miljoen gestegen. Het bewaken van de kostprijs is hier voor ons toch wel heel cynisch ingevuld. Collega's, tegen dat dat gebouw ooit zal kunnen opgeleverd worden en ingericht, vrees ik dat we over meer dan 25 miljoen euro spreken. U weet, schepen, als ge dat in de oude franken uitdrukt, dan is dat meer dan 1 miljard. Wij hebben daar toch wel wat vragen en zorgen bij. We hadden beloofd om bij dit eerste punt kort tussen te komen. Onze stemverklaring, dat is onthouding.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer De Meyer. Ik geef het woord aan de heer Maes. Jef, jij hebt het woord.

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Eerst en vooral willen wij ook mijnheer Heirman bedanken voor zijn zeer goed uitgewerkt verzoekschrift. En we zijn ook blij, dat hij dit verzoekschrift heeft ingediend. Want ja, op de eerste pagina van zijn verzoekschrift staat daar al een belangrijk gegeven “belastinggeld wenst niet verkwist te worden”, is een belangrijke kerngedachte van zijn verzoekschrift. En als ik zo rond hoor en informeer bij mensen en ook als ik zie welke reacties er komen op zijn verzoekschrift, dan denk ik dat hij een belangrijk exponent is van de onderstroom, die er in onze stad leeft. En hij stelt zich de vraag ja, 12 miljoen voor de nieuwe stadhuisvleugel, 13 miljoen voor de markt, 60 miljoen – minstens – voor een nieuw zwembad en de oorspronkelijke 15 miljoen, die is nu al opgelopen naar 22 miljoen. Kan onze stad dat allemaal wel aan? En ik denk, het is niet omdat het kan, omdat het voorzien is in de begroting, dat het ook moet. Want volgens ons zijn er ook wel andere noden en is het belangrijk, dat er ook een sociale reflex is in onze stad. Waarom wordt er dan maar 1 miljoen bv. uitgetrokken voor sociale woningbouw, terwijl dat de noden op dat vlak zoveel groter zijn. Dus ik denk, er is een participatietraject geweest. Er is al naar verwezen. Ik hoor dat er 350 mensen hebben aan deelgenomen. Dat zelfs het bureau, die het heeft georganiseerd, dat die eigenlijk vinden dat dat zeer mager is. En misschien is het ook wel omdat eigenlijk van bij het begin niet in dat participatietraject de vraag is gesteld “is dit – die nieuwe bibliotheek – wel nodig”. En dat is een cruciale vraag, die eigenlijk in heel het debat volgens ons altijd is ontweken, is afgeblokt, onterecht denken we. Dus nu, toen in 2012 die plannen van de nieuwe bib op tafel kwamen, dan denk ik dat de situatie anders was. En wij vragen ons af waarom dat die plannen in 2012 niet zijn doorgegaan. Want dan was er een duidelijke nood en een duidelijk probleem.

Want een aantal jaren daarna hebben we moeten vaststellen, dat het in de bibliotheek binnen regende, dat de energie door de vensters van enkel glas passeerde, dat de liften niet meer functioneerden. Men heeft toen in 2017 2 miljoen uitgetrokken om een aantal noodzakelijke – daar absoluut geen discussie over – noodzakelijke ingrepen te doen. En amper nu, 5 jaar later, zou men dat gebouw afbreken. En ik denk dat het logisch is, dat er bij de bevolking eigenlijk de vraag is, zijn dat dan geen kosten op het sterfhuis? En er wordt dan gezegd, ja, het gebouw is niet meer zo duurzaam en het gebouw is niet klimaatneutraal. De schepen heeft er daarnet ook nog naar verwezen. Is dat eigenlijk onderzocht? Want is daar een rapport over? Ik zou het graag zien. Want het is inderdaad de vraag, als we elk gebouw dat niet klimaatneutraal is als oplossing moeten geven dat het moet worden afgebroken, dan gaan we nog heel veel gebouwen moeten afbreken. Ik denk dat er in eerste instantie ook naar duurzaamheid het beter is dat gebouwen, dat die worden gerenoveerd en dat die worden, een betere kwaliteit krijgen. Wij horen ook in deze discussie alsmaar meer dat er mensen zijn, die eigenlijk zowel de architectonische als de emotionele waarde van het huidige gebouw eigenlijk wel naar voor schuiven. En ik denk dat dat een belangrijk element is, wat we toch voor ogen moeten houden. Er zijn alsmaar meer mensen, die willen dat dat gebouw bewaard blijft. En is het dan niet als bibliotheek, dan denk ik dat het een belangrijk gegeven is, dat het stadsbestuur – want die plannen, ja, dat is beslist, dat gaat door – maar dat het stadsbestuur bekijkt op welke manier dat dat gebouw wel degelijk kan bewaard worden en dat het een nieuwe functie gaat krijgen. Nu, wij zijn absoluut geen cultuurbarbaren en we vinden het absoluut ook belangrijk dat er een goeie bibliotheek is. En de bibliotheek van de 21^e eeuw, dat is inderdaad niet zomaar meer een verzameling van boeken of cd's of dvd's. Dat is een plek waar mensen elkaar kunnen ontmoeten, waar men samen kan denken, samen dingen creëren, samen mensen kan bij mekaar brengen. En dat gebouw, dat hoeft wat ons betreft geen chique uit te stralen – chique in het Frans dan – maar een bibliotheek die kan die rol ook waarnemen en we vragen ons terecht af waarom dat dit niet kan, toch al is het nog voor een aantal jaren dat die 2 miljoen investeringen dat die wel degelijk renderen en dat het niet zomaar op de vuilhoop wordt gegooid, dat die bibliotheek nog kan zijn functie verderzetten. Dus wij stellen ons de vraag, ook wat betreft de timing toe, is het verantwoord dat er vandaag 22 miljoen wordt uitgegeven, terwijl er op vele vlakken ook heel wat andere noden zijn in onze stad op sociaal gebied. En het is niet omdat het in de begroting staat, dat het ook moet uitgegeven worden. Men kan dat op een andere manier oriënteren. En daarom ook denk ik, dat het belangrijk is dat mijnheer Heirman dit verzoekschrift heeft ingediend en dat op die manier dit debat, deze discussie toch opnieuw aan bod kan komen.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Maes. Ik geef het woord aan de heer Wymeersch. Frans, je hebt het woord.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Ik had mij voorzien op een compact debat over de twee punten, dus ik zal à l'improviste hier en daar een paar punten nu behandelen en de rest straks. Misschien ga ik zelf in dubbelgebruik. Nu, dit verzoekschrift, ik bekijk dat als volgt. En u zal daar misschien meewarig mee glimlachen of het niet geloven, maar er is een grote onderstroom en een grote onbekendheid bij de Sint-Niklase bevolking, dat er zelfs een nieuwe bibliotheek komt. Ik kom daar straks op terug. Als ik nu nog regelmatig met mensen spreek of hen spreek over de nieuwe bibliotheek, dan krijg ik regelmatig de reactie "ah ja, en waar komt die". Dus zo bekend is het inbrengen van een nieuwe bibliotheek in Sint-Niklaas, zo bekend is dat niet. Nochtans is het – en zoals u al gezegd heeft – geen nieuw dossier. Als ik mij niet vergis, was het toenmalig schepen van cultuur Lieve Van Daele die als eerste een plan op tafel lei en als ik mij goed kan herinneren was dit plan, kostte dat maar een fractie van hetgeen het nu zou kosten. Want collega's hier in de zaal hebben er al op gewezen, 22 miljoen is niet niets. En we moeten ons inderdaad de vraag durven stellen in de toekomst – en die hadden we al veel vroeger moeten stellen en die had het college en deze meerderheid al veel vroeger moeten stellen – is dat allemaal wel nodig? Want als ge alle grote projecten en morgen gaan we een toertje doen – niet naar de prestigeprojecten, maar naar andere projecten – maar als ge dat allemaal op een rijtje zet en ongeacht op welke manier ze zullen gefinancierd en aangebracht worden, maar we spreken over het zwembad, we spreken over de bibliotheek, we spreken nog over zoveel anders. Ik hoor al dagdromerig mensen op televisie en op de radio komen en in de media, die dromen al van een nieuwe schouwburg, van concertzalen en noem maar op. Het kan niet op. En ik was die het zei van we moeten ons de vraag ook durven stellen, niet alleen wat kost het, maar ook is het nuttig of is het nodig. Nu, op één punt volg ik de heer Heirman gedeeltelijk, daar waar hij zich de vraag stelt dat het, de opmerking maakt dat het eigenlijk niet nodig is. Ik zou durven stellen, het kan in ieder geval dan nuttig zijn. Een nieuw concept, het concept van de huidige bibliotheek is een beetje uit de tijd en beantwoordt inderdaad niet meer aan de noden. Maar voor de rest kan ik hem, wij met onze fractie, hem voor 200 % gelijk geven. 22 miljoen en dan hoor ik dus ook in het verleden zeggen van ja, maar het zal een prachtige bouw worden. Men gaat vanuit het verre buitenland komen kijken naar onze bibliotheek. De bedoeling van een nieuwe bibliotheek is niet dat men van het verre buitenland ernaar komt kijken. De bedoeling van een nieuwe bibliotheek is, dat mensen daar gebruik van maken om in contact te komen met de cultuur, met de taal, in al haar facetten. Dat is de bedoeling van de bibliotheek.

Niet dat daar een bus Japanners komt kijken om een selfie te nemen. Ik denk dat dat het doel absoluut niet is. Het participatietraject – en dan sluit ik een beetje aan bij mijn opmerking van daarjuist – het verlopende participatietraject en het vermeende gebrek aan eerdere participatie. En men geeft dat af, schepen, dat dat een voorbeeld van participatie geweest is. Ik zeg quod non. Dat is, dit dossier is op een onmogelijke manier naar voorgebracht en heeft men getracht, getracht mensen daartoe te bewegen om te participeren. En ik ga halfweg de historiek inspringen, maar wij herinneren ons allemaal de bijna hilarische presentatie van een maquette tijdens de commissie van mevrouw Geerts als ik mij niet vergis, waarbij onze snedige collega Marc Heyndrickx brandhout maakte, niet alleen van de maquette – want die was niet uit hout, die was in isomo – maar dus ook van alle plannen. Maar 350 geïnteresseerden, participierenden op een bevolking van ik rond af op 75.000 voor zulk een belangrijk project, dat is ongekend weinig. En het is verder gedobberd heel dat project. De nieuwe meerderheid kwam of de nieuwe zittingsperiode kwam en men startte direct als ik mij niet vergis in september met een nieuwe ronde inspraak in de oude bib. Dezelfde opmerkingen – het ging daar niet alleen over de bib, het ging daar ook over het rup H. Heymanplein – maar alle opmerkingen, die in de vorige legislatuur gemaakt werden, werden herhaald door dezelfde mensen. En wat heeft deze meerderheid gedaan? Op dezelfde manier als de vorige meerderheid die opmerkingen naast zich neergelegd. Punt aan de lijn. En dan vraagt ge u af waarom men niet meer geïnteresseerd is. Collega Pannecoucke en ikzelf hebben uit interesse meegedaan voor 14 dagen – als het al 14 dagen geleden is – aan een inspraak-, een laatste inspraakmoment in de Paterskerk, waar mensen nog suggesties mochten aanbrengen over de invulling, over de invulling van de bibliotheek. Weet ge hoeveel mensen dat daar aanwezig waren? 12. Dus ik wil maar zeggen, het enthousiasme bij de Sint-Niklase bevolking voor de nieuwe bibliotheek die heel Europa ons zal benijden, is laaiend. Dus maak onszelf en maak vooral uzelf geen blaasjes wijs, want het is niet waar. Het is niet waar. En als wij dan – en ik kom daar straks op, want anders ga ik twee keer hetzelfde zeggen – maar ook inhoudelijk slaat u de bal helemaal mis. Ik kom daar straks op terug, als u het hebt over het Huis van het Kind, als u het heeft over de – wat is het hier – de extractie van het archief uit de bib, enz..., enz... Blijkbaar heeft u wel ergens de klok weten hangen wat er met een bib, hoe onze bib er zou kunnen uitzien, maar u gaat ze weer invullen op een totaal idealistische en irreële manier. Met als gevolg dat ge blijft saucissoneren in alle investeringen die ge op cultuurvlak en daarbuiten wenst te doen. Wij gaan ons niet onthouden op het antwoord van het college. Ik zeg het, met uitzondering van een paar elementen uit het eerste, uit punt 1, kunnen wij de heer Heirman volledig gelijk geven en gaan wij het antwoord, op het antwoord van het college tegenstemmen.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Wymeersch. Dan geef ik nog het woord aan mevrouw Van De Walle. Tchantra, jij hebt het woord.

VAN DE WALLE: Dank je wel. Ja, ik begrijp uit het verzoekschrift en de mondelinge toelichting van de heer Heirman, dat hij een grote liefde heeft voor onze stad en meer specifiek voor ons bibliotheekgebouw. En ik vind het ook logisch, dat hij vanuit dat opzicht verantwoording vraagt voor de beslissing, die ons stadsbestuur neemt omtrent de site. Nu, ik wil in eerste instantie ook verwijzen naar het zeer uitgebreide en volledige antwoord, dat hier voorligt en dat ook onze schepen Baeyens kort heeft toegelicht en waarin de beweegredenen van de stad op een duidelijke manier gemotiveerd staan. In het antwoord wordt er ook melding gemaakt van eerdere participatiemomenten, die al reeds een lange voorgeschiedenis hebben, zelfs van voor mijn tijd als gemeenteraadslid en momenteel ook nog steeds lopen. Ik vind daarom ook niet dat het nodig is om mijn tussenkomst hier nog inhoudelijk veel, om hier nog veel verder op in te gaan. Al wil ik toch wel nog graag het volgende zeggen. Ook ik denk met heel veel liefde en de nodige nostalgie terug aan mijn eigen ervaringen met de bib. Maar zoals in vele liefdesverhalen maakt liefde soms blind. Want laat ons eerlijk zijn, de bibliotheek is op. Ze is op. We moeten als stad een oplossing kunnen bieden voor de veranderde behoeften van onze inwoners, samen met de grote renovatienoden van het gebouw. Want die noden die zijn er. Vele kleine, tijdelijke oplossingen maken jammer genoeg een groot en duur geheel. Wil je dit up-to-date en volledig volgens de energienormen houden, dan moet je het gebouw volledig strippen. En dan weet je, zoals bij elke stripact, niet wat je onder de rokken van het gebouw aantreft. Zoals in het antwoord al beschreven staat, geeft dit een duurder eindresultaat dan bij afbraak en nieuwbouw. Daarenboven heeft de samenvoeging van de bib en het Huis van het Kind in één gebouw in plaats van het onderhoud van twee gebouwen dus een positief effect op de toekomstige onderhouds- en energiekosten. Nu, ikzelf en mijn fractie kunnen het samenvoegen van de bibliotheekwerking en het Huis van het Kind in een nieuw, ruimer en energiezuiniger gebouw met andere woorden alleen maar toejuichen. We zijn ervan overtuigd, dat onze bevoegde schepenen dit project tot een goed einde zullen brengen, rekening houdend met de bezorgdheden en ideeën van onze inwoners en met een luikend oog op de begroting om samen te werken aan onze Sint-Niklase visie op de stad van morgen.

VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Van De Walle. Als er ... Ah ja, mijnheer Noppe, u heeft ook nog het woord gevraagd. Karel, je hebt het woord.

NOPPE: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ik zou ook heel graag namens onze fractie mijnheer Heirman willen bedanken voor zijn verzoekschrift, dat hij ook in de commissie inderdaad zeer uitgebreid heeft toegelicht.

Maar sta mij toch toe om te vinden, voorzitter en collega's, dat hij redelijk scherp is in een aantal bewoordingen die hij gekozen heeft. En dat wij daar als fractie niet mee eens zijn. Wij vinden dat er wel degelijk nood is aan een investering in een nieuwe bibliotheek. Er is nood aan een stad, waar binnenkort meer dan 80.000 inwoners zullen zijn, hebben wij nood aan een bibliotheek – en de collega's hebben het al genoemd – een bibliotheek van de 21^e eeuw. Ik denk dat het voor iedereen duidelijk is, dat onze huidige bib niet meer aan de normen voldoet. Maar als men spreekt over lichtzinnigheid, verkwisting en prestigeprojecten, dan denk ik dat dat hier toch zeker en vast niet het geval is. Het huidige gebouw is gewoon op. Het is al door verschillende sprekers aangehaald. Er zijn te weinig mogelijkheden, zowel qua invulling, zowel qua energie, op vlak van klimaat, als werkomgeving voor de mensen die daar werken. Het gebouw is niet meer geschikt daarvoor. Daarom denken wij en steunen wij het voorstel, dat ook in de meerjarenplanning al was opgenomen om de bibliotheek te gaan vernieuwen. En dat mag meer zijn dan gewoon de bibliotheek. De samenwerking met het Huis van het Kind, die zijn wij 100 % zitten. Dat mag ook wel een landmark zijn. Dat moet geen gebouw zijn, waar ze vanuit het buitenland naar komen kijken, Frans, maar het mag wel een gebouw zijn, waarop alle inwoners fier zijn. Een herkenbaar gebouw, waar je met veel plezier naartoe gaat. Dus daarom, mevrouw de voorzitter – ik rond af – wij kunnen het verzoekschrift van de heer Heirman niet steunen. Wij vinden dat er nood is aan een nieuwe, moderne bib en wij steunen dan ook het antwoord vanuit het college. Dank u wel.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Noppe. Dan stel ik voor, dat we nu overgaan ... Goed, dan stel ik voor dat we overgaan tot de stemming. Ja, dus de gemeenteraad stemt het verzoekschrift aan de gemeenteraad als ontvankelijk. Dus wie stemt voor de ontvankelijkheid? Dat wil zeggen, gaat met de heer ...

DE MEYER: Voorzitter, ik zou toch op één vraagje een antwoord wensen. In die zin, dat de bevoegde schepen mij op 18 februari van dit jaar zei dat deze bib – ik heb het daarnet gezegd – 6,5 miljoen minder ging kosten dan de nu voorziene prijs, zijnde 15,5 en dat hij die som ging bewaken. Hoe het komt dat op 9 maanden tijd dit bedrag met 6,5 miljoen is toegenomen? Want 6,5 miljoen, collega's, dat is toch een ernstige som geld hé.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer De Meyer. Schepen Baeyens?

BAEYENS: Ja, op zich kan ik dat kort toelichten hé. Dus wat er in februari gezegd is, is natuurlijk budget. Het was heel duidelijk dat er een budget was van 15,5 miljoen euro, voorzien in de meerjarenbegroting. En dat was nog zonder plannen, zonder enige diepgaand rekenwerk. Dat is ondertussen wel gebeurd. Ondertussen zijn die m² gekend.

Ondertussen zijn er prijzen op m² geplakt en komen we aan een budget van 22 miljoen uit. En dan kun je kiezen of delen hé. Dan kun je zeggen we doen het niet, dat is een optie. Maar die optie willen we absoluut niet lichten. En ik denk dat collega Buysrogge in de algemene commissie van volgende week zeker daar ook wel duiding rond zal geven hoe dat in de meerjarenplanning verwerkt is en hoe die 22 miljoen zal voorzien worden in de meerjarenbegroting.

VOORZITTER: Dank u, schepen.

DE MEYER: Dus in de toekomst moet ik steeds vragen als men over bedragen spreekt, is dat zomaar een bedrag of is dat inderdaad berekend, gefundeerd en kunnen we als raadsleden van Sint-Niklaas er vertrouwen in hebben, dat deze bedragen, die ons medegedeeld worden, correct zijn.

VOORZITTER: De heer Van der Coelden nog en de heer Maes. Kris, je hebt het woord.

VAN DER COELDEN: Wat ik mij dan wel afvraag, dat is hoe die berekeningen er uitzien. Ik zou die graag zien. Allé, zonder vooruit te willen lopen op de discussie, die we straks gaan voeren, maar in de selectieleidraad staat er 25 blz. toelichting, technische toelichting, situering van wat er verwacht wordt van de toekomstige private partner, die het project moet realiseren. Maar dat is pure proza hé. Daar staat niet in “in de bibliotheek moet er een volwassenafdeling, een jeugdafdeling, dit, dat, ginds, die zalen zijn met dat soort oppervlakte”. En het is juist op basis van dat soort bestek, dat ge meegeeft aan een opdrachthouder, ja, dat ge ook voor uzelf een berekening kunt maken over de kostprijs die dat zou vertegenwoordigen. Allé, ik vind dat niet terug in de commissiedocumenten. Ik vind dat ook niet terug in de selectieleidraad. En dat getal van die 22 miljoen, ja, dat komt dan ineens als uit een black box gevallen.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Van der Coelden. Mijnheer ...

BAEYENS: Ja, nog kort. En dan hebben we het risico dat we de twee debatten door elkaar toch voeren. Maar uw vraag is terecht, Kris. Ik begrijp die vraag volledig. Het is natuurlijk, dit is de selectieleidraad. We zijn op zoek naar drie teams van zowel architecten, als bouwondernemers die dit project zouden kunnen realiseren. Dus stap één is het selecteren van drie teams, die we dan uiteindelijk een bestek en een gunningsleidraad zullen geven. En die gunningsleidraad hopelijk ook in het voorjaar kunnen we die naar de gemeenteraad brengen. En daar staat natuurlijk zeer, zeer, zeer gedetailleerd zal daar instaan en moeten instaan bij een DBM-formule om dat te duiden wat wij verwachten zowel van inhoudelijke m², noem het op. Dat zal daar allemaal in beschreven staan. Maar dat is eigen aan de procedure, dat we eerst op zoek zijn naar drie teams en we hopen er meerdere, dat we daar inderdaad een selectie op kunnen doen. En het bureau dat ons daarin begeleidt garandeert ons dat ook, dat daar eigenlijk wel redelijk veel interesse zal zijn om zo'n gebouw te kunnen tekenen en bouwen.

En dan gaan we met drie teams verder en daar zal de vraag, die jij nu stelt, zeer uitgebreid aan bod komen en ook beantwoord worden.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Mijnheer Maes vraagt nog het woord.

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Ja, ook over de wijziging van dat bedrag. Want uiteindelijk 6,5 miljoen dat is niet weinig. En in de nota van het stadsbestuur staat “voor de nieuwbouw werden de nodige middelen voorzien binnen de budgetten van de meerjarenbegroting”. Maar dit betekent toch, dat de meerjarenbegroting is moeten aangepast worden. Want daar stond 15 miljoen in. Een aanpassing van 6,5 miljoen dat is geen kleine ingreep. We horen op de commissie van schepen Somers, dat voor ...

BAEYENS: Jef, maar maandag gaat dat toegelicht worden.

MAES: Ja, ja, maar wij gaan hier vandaag stemmen hé. Dus en ik vind dat het dan eigenlijk wel terecht is, dat de bevolking zich ...

BAEYENS: Ja, maar ...

MAES: ... vragen stelt met het feit dat daar ineens zoveel miljoenen worden voor uitgetrokken. Niet alleen voor dit project, maar ook voor andere. Dan horen we ook nog dat er 6 miljoen nodig is voor CoCon. Dat dat niet in de begroting is opgenomen blijktbaar in de commissie. Of vergis ik mij? We horen op de commissie van schepen Hanssens, dat er anderhalf miljoen dividend minder zal zijn bij Intergem. Ja, allé, het is toch niet verrassend, dat er dan ... Ja, ja, maar het is toch niet verrassend, dat de bevolking, dat de bevolking ...

BAEYENS: Maar, Jef, maandag, maandag ...

MAES: ... zich vragen stelt.

BAEYENS: Maandag ga je volledig ...

VOORZITTER: Ik denk inderdaad dat het materie is voor maandag.

BAEYENS: Ja en de selectieleidraad is het kiezen van drie teams. En op dat moment ben je eigenlijk nog geen centen aan het uitgeven. We beginnen centen uit te geven op het moment dat we met die drie teams aan de slag gaan en dat er een duidelijk bestek moet zijn. En dat moet ook helder en duidelijk zijn voor deze gemeenteraad.

VOORZITTER: Goed, oké. Ik stel voor dat we stemmen over het eerste punt. We zullen stemmen in twee delen. Het eerste is de ontvankelijkverklaring. Wie stemt voor de ontvankelijkverklaring? Ja, ik denk dat dat iedereen is, want het is behandeld. Maar gezien de ... En dan wie gaat er akkoord met de behandeling, zijnde het antwoord van schepen Baeyens als antwoord op de vraag van de heer Heirman? Dus nu stemmen we over de tekst. Wie gaat akkoord met de tekst? Wie stemt voor? En dat is de meerderheid.

Ik moet misschien vragen of raadsleden, die anders wensen te stemmen, dat kenbaar moeten maken. Ja, voilà. Raadsleden, die anderszins wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dit kenbaar maken.

DE MEYER: Voorzitter, ik moet er u wel op wijzen, dat we reglementair niet in orde waren voor deze stemming. Want de raadsleden moeten hoorbaar en voor deze stemming was dat niet belangrijk, maar ook zichtbaar zijn. En als ze niet zichtbaar zijn, weten we niet of ze effectief aanwezig zijn. En ik merk dat de rechterkolom er vele mensen niet zichtbaar zijn.

VOORZITTER: Ja, kunnen ... Oké, goed. Ondertussen geeft raadslid Filip Herman de suggestie dat diegenen die in Teams zitten in de zaal, dat die zich afmelden als dat kan. Dat zou ook de boel moeten vergemakkelijken. Ja? Oké? Dus ik herhaal ...

WYMEERSCH: Mevrouw de voorzitter?

VOORZITTER: Ja?

WYMEERSCH: Hier zitten 9 raadsleden in de zaal. Plus 9 leden van het college is 18. Dat betekent dat er daar 23 op het scherm moeten staan.

VOORZITTER: Nee, ge hebt niet goed geteld hé, Frans. Ja, het college, dat zijn ook raadsleden hé. Ah ja, dat denk ik ook. Dat heeft toch een maximum? Ja, mevrouw Luyckx, we zien u niet. Kan u de camera aanzetten? Wie nog? Mijnheer Ghesquière? Ja. Wie nog? Lore is even weg. Lore is even weg. Tunrayo? Ja. Ja, dan is iedereen in beeld. Goed. Behalve Lore.

WYMEERSCH: Dus mevrouw Luyckx is niet aanwezig?

VOORZITTER: Jawel. Wij zien u, wij zien u. Ja. Oké, dan kunnen we nu wel overgaan tot de stemming. Dus we behandelen de goedkeuring van het antwoord van schepen Baeyens. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid. Wie stemt tegen? Dat is Vlaams Belang en PVDA. Wie onthoudt zich? Dat zijn Vooruit en CD&V. Punt 2, notulen en zittingsverslag gemeenteraadzitting 22 oktober 2021, goedkeuring. Zijn daar opmerkingen over? Nee? Dan stemmen we. Raadsleden, die anderszins wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Ah oké, dat is een onthouding van het Vlaams Belang. Punt 3, gemeenteraad, einde verhindering van een raadslid, kennisneming. En daarmee hangt samen punt 4, gemeenteraad, gemeenteraadscommissies, samenstelling, wijziging, goedkeuring. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 5, organisatie commissies en zittingen gemeenteraad en raad voor maatschappelijk welzijn in november, politieverordening, bekrachtiging. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, we hebben het daar uitvoerig over gehad – niet waar, collega's – in mijn commissie maandag jongstleden.

VOORZITTER: Goed, dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is ... Wat doet het Vlaams Belang? Voorstemmen. Dat is eenparig. Punt 6, voorstel diverse aanpassingen rechtspositie-regeling en arbeidsreglement, goedkeuring. Dat was bij schepen Buysrogge. Schepen, je hebt het woord.

BUYSROGGE: Ja, klopt. Ook dit punt zal nog terugkomen trouwens bij de OCMW-raad en is uitgebreid toegelicht en besproken in de commissie. Waarbij een aantal technische aanpassingen zijn, een aantal aanpassingen om de selecties te versnellen en om ook het personeel beter inzetbaar te maken. Het dossier is ook uitgebreid besproken met de vakorganisaties en heeft geleid tot een protocol van akkoord.

VOORZITTER: Als daar geen vragen over zijn, dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 7, stedelijk basisonderwijs Sint-Niklaas, nieuw evaluatiereglement, goedkeuring. Waren daar vragen? Dan stemmen we. Raadsleden, die anderszins wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? Dat is eenparig. Punt 8, stedelijk kunstonderwijs Sint-Niklaas, nieuw evaluatiereglement, goedkeuring. Kunnen we dat met dezelfde stemming doen? Ja? Oké, dat is ook eenparig, ja. Punt 9, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, interlokale vereniging Kenniscentrum Vlaamse Steden, samenwerkingsovereenkomst 2022-2026, goedkeuring. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, toegelicht in de commissie, zeer summier. Verlenging van de samenwerkingsovereenkomst.

VOORZITTER: Een vraag van ... Ah ja, zijn er opmerkingen? Nee? Dan stemmen we. Raadsleden, die anderszins wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid, Vooruit, PVDA, CD&V. Wie onthoudt zich? Dat is Vlaams Belang. Punt 10, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, Tussengemeentelijke Maatschappij der Vlaanderen voor Watervoorziening (ov), buitengewone algemene vergadering, kennisneming agenda en bepaling mandaat vertegenwoordigers. Dat is ook bij de burgemeester. Geen vragen? Dan stemmen we. Wie stemt voor? Dat is meerderheid, Vooruit, PVDA en CD&V. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat is Vlaams Belang. Punt 11, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, autonoom gemeentebedrijf 't Bau-huis, wijziging aanduiding leden raad van bestuur, goedkeuring. Geen vragen? Dan stemmen we. Raadsleden, die anderszins wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Ah, excuseer. Behalve PVDA. Punt 12, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, Intergemeentelijk Samenwerkingsverband van het Land van Waas, buitengewone algemene vergadering, kennisneming agenda en bepaling mandaat vertegenwoordiger.

BURGEMEESTER: Toegelicht in de commissie.

VOORZITTER: Dat is toegelicht in de commissie. Geen vragen? Dan gaan we over tot de stemming. Wie stemt voor? Dat is meerderheid, Vooruit, PVDA, CD&V. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat is Vlaams Belang. Punt 13, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, Intergemeentelijke Samenwerking Westlede, buitengewone algemene vergadering, kennisneming agenda en bepaling mandaat vertegenwoordiger. Is dat dezelfde stemming voor iedereen? Oké. Dan komen we aan punt 14, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, Jeugdwerk Ondersteunen in Sint-Niklaas vzw, budgetwijziging 2021, budget 2022 en dotatie, kennisneming en goedkeuring. Was bij schepenen De Bruyne.

DE BRUYNE: Ja, toegelicht tijdens de commissie en geen verdere vragen.

VOORZITTER: Geen verdere vragen, ook nu niet? Nee? Dan stemmen we. Raadsleden, die anderszins wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 15, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, Jeugdwerk Ondersteunen in Sint-Niklaas vzw, wijziging aanduiding leden algemene vergadering en voordracht leden raad van bestuur, goedkeuring. Dat kan dezelfde stemming zijn? Nee? Dan gaan we stemmen. Wie stemt voor? Dat is meerderheid, Vooruit, CD&V.

DE BRUYNE: Voorzitter, ik zou nog even kort het woord willen. Ik zou graag langs deze weg ook mevrouw De Rijcke willen bedanken voor haar engagement in vzw JOS. Dus ik hoop dat de fractie van Vlaams Belang dat ook zal overbrengen aan mevrouw De Rijcke. En uiteraard wens ik Femke heel veel succes met haar nieuwe mandaat. Aangezien Femke vervanger of beter vervanger was van Freyja moet zij ook een vervanger of moet de Vlaams Belang-fractie een vervanger aanduiden en dat zal de heer Pannecoucke zijn, die uiteraard gezegd is met de eeuwige jeugd.

VOORZITTER: Goed. Ik heb nog een vraagje over het stemgedrag van het Vlaams Belang, want ik zag dat mevrouw Pieters de hand opstak en ... Voor punt 15. Ja, oké. Is eenparig. Voor punt 16, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, Jeugdwerk Ondersteunen in Sint-Niklaas vzw, algemene vergadering, kennisneming agenda en bepaling mandaat vertegenwoordigers, kan dat met dezelfde stemming? Wie stemt voor? Dat is ook eenparig. Punt 17, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, Cipal dv, algemene vergadering, kennisneming agenda en bepaling mandaat vertegenwoordiger. Dat was bij schepenen Somers. Schepenen? Geen vragen? Zijn daar nu vragen over? Nee? Dan stemmen we.

Raadsleden, die anderszins wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? Dat is meerderheid, Vooruit, PVDA, CD&V en onthouding van het Vlaams Belang. Punt 18, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, Centrummanagement Sint-Niklaas vzw, budgetwijziging 2021, budget 2022 en dotatie, kennisneming en goedkeuring. Dat was ook bij schepen Somers. Zijn daar vragen rond? Nee? Dan stemmen we. Raadsleden, die anderszins wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? Dat is eenparig. Goed, de fractie van CD&V onthoudt zich. Het was een kleine ... Ja, goed. Punt 19, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, Intergem, algemene vergadering, kennisneming agenda en bepaling mandaat vertegenwoordiger. En dat was in de commissie van schepen Hanssens. Schepen? Zijn daar nu vragen over? Nee? Dan stemmen we. Raadsleden, die anderszins wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Ah, onthouding van het Vlaams Belang. Opletten, want als ge mij bij “wie stemt voor” uw hand opsteekt, dan denk ik dat het voor is hé. Ja, ja. Ja, maar het is oké, maar ik zal er ... Nee, ... Wel, heb je een voorstel? Iets leuk zou wel tof zijn. Ja, super. Punt 20, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, activiteiten Cultuurcentrum Sint-Niklaas vzw, budgetwijziging 2021, budget 2022 en dotatie, kennisneming en goedkeuring. Waren daar vragen? Nee? Dan stemmen we. Raadsleden, die anderszins wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? Dat is meerderheid, Vooruit, PVDA, CD&V en Vlaams Belang. Dank u wel, mijnheer Pannecoucke. Super. Punt 21, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, activiteiten Cultuurcentrum Sint-Niklaas vzw, wijziging lid raad van bestuur, goedkeuring. Waren daar vragen? Nee? Dan stemmen we. Raadsleden, die anderszins wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 22, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, activiteiten Cultuurcentrum Sint-Niklaas vzw, algemene vergadering, kennisneming agenda en bepaling mandaat vertegenwoordiger. Kan dat met dezelfde stemming? Punt 23, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, MIWA, buitengewone algemene vergadering, kennisneming agenda en bepaling mandaat vertegenwoordiger. Zijn daar vragen? Nee? Dan stemmen we. Raadsleden, die anderszins wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 24, infrastructuursubsidie aan Jeugdtheater Ondersteboven, goedkeuring. Waren daar vragen? Nee? Dan stemmen we. Raadsleden, die anderszins wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? En ook dat is eenparig.

Punt 25, DB-project, ontwerpen en bouwen van een stedelijke bibliotheek en het Huis van het Kind, procedure, selectieleidraad en indicatieve raming, goedkeuring. Ik geef het woord aan schepen Callaert.

CALLAERT: Ja, dank u wel, voorzitter. We zouden het soms misschien durven vergeten, maar het Huis van het Kind is misschien het kleine broertje of zusje in dit dossier, maar is wel degelijk een deel van het geheel van de nieuwe bib/Huis van het Kind dat we willen bouwen. We hebben op de gezamenlijke commissie van collega Baeyens en mezelf een mooie toelichting gekregen van Meester Rasschaert, die eigenlijk ja heeft gezegd van wat behuisd of wat behelst de selectieleidraad allemaal. Collega Bats heeft daar een paar interessante vragen nog gesteld, die Meester Rasschaert toen heeft beantwoord. Ik denk, ja, de inhoud, iedereen kon aanwezig zijn en de tekst inlezen en is op de hoogte van de inhoud. Ik denk, ik ga nog eventjes herhalen hetgeen Meester Rasschaert ook gezegd heeft, dat wel belangrijk is. We spreken in dit dossier enkel over de selectieleidraad van de nieuwe bib en het Huis van het Kind. We spreken dus niet over hetgeen met de rest van het H. Heymanplein gebeurt. We spreken niet over de herbestemming van de huidige bib en we spreken ook niet over hetgeen er met de buurtsupermarkt daar gebeurt. Ik denk dat dat belangrijk is voor de discussie of de vragen, die nu nog zouden volgen. Ik zeg, het was een zeer interessante toelichting. De vragen zijn toen beantwoord, die gesteld zijn. Maar mochten er nog vragen of opmerkingen zijn, ik hoor ze graag of wij horen ze graag.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Zijn er raadsleden, die het woord vragen? Ja, ik had bij de inleiding begrepen, dat mevrouw Bats en mevrouw Baeten het woord vroegen. En dan zie ik ook mijnheer Maes en mijnheer Wymeersch. Dus ik geef eerst het woord aan ... En Tchantra, ja. Ik geef het woord aan mevrouw Bats.

BATS: Dank u wel. Ik ga even testen of u mij hoort?

CALLAERT: Luid en duidelijk.

BATS: Dank u wel. Ja, voorzitter, mijn pleidooi zal u niet verrassen. In vorige tijden zou u mij zelfs, denk ik, gesteund hebben in mijn zorgen en vragen. Ja, er is zoals u weet in onze fractie weinig discussie over de bouw van de nieuwe bibliotheek, de combinatie met het Huis van het Kind en in een volgende fase integratie van de woningbouw. Mijn fractie zei dat daar net ook al, dat is allemaal geen probleem. Integendeel. Dit punt gaat specifiek – zoals schepen Callaert zegt – over de manier waarop we zullen omgaan met de bouw, het gebouw en de architectuur. En hierover maken wij onze grote zorgen en vinden we de ambitie als we dan toch zoveel uitgeven, zeer low profile en absoluut geen centrumstad waardig. Met deze DBM-formule zoeken we naar een groep van private partners.

Een team met aannemers, ingenieurs, onderaannemers en ja, ook architecten. Dus wat ons zorgen baart, is dat in de selectieleidraad van de eerste selectiefase nu en zelfs in de gunningsfase denk ik niet specifiek wordt gevraagd naar enige garantie op hoogstaande hedendaagse architectuur of zelfs een aanzet naar stijl en visie. De drie teams, die worden uitverkoren om mee te dingen naar de gunning in een volgende fase, zullen niet worden gekozen op basis van architectuur. Ja, ze zullen al minstens drie gemeentelijke referenties moeten voorleggen, dat is een vorm van garantie zou je kunnen zeggen, maar dat kunnen evengoed een sporthal en een techniekhuis zijn. Dus geen echt specifiek referentiekader, waarop men of waarop wij kunnen vertrouwen. Ik vroeg nog op de commissie of er jonge, frisdenkende en nieuwe architecten zouden kunnen meedingen. Dat kan niet, omwille van de referenties die dan ontbreken. Maar omwille van wat ik daarnet zei, vind ik dat dus geen echte reden meer. Ik zou dan misschien al liever voor een ontwerpwedstrijd hebben gekozen. Het gebouw, het cultuurhuis - want ja, een bib dat is nu eenmaal een cultuurhuis, dat zal het worden – waarover we nu de gunningsvoorwaarden bespreken, zal onze grootste kans zijn de volgende 10 à 15 jaar om op architecturaal gebied mee vorm te geven aan de stadsvernieuwing en mee te bouwen aan het toekomstig architecturaal erfgoed, aan een hedendaagse identiteit - een smoel zoals we dat zeggen – van de stad. En die trein die missen we nu, vrees ik. Vrees ik niet, denk ik. In heel dit verhaal hoorden we bv. nog geen enkele keer de Vlaamse Bouwmeester. Wordt hij trouwens ooit om advies gevraagd en in welke fase zal dat dan gebeuren? Alleszins, Aalst, Mechelen, Hasselt, Gent, zelfs Zaventem winnen architectuurprijzen met hun gemeentelijke projecten. In dat rijtje willen wij toch ook staan. Dus wat vragen wij? Wij willen garanties dat er zeer veel aandacht gaat naar de architectuur en de keuze van de architect. Want dat staat nu nergens in de gunningsopdracht. Wij willen contact met de Vlaamse Bouwmeester en zijn visie. En als derde vraag, het ging daarnet bij de start van de raad al over participatie, er zijn heel wat participatiemomenten geweest, over de noden van de nieuwe bib, het Huis van het Kind. Wij willen graag de lijst met die wensen en noden, we willen die graag inkijken. En we zouden uiteraard ook graag een planning willen van hoe dat dan teruggekoppeld wordt in de volgende fase en hoe dat wordt afgetoetst, met wie, hoe dat zal georganiseerd worden. Dit is een project, dat zo goed als iedereen omarmd. Ge voelt dat. Ge hebt dat in het begin van de raad gevoeld. Het is iets, dat iedereen graag of de meesten onder ons graag willen. Zelfs de plek waarop het gebouwd wordt deze keer. Dus, schepen, zorg alstublieft dat u zich niet alleen laat leiden door juristen en cijfers. Werk met evenveel aandacht aan de binnen- en de buitenkant. 22 miljoen uitgeven zonder te weten hoe je aankoop eruit zal zien, wij vinden dat zeer gevaarlijk.

VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Bats. Dan geef ik het woord aan mevrouw Baeten. Lore, je hebt het woord.

BAETEN: Dank u wel, voorzitter. Beste schepen, als centrumstad moeten we ambitieus durven zijn als het aankomt op cultuur. Van cultuur wordt wel al eens vaak gezegd, dat ze een te hoge drempel heeft en dat ze dus ook te weinig de volledige bevolking kan aanspreken. Maar een bib is nu juist dé plek bij uitstek, waar mensen van alle lagen van de bevolking elkaar kunnen ontmoeten, waar ze thuis kunnen komen in onze stad. En in deze snel veranderende tijden, waar meer on- dan offline wordt geleefd en zeker gelezen, stelt men wel eens de vraag of een bib nog wel een plaats heeft in de toekomst. Maar wij zijn ervan overtuigd, dat de nieuwe bib onze stad opnieuw een smoel kan geven en niet enkel het culturele leven, maar ook het sociale weefsel in onze stad kan versterken. En als er iets is, wat we belangrijk vinden, ook in de keuze die jullie gaan nemen, is het wel dat. We pleiten en hopen dus voor een bib, die een duurzame plek mag zijn, een plek voor creatieve zelfontplooiing, een educatieve plek, een toegankelijke plek voor oud en jong. En we zijn als fractie dan ook tevreden, dat er eindelijk een nieuwe bib komt, opnieuw gelegen in het centrum van de stad. En die bib mag absoluut een ijkpunt vanbinnen en vanbuiten worden op het H. Heymanplein en in Sint-Niklaas. En als jullie dit alles nu nog binnen een gepast financieel plaatje kunnen realiseren, dan vinden jullie in onze fractie een enthousiaste partner en een pleiter voor deze nieuwe bib. Maar omdat de prijzen in deze meerderheid soms wat hoger durven oplopen, dan wij het zelf graag zouden zien, zullen wij het voorlopig nog bij een onthouding houden.

VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Baeten. Dan geef ik het woord aan de heer Maes. Jef, je hebt het woord.

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Ik ga niet meer uitgebreid ingaan op de discussie, die we bij punt 1 hebben gehad. Wij zijn geen minnaar van een nieuw gebouw, dat zult u wel begrepen hebben. Maar ik wil wel op één punt terugkomen, wat daarjuist aanbod is gekomen, want in het punt dat wij gaan stemmen, staat nog zeer duidelijk dat de waarde van de opdracht wordt geraamd op een totaal van 22 miljoen. Dus wij stemmen hier wel degelijk over een bedrag van 22 miljoen. Terwijl dat dat in het verleden eigenlijk veel lager is geweest. Terwijl dat we eigenlijk niet weten op welke manier dat in de begroting wordt ingevuld. Daar moeten we dan nog voor wachten tot maandag, vooraleer dat we dat kunnen weten. Dus u begrijpt, dat wij hier niet voor gaan stemmen.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Maes. Dan geef ik het woord aan de heer Wymeersch. Frans, jij hebt het woord.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Het is een oud zeer. Niet enkel van deze meerderheid, maar dat is al langer zo. Welk oud zeer? Is dat men een zeer korte visie in tijd heeft in de ontwikkeling van deze stad. Ontwikkelingen en investeringen, die fragmentarisch gebeuren, weinig samenhang hebben, soms passen gelijk een tang op een varken – en ik verwijs niet, ik verwijs dus wel naar de nieuwe vleugel van het stadhuis – enz..., enz... Want laat ons eerlijk zijn, als ge dat, die plannen nu bekijkt voor de nieuwe bib – en ik kan er inkomen, dat ze nuttig is, ik heb dat daarjuist gezegd, ze is nuttig, ze is nuttig – maar de samenhang met het onderbrengen van het Huis van het Kind in deze bib, dat blijft mij nog altijd een raadsel. En ik zal mij straks nader verklaren. Ik zal dat nu doen. Ik heb – en ik heb ernaar verwezen – samen met collega Pannecoucke die vergadering bijgewoond, waar men dus een inbreng kon hebben vanuit de bevolking van wat er inhoudelijk, inhoudelijk en qua techniciteit ook aan het gebouw zou moeten worden aangebracht om het inderdaad een volwaardige invulling te geven. En dan kwam inderdaad ook het Huis van het Kind ter sprake, ook in de optiek zoals collega Baeyens daarnet heeft verwoord in de tekst, die we hebben moet goed- en/of afkeuren. Daar staat in de tekst, dat ze beiden – en ik zal proberen letterlijk te citeren als ik hem hier direct terugvind – “Beide diensten kampen met een ruimtegebrek en botsen op de grenzen van de infrastructuur. Tevens zijn er ernstige gebreken in beide gebouwen. Door twee diensten, die openstaan voor een ruim publiek samen te voegen, maakt dat er infrastructuur ruimte gedeeld kunnen worden”. Of die twee gezichtspunten, die twee inhouden – bibliotheek met alles wat erbij komt kijken, want de bibliotheek is veel meer dan de bibliotheek van 50 jaar geleden, het is niet alleen het boek, maar het is veel meer en het Huis van het Kind – of dat compatibel is, complementair is, die vraag stelt men zich niet. Ik zeg neen. Als ik hoor op die inf-overgadering, dat daar in dat Huis van het Kind, dus in die bib, dus ook medische en paramedische diensten zullen worden verleend, dat er een belangrijk gedeelte aan de gezondheid van het kind zal worden besteed, dan zeg ik “dat hoort niet thuis in een bib”. En dan kom ik terug op mijn eerste uitgangspunt, nl. een globale visie. En ik verwijs naar de vorige schepen van ruimtelijke ordening, mevrouw Geerts, die aan de verschillende politieke fracties indertijd vroeg om eens een voorbeeld of een insteek te geven over hoe wij als fractie de toekomst zagen van de site AZ Nikolaas op het ogenblik dat deze verhuisd is naar de Hoge Kouter. Wij hebben toen onze voorstellen gedaan. Ik weet niet of andere fracties dat ook gedaan hebben, maar daar is niets mee gebeurd. Maar, collega's, heel die site – en dat is meer dan de twee klinieken samen, dat is meer dan AZ Nikolaas alleen, daar komt nog wat meer bij kijken – die site is enorm groot en is een gezondheidssite.

En dan denk ik op lange termijn bekeken, dat een Huis van het Kind wat betreft de medische en de paramedische component daar veel beter thuishoort dan in een bibliotheek. Wat er ontbreekt in de bibliotheek is het bindmiddel, het bindmiddel. Wat is bibliotheek? Dat is spelen met de taal, met woorden. Spelende de taal leren kennen, in de taal leren ontmoeten. Niet alleen in het Nederlands, maar ook andere. En dan zeg ik, maak daar – en ik heb die suggestie ook gedaan en de schepen heeft indertijd gezegd, schepen Baeyens, ik zal dat meenemen, maar als het nu niet meegenomen wordt, zal het blijven liggen hé – en wij hebben het voorstel gedaan – collega Pannecoucke en ik – op die vergadering, Jef, waar dus inderdaad 10 of 12 man was en die waren blij verrast en die waren daarvoor gewonnen. Omdat ge daar net de taal kunt aanleren aan nieuwkomers, aan jonge kinderen, aan mensen die problemen hebben met taal. En daar kunt ge dan hier en daar inderdaad een paramedische component – ik verwijs naar logopedie bv. – kunt ge daar onderbrengen. Maar ge moet daar niet zoals nu men blijkbaar van plan is een vaccinatiemogelijkheid bieden voor inenting tegen allerlei kinderziekten. Dat hoort niet thuis in een bibliotheek. Een bibliotheek moet een cultuurhuis worden, waar alles wat betrekking heeft met de taal en ontwikkeling van de taal en het aanleren van de taal, het spelen met de taal, waar dat thuishoort. En dat is hier niet het geval. Men maakt een optelsom van twee dingen, die per ongeluk – of niet per ongeluk – een gebrek aan ruimte hebben. En men maakt van de gelegenheid gebruik om die samen te kletsen. Wilt ge dat dan doen, hou er dan rekening mee, dat ge binnen 5, 6 à 7 jaar over een enorme campus beschikt, die ge zult moeten herinrichten. En dan zeg ik nu al ook tegen deze meerderheid, begin daar niet aan te denken binnen 2 à 3 jaar in aanloop naar de nieuwe verkiezingen, waar iedere fractie en elke partij die aan de verkiezingen zal deelnemen wel zijn ideeën zal spuien over de toekomst van deze site. Dat was zo 6 jaar geleden. Het high park van de sp.a – herinner u – was daar een stukje van. Dat zal nu niet anders zijn. Daar moet nu aan gedacht worden en daar moet ge nu al aan denken in functie van de noden, die er op dit ogenblik zijn in de ontwikkeling van deze stad en van de stad haar bewoners. Wat mij compleet ontgoochelt, is de tussenkomst van mevrouw Bats. Blijkbaar is het winnen van een architectuurprijs belangrijker dan de inhoud van het plaatje. Voor ons is de schoonheid van een gebouw bijkomstig. Een bib, met al wat erbij komt kijken, moet op de eerste plaats functioneel zijn. Dat dit, het moet op iets trekken ook natuurlijk, zowel langs de buitenkant als langs de binnenkant, maar een bib moet functioneel zijn. En of we daar nu een architectuurprijs mee winnen of weet ik het, dat maakt mij allemaal niet uit. Ik ben ontgoocheld in de houding van Vooruit, omdat ze dat blijkbaar meer – maar dat zijn we wel ondertussen gewoon van hen – meer belang hechten aan de verpakking dan wel aan de inhoud.

Daarom, om al deze redenen, zullen wij dit punt niet goedkeuren, omdat ge tekortschiet in de invulling en de mogelijkheden die dit nieuwe gebouw ons zou kunnen bieden. En ik zeg het – en ik richt mij speciaal tot schepen Baeyens – het gaat hier om een kwestie van cultuur, een cultuurhuis. Vul dat in met alle mogelijke middelen, met alle mogelijke middelen en voor alle mogelijke mensen die daar recht op hebben.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Wymeersch. Ik geef het woord aan mevrouw Van De Walle. Tchantra, jij hebt het woord.

VAN DE WALLE: Dank u, voorzitter. Ik bekijk deze belangrijke stap in dit dossier niet alleen als gemeenteraadslid, maar ook als jongere. Allé ja, dat hoop ik toch nog te mogen zeggen als dertigjarige pasgetrouwde vrouw. Maar als ... Wablieft? Awel, ik ging het juist zeggen, als de heer Pannecoucke al telt als jongere in de afvaardiging van JOS, plaatsvervangend, dan zit ik nog safe denk ik. Met alle liefde hé.

PANNECOUCKE: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VAN DE WALLE: Ah, dat is ideaal, ja. Terug naar mijn tussenkomst. Sorry. Ik wou dus zeggen, ik bekijk het niet alleen als gemeenteraadslid, maar dus ook als jongere én vanuit een professioneel standpunt. Vanuit mijn professionele ervaring weet ik, dat de leesvaardigheid bij schoolgaande jongeren al een aantal jaren sterk achteruitgaat. Het is belangrijk om lezen weer aantrekkelijk te maken voor deze doelgroep, maar hoe doe je dat in tijden waarin de bibliotheek een gedateerd en achterhaald concept lijkt in een tijd waar alles – en soms zelfs meer – te vinden en te beleven is op het internet. Nu, door van de bibliotheek een aantrekkelijke ontmoetingsplaats te maken, een bron van informatie en inspiratie, verlaag je de drempel niet alleen voor deze jongeren, maar ook voor de vele andere burgers uit onze stad, die alleen maar belang hebben bij een nieuwe cultuurhub in het centrum van onze stad. De behoeften van de inwoners van onze geliefde stad zijn veranderd. En het gebouw is misschien wel knap voor haar leeftijd, maar heeft meer dan enkel een facelift nodig om de smoel te worden van onze stad. Zoals gezegd, zijn we wel meer dan gewonnen voor de idee om de bibliotheekwerking en het Huis van het Kind samen te voegen in een hip, ruim en energievriendelijk gebouw. Niet alleen om praktische, maar ook om ideologische redenen. Wanneer ik hoor, dat de betrokken partners ook enthousiast zijn over deze samenwerking, doet dat mijn hart alleen maar sneller slaan. Ook de keuze voor de DB-formule lijkt ons de juiste zet. Niet alleen halen we externe expertise en een frisse kijk via private partners voor het ambitieuze project binnen, de ontwerp- en bouwformule zorgt ervoor dat de vooropgestelde budgettering bewaakt wordt. Onze fractie is dan ook zeer enthousiast dat er eindelijk schot in de zaak komt en zal dit punt op de gemeenteraad met veel gusto goedkeuren.

VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Van De Walle. Mijnheer Van der Coelden? Kris?

VAN DER COELDEN: Twee dingen, voorzitter. Allé, eerst en vooral en alhoewel het niet de bedoeling is, dat we discussiëren tussen de oppositiebanken, ja, kan ik natuurlijk niet nalaten van te reageren op wat mijnheer Wymeersch zegt. Ten eerste, of ge nu 15 miljoen of 22 miljoen uitgeeft aan een nieuw gebouw gelijk een bibliotheek, voor zo'n bedrag mag of moet je zelfs goeie architectuur nastreven en verwachten. Allé, ik hoop dat we het daarover eens zijn. En het is inderdaad ons aanvoelen – en Ilse Bats heeft dat heel goed verwoord – dat de procedure die nu gevolgd wordt, dat dat allerminst een garantie geeft dat we daar gaan uitkomen. Dat is niet alleen om een mooi gebouw te hebben. Alhoewel dat dat een belangrijk aspect is. Een goeie architect, die mengt, die mixt het mooie met het functionele. En dan heb je niet alleen een mooi gebouw, dan heb je ook een aantrekkelijk gebouw, een gebouw waar mensen zich goed voelen. Het moet niet de bedoeling zijn dat er bussen Japanners aan die nieuwe bibliotheek afstappen. We gaan ze ook niet tegenhouden, denk ik, als ze er dan wel zijn. Maar het is wel een gegeven, dat een 21e-eeuwse Vlaamse centrumstad, ja, dat die niet zoals in de 20e eeuw alleen maar teert op een winkelaanbod en een horeca-aanbod, maar dat je mensen naar je stadskern moet trekken met een totaalaanbod, waar die winkels en die horeca inderdaad een rol in spelen, maar waar ook de kwaliteit van uw openbaar domein, waar de beleving van uw stadskern een minstens even belangrijk aspect is. En een bibliotheek, die niet alleen mooi is, maar die ook open is, die mensen aantrekt, waar mensen naar komen kijken, waar mensen in kunnen - ook op een zaterdagmiddag en een zondagmiddag hé, daar moeten we dan ook in mee willen - dat gaat mensen aantrekken, dat gaat een element zijn om mensen naar onze stadskern te trekken. En ik denk dat dat iets is, dat we allemaal willen. Ik wilde ook nog iets toevoegen aan hetgeen dat mevrouw Bats gezegd heeft. We hebben, denk ik – genomen is het verkeerd woord – maar in ieder geval veel opgestoken uit de uitleg, die mijnheer Rasschaert gedaan heeft in de commissie. Maar daar stopt het verhaal dan ook. We hebben die man nu leren kennen als diegene die het zwembaddossier bijna op zijn eentje trekt. Die daarbij ook de onderhandelingen voert met de eigenaar van de chalet. Nu hebben we hem leren kennen als diegene die het hele bibliotheekdossier op zijn eentje toegelicht heeft. Een dossier, dat zal gerealiseerd worden door een private aannemer, die ook zijn architect gaat meebrengen. Nu, het is een vorm van privatisering van het beleid, die wij vanuit Vooruit niet graag zien gebeuren en waar wij tegen gekant zijn. Het feit dat ook, net zoals het zwembad, maar daar had ge nog argumenten, maar dan ook bij de bibliotheek zowel de voorbereiding als de uitvoering van het dossier voor een groot deel in private handen wordt gelegd. En dan vraag je u inderdaad af, ook bij die commissie van deze week, ja, waar zitten de ambtenaren?

We hebben iemand aangesteld om strategische projecten te begeleiden. Waar zit die? We hebben een hele culturele staf, met een cultuurmanager of een clustermanager cultuur. Waar zitten die mensen? Waar zit onze dienst gebouwen? Waar zitten onze leden van het college, allé, die op zo'n moment toch ook de politieke verantwoording en het politieke gewicht van het dossier moeten willen dragen? Waar zitten die mensen? En ge zou verwachten bij zo'n dossier van de bibliotheek – of dat nu als politicus is of als ambtenaar – als ge dat in uw schoot geworpen krijgt, dat mensen trots zijn om daaraan te willen werken, dat mensen hongerig zijn om daaraan te willen werken. Wij hebben eerder de indruk, dat men op het stadhuis schrik heeft om in dat soort dossiers in de 21^e eeuw zijn verantwoordelijkheid nog op te nemen en dat men al blij is, dat men mee aan tafel mag zitten. Het doet een beetje denken soms aan Belgische ploegen, aan Belgische voetbalploegen in de Champions League, die allang blij zijn als ze mee mogen doen zonder dat ze nog de ambitie hebben om te winnen. En ik herhaal nog eens, ik herhaal nog eens hetgeen dat ik ook gezegd heb ... Buysrogge, ik herhaal nog eens hetgeen dat ik ook gezegd heb naar aanleiding van het zwembaddossier, het gaat hem niet zozeer om afkeer van die privatisering op zich. We moeten ons ook goed realiseren, dat die mensen – of dat nu een advocatenbureau is of een aannemer – die dienen niet het algemeen belang. Die dienen en die blijven dienen en dat is normaal en dat is hun goed recht, die dienen in de eerste plaats het belang van hun eigen organisatie. Die hebben ten tweede ook een eigen deontologie, die niet de deontologie is van een politicus, die niet de deontologie is van een ambtenaar. En die dragen, ten derde, een ander en een veel geringer soort verantwoordelijkheid over de afwikkeling van dit soort dossiers. Als dat een politicus draagt, die ter verantwoording kan worden geroepen door de gemeenteraad of door de kiezer à la limite en van een ambtenaar, ja, waarvoor de nodige procedures bestaan, ja, als die op één of andere manier niet voldoet aan de verplichtingen van zijn ambt. Dit, collega's, is een gemakkelijke manier voor een bestuur, voor een college om te werken. Maar – en daar zijn we hartgrondig van overtuigd – dit is niet de goeie manier om dit dossier tot een goed einde te brengen.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Van der Coelden. Mijnheer De Meyer heeft nog het woord

...

DE MEYER: Ja, ik merkte ...

VOORZITTER: ... gevraagd. Jos?

DE MEYER: ... toch enige verontwaardiging bij het college bij het laatste deel van de tussenkomst van collega Kris Van der Coelden. Maar, mijnheer Buysrogge, hij heeft overschot van gelijk.

Maar hij is één dossier vergeten te vermelden, de tweede toegang tot de ondergrondse parking van de Grote Markt, de schrapping daarvan, dat is ook gekomen door experts, deskundigen van buiten de stad en van buiten het college.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer De Meyer. De burgemeester vraagt het woord. Burgemeester, u hebt het woord.

BURGEMEESTER: Ja, collega's, collega Van der Coelden kennen wij al vele jaren in deze raad en in deze stad als een heel verstandig raadslid, die ook zeer goed onderbouwde tussenkomsten brengt, die zijn dossiers ook kent. Maar in dat laatste, wat hij daar nu gezegd heeft, moet ik zeggen dat ik het 100 % oneens met hem ben. Als hij zegt dat wij geen beroep mogen doen voor juridische en algemene begeleiding van een aantal projecten, ja, dit is een discussie waar we – en ook collega De Meyer alludeert daar soms te pas en te onpas ...

DE MEYER: Was veel genuanceerder.

BURGEMEESTER: Mijnheer De Meyer, ik ben nu aan het woord! Dus wij doen inderdaad een beroep en ook vorige besturen hebben we een beroep gedaan op een aantal externe deskundigen. Omdat ofwel de workload van onze medewerkers niet toelaat om dat erbij te nemen of hun reguliere taken daarmee in het gedrang zouden komen, ofwel omdat wij beroep moeten doen op een zodanige specialiteit die we niet hebben. Dat wil niet zeggen – integendeel zelfs – dat onze ambtenaren en onze topambtenaren van de verschillende disciplines aan de kant worden geschoven of niet worden betrokken bij die dossiers. Wel integendeel. De dossiers – en u hebt de grote projecten genoemd – die hier in deze raad naar voor worden gebracht, dat is het resultaat van ploegwerk, dat is het resultaat van samenspel van de politieke verantwoordelijken – dat zijn de mensen van het college – van onze topambtenaren en van de externen die wij inschakelen. En om te zeggen van ja, wij maken er ons gemakkelijk vanaf en wij schuiven het allemaal door naar meester x of meester y. Mijnheer Van der Coelden, u moet ook eerlijk zijn, als u ziet, de trekkers binnen het college van die verschillende dossiers, de schepenen – u kent ze heel goed – dat zij die dossiers ook goed beheersen en dat zij zeker en vast niet zeggen “wij leunen achterover in onze stoel en we zullen wel zien hoe anderen voor ons de kastanjes uit het vuur halen”. Dus ik ben het echt totaal niet eens. U kan uw gedacht hebben over het feit “moeten wij een beroep doen op externen ja dan neen”. Ik respecteer die mening, maar dan zeggen van de schepenen en de ambtenaren die zijn niet geïnteresseerd, die worden aan de kant gezet, hun capaciteiten van de ambtenaren worden niet gevaloriseerd, daar ben ik het 100 % mee oneens.

VOORZITTER: Dank u, burgemeester. Ik geef het woord aan schepen Callaert voor repliek.

CALLAERT: Ja, dank u, voorzitter. Ik wou eigenlijk starten met alle raadsleden te danken voor de serene tussenkomst en de goede vragen, maar toen moest Kris het woord nog krijgen. Dus dat ga ik eigenlijk niet meer zeggen. Ik ga beginnen met u, Kris.

VAN DER COELDEN: Dat was heel sereen.

CALLAERT: Ja, maar ik ... Ja, ja, sereen was het misschien wel qua stemtimbre, maar de inhoud, allé, soit. Hoe een DBM, hoe dat privatiseren van een bibliotheek is, ik ga er waarschijnlijk niet slim genoeg voor zijn, maar dat gaat ge mij echt eens moeten uitleggen, want dat is met de beste wil van de wereld kan ik niet inzien hoe dat dat één of andere privatisering is. Uw tweede vraag – de burgemeester heeft er ook al een beetje op geantwoord – uw vraag “waar waren de ambtenaren tijdens de commissie”, ik ga eventjes kijken naar mijn collega Carl, want ik vergeet haar titel altijd – wat is Griet haar functie – de adviseur stadsontwikkeling was er als notuleur van de vergadering, het hoofd van de bibliotheek was digitaal aanwezig, het hoofd van het Huis van het Kind was digitaal aanwezig, collega Carl Hanssens was aanwezig in de vergadering, Bart De Bruyne als schepen van gebouwen was aanwezig in de vergadering, de ambtenarij en het college was wel degelijk aanwezig, maar tenzij dat ge het afgelopen anderhalf jaar in een grot hebt geleefd, we zitten in corona, dus we hebben ook gevraagd van blijf thuis en volg digitaal mee. Als het niet moet, ge kunt digitaal ook tussenkomen.

VAN DER COELDEN: Dus ge bevestigt wat ik zeg. Ze zijn blij dat ze erbij waren en Rasschaert mag de uitleg doen.

CALLAERT: Maar blij dat ze erbij waren. Allé maar, Kris, wat voor ... Allé, maar wat voor ... Allé, gelooft ge nu zelf in die bagger dat ge aan het verkondigen zijt? Dat stelt mij nog meer teleur, dan dat ik al was, maar kijk, soit, ik ga er ook verder daarover niet bezig zijn. De andere vragen waren wel serieuzer en waren wel bezig, allé, waren wel qua kwaliteit iets hoogstaander. Ilse, de garantie op de mooie architectuur, dat is waar dat dat niet in steen gebeiteld zit hier in die selectieleidraad. Natuurlijk hopen wij allemaal en gaan we ervanuit dat we een mooi gebouw gaan neerzetten als nieuwe bib en Huis van het Kind. Maar natuurlijk, over kleuren, geuren en smaken kunt ge discussiëren. Ik denk dat we een paar maand geleden in de Paterskerk ook eens een discussie hebben gehad, toen ik zei – en ik moet zeggen, ik sta er nog altijd achter – dat ik de huidige bibliotheek een draak van een gebouw vind. Brutalisme is de architecturale stroming zichtbaar. Ja, dat doet mij eerder denken aan de appartementsgebouwen, die ze in het Oostblok gezet hebben in de jaren '80 en '70. Maar kijk, daarmee dat ik zeg, ik ben ook geen kenner qua architectuur en esthetiek hé. Over smaken, kleuren en geuren kunt ge blijven discussiëren.

Het feit, geen betrouwbaar referentiekader of waarom mogen bleukes niet meedoen? Ja, meester Rasschaert heeft daar duidelijk op geantwoord hé. Ik denk in een dossier van 22 miljoen moet ge niet beginnen experimenteren en met experimenteren bedoel ik dan van dan moogt ge niet de schoonheidsfoutjes van firma's of samenwerking die daar de eerste keer aan willen meedoen, betalen. Dan wil je zeker zijn dat hetgeen dat ge krijgt, dat dat kwaliteit is en dat dat van de eerste keer ook goed zit. Dan, Lore, ge sprak over de laagdrempeligheid. Ja en dan kan ik ineens ook op collega Wymeersch zijn vragen wat beantwoorden. Waarom het Huis van het Kind en de bib tezamen doen? U snapt niet waarom dat dat complementair kan zijn. Ja, die laagdrempeligheid is juist hetgeen dat dat eigenlijk complementair maakt. Ik denk, in het dossier spreken we over wat moet het nieuwe, de nieuwe bib en het nieuwe Huis van het Kind zijn? Dat moet, ze spreken over de derde plek ...

WYMEERSCH: Ik wil wel nog een paar voorbeelden van laagdrempeligheid geven hoor.

CALLAERT: Ja, ja, ge moogt ...

VOORZITTER: Wacht even, mijnheer Wymeersch. Straks ...

CALLAERT: Laat mij eerst mijn antwoord doen, Frans. Laat mij eerst mijn antwoord doen, Frans.

VOORZITTER: ... krijgt u het weerwoord. Schepen?

CALLAERT: Die laagdrempeligheid is een groot belang daarin. We spreken over wat moet die nieuwe bib, wat moet dat nieuw Huis van het Kind zijn. Dat moet een derde plek zijn. Ge hebt uw eerste plek, dat is bij u thuis. Ge hebt uw tweede plek, dat is het werk. En dan hebt ge de derde plek, ook een plek waar ge u op uw gemak voelt, waar ge u thuis voelt. De bib is ook echt dé plek bij uitstek, waar ge naartoe moogt gaan als burger, zonder dat er van u verwacht wordt dat ge geld uitgeeft. Ge moogt er een hele dag zitten, ge moet geen rotte euro uitgeven en niemand zal u daar buitenkijken. Dus iedereen is daar welkom. Of ge nu een leefloon krijgt of ge zijt een miljonair die kan rentenieren op zijn 25, het maakt niet uit. Iedereen is daar welkom. En we merken, dat er soms bij het Huis van het Kind, want een Huis van het Kind is ook voor een groot stuk opgericht voor juist die laagdrempeligheid, voor mensen die niet in het reguliere circuit hulp kunnen krijgen, om die daar naartoe te trekken. En er zit toch soms nog een beetje chroom op, jammer genoeg. En onterecht. En juist met dat samen met de bib onder één dak te brengen, gaan we ervanuit – en in Scandinavië zijn daar heel mooie voorbeelden van – dat juist die drempel voor naar dat Huis van het Kind te gaan, om u te laten ondersteunen, voor zorg te vragen, dat die drempel veel lager wordt. En in de hoop zelfs dat hij volledig wegvalt. Zowel Lore als Jef zijn ook over de prijs begonnen.

Ik denk – en dat heeft meester Rasschaert ook gezegd in zijn uiteenzetting, denk ik – dat die selectieleidraad, die DBM dat we doen, geeft eigenlijk juist wel een garantie hé. De maximumprijs is 22 miljoen. En excessen dat erbij komen of prijsonderschattingen ik zal het zeggen van een bouwonderneming die het wil uitvoeren, is ten koste van de bouwondernemer. Dus het maximum dat het ons gaat kosten, is die 22 miljoen. Daar heeft collega Van De Walle ook naar verwezen, dat juist die selectieleidraad dat een beetje voor ons waarborgt. Ik denk, voorzitter, in een notendop, maar collega Baeyens die moet misschien nog aanvullen. Want ik zeg het, het Huis van het Kind is wat het kleinere onderdeel in dit zeer mooie grote dossier.

VOORZITTER: Dank u, schepen Callaert. Ik geef het woord aan schepen Baeyens.

BAEYENS: Ja, voorzitter, bedankt. Ja, nog een paar aanvullingen hé. Ik denk dat verwijt aan gebrek aan ambitie, allé, ik kan dat helemaal niet plaatsen hé. Dus op dit moment tijdens de manier dat de betrokkenheid. En dat heeft ook een stukje met die participatie te maken. De betrokkenheid van de medewerkers, de betrokkenheid van de diensthoofden, de betrokkenheid van een bibliotheekcommissie, de betrokkenheid van de partners van het Huis van het Kind is zeer sterk meegenomen in het traject, dat we tot vandaag gelopen hebben. En, collega's, het valt bijzonder goed mee als ge iets wilt weten over het Huis van het Kind en ge spreekt met de mensen van het Huis van het Kind. En het valt zeer goed mee als ge over de bibliotheek iets wilt weten en ge spreekt met de medewerkers van de bibliotheek. Het valt bijzonder goed mee wat zij daar weten. En ja, die denken na over hoe dat die bib en dat Huis van het Kind er morgen moet uitzien. En dat is zeer minutieus en zeer ambitieus geschreven van kijk, dat zijn voorwaarden die we vandaag zien om morgen nodig te hebben. Dus in die zin heel sterk. Ik kan ook Ilse nog een stuk geruststellen. De Vlaamse Bouwmeester zal wel degelijk lid zijn of één van zijn medewerkers lid zijn van de jury voor uiteindelijk de finale keuze. Die drie teams zullen aan de slag gaan met het bestek. En de Vlaamse Bouwmeester zal deel uitmaken van die jury om inderdaad een stuk die bewaking te doen. Het moet functioneren, dat is stap één. Dat wil iedereen. Dat wil iedere medewerker. Maar dat het er ook nog leuk mag uitzien, ik denk dat ge daar ook een punt van hebt en ik denk dat beiden te verzoenen zijn tegen een gelijkaardige prijs. Architecten – daar hopen we toch op – dat die uit zo'n gebouw niet alleen een functioneel gebouw maken, maar ook een mooi gebouw kunnen tekenen. Die derde plek, die mijn collega al aangeduid heeft, dat is echt wel het antwoord. Ook wat Lore vraagt. Dat is een heel sterk gegeven en dat zegt iets over die laagdrempeligheid. Maar dat zegt niets – en dan kom ik naar Frans toe – over het feit dat het Huis van het Kind met alles in elkaar moeten lopen. Het is duidelijk dat die synergie beperkt is, dat daar een beperking opzit. Maar ze is er wel degelijk.

Als je de speel-o-theek ziet van het huidige Huis van het Kind, goed, dat is het uitlenen van speelgoed. Laat nu het uitlenen van boeken en het uitlenen van speelgoed misschien toch wel iets met elkaar te maken hebben. En daar kunnen ze zeker van elkaar iets leren. Dat is een synergie die al best kan tellen. Laat het nu ook zo zijn, dat het Huis van het Kind én de bibliotheek zeer veel sprekers vragen, zeer veel info willen geven. En in dit is gezinnen nog op zijn juiste plaats. En daar heb je een zaal voor nodig. Dat nu een spreker in een zaal eigenlijk niet zo belangrijk is welk onderwerp hij aansnijdt, lijkt mij ook evident. Dus dat soort synergiën zitten er zeker in. Ook bureau-omgeving, of je een bureaubijbaan hebt binnen de bib of het Huis van het Kind, ook daar zijn zeker synergiën te rapen, al was het maar over gangen en sanitair. Maar wat er niet – en je hebt een aantal dingen duidelijk genoemd, Frans – dat klopt, dat soort zaken daar zit niets synergie in, dat klopt. Als je kinderen, die in een moeilijke opvoedings-situatie zitten, moet opvangen. Ah nee, dat gaan wij niet doen in de bib hé. Daar gaan aparte ruimtes voor nodig zijn. Daar zal een aparte ingang voor nodig zijn. En die twee, dat is heel duidelijk. Dat heeft zijn grenzen, die synergie, maar die is er wel heel degelijk. En het is heel nuttig om de beide bij elkaar te brengen. Dat blijkt nu al uit alle gesprekken, maar met grenzen, laat dat heel duidelijk zijn. Er zijn grenzen van het delen van lokalen. Niet alles is deelbaar. En dat hoeft ook niet hé. Want een depotruimte zoals de bib heeft, ja, daar gaat het Huis van het Kind waarschijnlijk zeer weinig te zoeken hebben. Dus, ook de beide diensten hebben een aantal diensten, ruimtes nodig die met elkaar niets te maken hebben. Dus dat klopt. Dus in die zin denk ik dat we wat je zegt nog niet zo heel ver van elkaar staan. Een aantal zaken zijn zeer nuttig om te combineren en een aantal zaken hoef je zelfs geen moeite in te steken. Integendeel, daar ga je wat moeite in moeten steken om het verschil te maken. Tot daar.

VOORZITTER: Dank u, schepen Baeyens. En ook schepen Heyrman heeft het woord gevraagd.

HEYRMAN: Ja, het is misschien ongebruikelijk, maar ik wou daar toch nog wat aan toevoegen. Ook omdat ik vroeger ook nog mee verantwoordelijk ben geweest voor het Huis van het Kind. Maar in de discussies staan wij er ook heel erg achter om dat Huis van het Kind op te nemen, omdat ... Ik hoorde Frans zeggen “spelen met taal, leren van taal”, ja, er zijn ook veel initiatieven in het Huis van het Kind die met taal te maken hebben. Boekbaby’s bv. of het leren van taal aan anderstalige mama’s gebeurt ook in het Huis van het Kind. En het grote voordeel, dat ge gewoon elk kind daar moet zijn, daar in dat gebouw gaat binnenkomen, daar in dat gebouw komt, misschien voor de eerste keer dat gebouw leert kennen, ook die bibliotheek leert kennen, ik denk dat dat een hele belangrijke is.

Dus in feite heb je, vind ik, in uw tussenkomst het argument gegeven waarom dat de synergie wel heel belangrijk is en waarom dat ik er heel sterk in geloof dat dat mekaar enorm kan beïnvloeden en dat de meerwaarde van iedereen daar in die bib te krijgen al van kleins af aan en zo taal te leren en boeken en literatuur te leren kennen, dat dat een heel belangrijke is.

VOORZITTER: Dank u, schepen Heyrman. En dan mijnheer Wymeersch ook nog kort.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Schepen, u heeft gelijk. Maar u haalt maar één gedeelte van het potentieel cliënteel aan. Iedereen moet met alle facetten van taalbeleving in aanmerking kunnen komen. Ook – en dat weet u evengoed als ik – mensen die nog analfabeet zijn en die zijn er nog altijd hé, ook in onze stad hé. Ouderen die moeite hebben met taal, enz..., enz... Dus ge beperkt dat ... Ge probeert onbewust – soms heb ik dat ook, iedereen heeft dat – probeert men alles te catalogeren in kotjes. Daar moeten we vanaf stappen. Het moet een globaal beeld worden met synergie over alles. En dan vind ik het jammer, maar veelbetekenend, schepen, dat daar waar u zei een aantal maanden geleden “ik neem het idee van het Huis van het Nederlands mee naar de toekomst”, dat u dit in uw antwoord, dat u daar niet op hebt gereageerd op hetgeen dat ik daar heb gezegd. Dus ik denk, dat u het Huis van het Kind allang verloren bent.

VOORZITTER: Goed, dank u, mijnheer Wymeersch. Dan stel ik voor, dat we de discussie hier afronden en dat we gaan stemmen over de procedure, selectieleidraad en indicatieve raming voor het bouwen van de stedelijke bibliotheek en Huis van het Kind. Raadsleden, die anderszins wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid. Wie stemt tegen? Dat is PVDA en Vlaams Belang. Wie onthoudt zich? Dat zijn Vooruit en CD&V. Punt 26, ... Ja, als je dat ... Oké, laat ons dan 10 minuten schorsen om even uit te blazen. Goed? We schorsen de zitting.

SCHORSING

VOORZITTER: Oké? Goed, dan open ik terug de gemeenteraad en we zijn gekomen aan punt 26, straatbenamingen, benaming gemeentepark Nieuwkerken, principiële goedkeuring. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ik heb dat toegelicht in de commissie en er is ondertussen ook antwoord gegeven op de vraag van collega De Meyer in verband met het aantal papieren en elektronisch uitgebrachte stemmen.

VOORZITTER: Oké, dat heb ik ook gelezen. Als er geen opmerkingen meer zijn, dan gaan we over tot de stemming.

Raadsleden, die anderszins wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? Dat is punt 26, ja. Dat is eenparig. Ah, tegen. Ja, oké. Dus dat is Vlaams Belang tegen. Ja, dan zijn we gekomen aan punt 27, rup AZ Nikolaas, definitieve vaststelling. Ik geef het woord aan schepen De Meester.

DE MEESTER: Ja, dat is hier een belangrijk hoofdstuk, dat vanavond afgesloten wordt, van een lang proces. Waarbij alles startte van het onderzoek of het ziekenhuis kon blijven op de huidige locatie, maar waar toen geen goeie oplossing gevonden werd. Waarbij alle alternatieve locaties, ook die tijdens het proces nog naar voor werden geschoven, zijn onderzocht, rekening houdende met de voorwaarden om de rol als regionaal ziekenhuis te kunnen blijven waarmaken. Wat nu voorligt, moet het mogelijk maken om een op alle vlakken efficiënt nieuw ziekenhuis te kunnen bouwen, waarbij het AZ Nikolaas zijn rol als regionaal ziekenhuis ten volle kan blijven spelen en ons de zorg kan blijven bieden, die we nodig hebben.

VOORZITTER: Dank u wel, schepen. De heer De Meyer, u heeft het woord gevraagd. De heer Wymeersch en nu de heer Maes. Oké, Jos, je hebt het woord.

DE MEYER: Voorzitter, collega's, onze fractie wenst dat in onze stad en in het Waasland ook in de toekomst kan beschikken over een eigentijds ziekenhuis, waar kwaliteitsvolle geneeskunde wordt aangeboden, warme zorg dichtbij de mensen, bereikbaar, betaalbaar. Daarom steunen we dit project, maar dat wist u reeds. En we vinden ook dat de administratie in dit dossier in samenspraak met het ziekenhuis en vele andere partners goed werk heeft geleverd. We begrijpen wel, dat er in de buurt bij de mensen, de eigenaars van de gronden, de pachters vragen worden gesteld, werden gesteld en er nog steeds vragen leven. En we vragen dat deze nauwkeurig zouden opgevolgd worden. Er was ook de zorg rond de verharding van de terreinen. Collega Kristof Van Gansen heeft er onder andere op gewezen. Navraag heeft mij geleerd, dat men zelfs bij eventuele latere uitbreidingen ruim binnen de voorgeschreven normen blijft. Uiteraard zal er verder overleg moeten zijn met bv. De Lijn om de principiële beslissingen, die reeds genomen zijn, verder te concretiseren. Maar daar heeft men nog enkele jaren voor. Maar het belet niet, dat men daar nu mee moet starten. Idem voor wat betreft verder overleg met AWV. Er is reeds hard gewerkt aan dit dossier, gedurende vele jaren, maar het echte werk kan pas nu beginnen. Het is goed, dat wij als gemeenteraad regelmatig over dit dossier geïnformeerd worden en we zijn vragende partij dat het ook verder in de toekomst zou gebeuren. Is dit in een algemene commissie of een specifieke commissie, dat laat ik in het midden. Tot hier onze bondige tussenkomst. Maar gezien de vele discussies, die we reeds gehad hebben over dit dossier, dacht ik dat we dit best kort samenvatten.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer De Meyer. Mijnheer Wymeersch, u hebt het woord. Frans?

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Wij zijn altijd een zeer koele minnaar geweest van dit project. Al was het enkel en alleen al omwille van het feit, dat andermaal een belangrijk stuk open ruimte, meer nog een belangrijk stuk landbouwgrond aan die bestemming werd afgenomen. Zonder dat daar de terechte en de juiste compensatie tegenover staan. Eén. Ten tweede, tweede opmerking die er onlangs is bijgekomen en dat moet ons toch van het hart, is dat wij niet kunnen begrijpen dat het nieuwe project, het nieuwe AZ Nikolaas, dat op het getouw staat, zeker afgespiegeld tegen de huidige tijden nog eens met zich zou meebrengen, dat er minder ziekenhuisbedden zijn in onze regio dan op dit ogenblik. Dit vinden wij ongehoord en eigenlijk een beetje wraakroepend. Onbegrijpelijk dat men deze plannen op dat vlak niet kan, wenst of durft aan te passen. Er zal wel, de argumenten zullen zijn “er is de nodige wetgeving die dat allemaal bepaalt”. Het zal wel zo zijn, maar als men op dit ogenblik de dag van vandaag – en ik wik mijn woorden niet – heel de bevolking, heel de bevolking de schuld probeert aan te praten dat wij verantwoordelijk zijn voor de druk op de zorg, dan zeg ik oorspronkelijk valt die verantwoordelijkheid bij de beleidsmakers die ervoor gezorgd hebben, dat er inderdaad mankementen zijn in de zorgverlening en zeker mankementen zijn in het ziekenhuisbeleid op dit ogenblik. Om deze twee redenen zullen wij dit punt, ons op dit punt onthouden.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Wymeersch. Ik geef het woord aan de heer Maes. Jef, je hebt het woord.

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Ik heb op de commissie heel wat vragen gesteld naar aanleiding van de adviesnota van de GECORO. En ja, bedankt voor de antwoorden ook in het opvolgingsverslag. Maar een aantal van onze bezorgdheden over deze plannen zijn daardoor toch niet weggenomen. Ik ga ze samenvatten in drie punten. Eerst en vooral wat betreft de bezwaren, er zijn dus 19 bezwaren ingediend. Stuk voor stuk goed onderbouwd. We vinden dat er toch vrij licht wordt overgegaan. En allé, wij vragen ons af waarom dat het stadsbestuur daar toch niet beter ingaat op de bezorgdheden, die door die indieners worden naar vorgebracht. Want men loopt hier het risico, dat er een beroepsprocedure wordt opgestart. Voor alle duidelijkheid, wij gaan dat niet doen. Wij gaan geen beroep aantekenen. Laat dat buiten discussie staan. Maar het argument dat u toen gaf, schepen, dat er gedurende het proces maximaal rekening werd gehouden met de opmerkingen in de buurt, dat overtuigt ons niet. Want waarom zijn er dan na heel dat proces toch nog zoveel bezwaren ingediend? En er zijn ook een 4-tal milieuverenigingen, die daar bezwaren hebben ingediend, met toch niet de minste.

De bond Beter Leefmilieu. En dan vraag ik mij af, heeft u ook overlegd met hen? Want dat is toch als groene schepen niet comfortabel om eigenlijk zoveel tegenkanting te krijgen voor dit project vanuit milieuverenigingen. Tweede punt, er gaat 16 ha landbouwgebied, landbouwgrond verloren. Compensatie is er eigenlijk één op papier, in werkelijkheid gaat er 16 ha verloren. En ik hoorde vorige week op de radio nog de voorzitter van de Boerenbond, samen met een aantal milieuverenigingen pleiten om zoveel mogelijk landbouwgrond te behouden. Enerzijds om de lokale voedselvoorziening maximaal te behouden en te verzekeren en anderzijds omwille van de klimaatcrisis, waarbij dat openruimte een belangrijke rol speelt en de landbouw speelt daar ook een belangrijke rol. Rekening houden met de landbouw, wat men bv. wel had kunnen doen door voor De Woningen te kiezen, omdat dat niet als landbouwgrond staat ingevuld vandaag. Dubbel zo hard en dubbel jammer vinden we het eigenlijk, dat er om en bij de 10 ha zal verhard worden door gebouwen, parking, wegenissen, enz... En Vlaanderen is eigenlijk al een koploper in Europa op het vlak van verharden. Er is niet minder dan 15 % al bijna van onze grond die verhard is. En op de website van de Vlaamse gemeenschap lees ik een oproep om zoveel mogelijk te ontharden. Dus wij vragen van onze burgers om zoveel mogelijk te ontharden. De vraag is dan ook, moeten wij als overheid, als stad daar geen voorbeeld in geven? En ik vraag mij dan ook af of we, waarom dat er niet een aanzet wordt gegeven om een compensatieplan te maken op het vlak van ontharden. En men zou dat bv. kunnen doen door nu al zich te engageren om een deel van de huidige site van AZ Nikolaas te ontharden en ervoor te zorgen dat er een groene long in het centrum van onze stad zou ontstaan. Maar ook op andere plekken zou de stad kunnen kijken, waar kunnen we eigenlijk ontharden, zodanig dat wij ook als stad het goede voorbeeld geven. Derde punt, de bereikbaarheid met het openbaar vervoer. We vinden dat een pijnpunt. De site Neerkouter zal worden ontsloten door kernnet B, is blijkbaar in 2020 beslist in de Vervoerregio. Als ik dan de plannen van de Vervoerregio bekijk, dan zie ik dat dat geen aparte verbinding wordt, maar dat dat de lijn Sint-Niklaas/Waasmunster is, die daar gaat stoppen. Of vergis ik mij, schepen Hanssens? Maar in die plannen zie ik ook een frequentie van een bus om het half uur tussen 07u.00 en 19u.00 en op zondag één bus om het uur. Dus quasi iedereen uit de regio, behalve de inwoners van Waasmunster, die moeten eerst naar Sint-Niklaas komen om dan over te stappen richting ziekenhuis. Het gaat tijd vragen, tenzij dat er een ander plan wordt uitgewerkt, maar als ik dan lees bij de besluiten en de adviezen van de GECORO, dan staat daar en ik citeer “Het huidige autogebruik van en naar de ziekenhuissite mag bij verhuis niet vermeerderen (status quo).

Er dienen voldoende maatregelen genomen te worden om het fietsverkeer aantrekkelijk te maken en het nodige overleg met De Lijn om een voldoende frequent aanbod aan busvervoer te voorzien tussen station, markt en ziekenhuis Neerkouter (15 minuten)”. Dus men zegt in die aanbeveling eigenlijk dat er expliciet een halte en verbinding om de 15 minuten zou moeten zijn. En dan is mijn vraag hoe gaat u dat eigenlijk, dat advies van de GECORO, realiseren? Want u vraagt ook dat wij vandaag dat advies en de adviezen van de GECORO ook meenemen en meestemmen. Awel, dan moet men dat toch ook heel concreet gaan maken. Maar ik wil positief eindigen. En ik wil ook zeggen, dat wij met de PVDA het belangrijk vinden, dat er een regionaal ziekenhuis blijft binnen onze stadsgrenzen. Ook al zijn die stadsgrenzen, de stedelijke grenzen dan, aangepast. We vinden het belangrijk, dat de gezondheidszorg dichtbij de mensen is en liefst ook betaalbaar. En in dat opzicht gaan we ook vandaag, zoals we gedaan hebben bij de voorlopige vaststelling van het rup ons onthouden, want wij vinden het zeker en vast belangrijk, dat de bereikbaarheid van het nieuwe ziekenhuis, de nieuwe ziekenhuissite met openbaar vervoer en fiets, dat die gegarandeerd is, conform de aanbevelingen van de GECORO.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Maes. Dan geef ik het woord thuis aan raadslid Bart Merckx. Bart, jij hebt het woord.

MERCKX: Goeienavond, collega's. Bedankt vooreerst omwille van toch de ruime steun, die dit rup kan genieten. En ook er zijn toch een aantal bezorgdheden geuit in de commissie, onder andere in verband met de verharding, de bereikbaarheid, ook het stikstofarrest is ter sprake gekomen. Bezorgdheden, die ik als vertegenwoordiger van de stad in het voorbije bureau vorige week ook nog aan de directie overgemaakt heb. Dit is een belangrijk dossier, dit rup. Het betreft hier een erg grote investering in de gezondheidszorg voor Sint-Niklaas en het hele Waasland. Dat is waar hé. En een dossier dat ook al jaren loopt en dat ertoe geleid heeft, dat eigenlijk een versnipperd ziekenhuislandschap eind vorige eeuw, 20 à 25 jaar geleden hadden we een ziekenhuisje in Sint-Gillis, Beveren, Hamme, Temse, dat dat ziekenhuislandschap – en ere wie ere toekomt, ook de rol van oud-burgemeester Freddy Willockx mag hier onderstreept worden – geleid heeft tot een fusieziekenhuis AZ Nikolaas. Een groot ziekenhuis en dat heeft een aantal voordelen opgeleverd hé. We hebben moderne technologieën in huis gekregen, coronarografie, radiotherapie, noem maar op. We hebben ook een aantal, een heel aantal jonge artsen die we kunnen aantrekken in dit ziekenhuis. En de artsen hebben ook grote associaties kunnen vormen, wat eigenlijk ook tot subspecialisaties en tot kwaliteitsverbetering leidt. Maar er blijft een nadeel, nl. dat dat ziekenhuis in Sint-Niklaas twee campussen heeft, dat er een straat tussen ligt en dat dat toch wel heel wat organisatorische problemen heeft.

Ik moet niet heel die geschiedenis schetsen, maar in feite, we hebben, ik ben 9 jaar bevoordrecht getuige geweest in de raad van bestuur ondertussen en er is echt heel hard naar oplossingen gezocht. Maar die oplossingen werden niet gevonden ter plekke. En er zijn dan locaties gezocht in de stad en uiteindelijk is die locatie De Neerkouter gekozen, dat uiteindelijk ook bevestigd is door een uitgebreid en zeer zorgvuldig uitgevoerd openbaar onderzoek. Natuurlijk is er, zijn er bezwaren in zo'n groot dossier. Buurtbewoners, ja, ik begrijp dat. Een groot ziekenhuis in uw achtertuin. Maar ik denk dat daar toch echt wel tegemoetgekomen is aan de vragen van die buurt en dat de antwoorden, die de stad ook geeft, hopelijk deze mensen toch kan geruststellen. Er zijn ook grondeigenaars in de compensatiegebieden, die menen recht te hebben op meer vergoeding. En dan ja, het meest fundamentele bezwaar eigenlijk toch wel van de ABLLO en de bond Beter Leefmilieu, ja, dat die landbouwgrond opgeofferd wordt voor dit ziekenhuis en dat is correct. Dat is een heel fundamenteel bezwaar, maar, collega's, bewijzen eigenlijk de – allé, ik ga het eens stout zeggen hé – de zotte voorstellen van ABLLO, nl. een nieuw ziekenhuis in het stadspark bouwen of een ziekenhuis aan het shoppingcenter, bewijzen die voorstellen niet, dat de keuze eigenlijk de juiste keuze is? Allé, ik denk het wel. Misschien nog heel eventjes inpikken op Jef Maes, de ontharding. Ik denk inderdaad, er wordt verhard in het nieuw ontwonnen en het nieuwe gebied. Maar er zal inderdaad naar de toekomst ook op de huidige site heel wat onthard worden, denk ik. En ook nu, nu al in de plannen voor de nieuwe site in Lokeren is er echt sprake van een vergroening en een ontharding, ja. Dus ik denk dat als we die som op het einde maken – en misschien is dat inderdaad iets dat we moeten meepakken – dat dat eigenlijk ja, misschien wel bijna neutraal kan gemaakt worden, ja. En, Frans, minder ziekenhuisbedden, ja, dat is inderdaad, de federale overheid die maken projecties naar de toekomst toe wat de nood aan ziekenhuisbedden is. En ik kan u ook echt zeggen, dat er vanuit de raad van bestuur gevochten wordt – nog altijd – om voldoende bedden in ons Waasland te houden. En op allerlei manieren wordt er getracht om de overheid te overtuigen van dat aantal bedden, maar dat is echt niet zo gemakkelijk. En wij hebben daar, allé, binnen de raad van bestuur en ook de directie heeft daar eigenlijk weinig aan te zeggen over hoeveel bedden precies gaan overblijven. Maar het is een terechte bezorgdheid, zeker als we de huidige crisis ook bekijken, dat aantal bedden, ja. Dank u wel.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Merckx. Dan geef ik het woord aan schepen De Meester.

DE MEESTER: Ja, ik wil mij eerst en vooral aansluiten bij de woorden van dank voor onze ambtenaren, die hier inderdaad stevig en sterk werk en goed onderbouwd werk geleverd hebben.

Het locatieonderzoek is inderdaad – de algemeen directeur fluistert het mij nog even in van “onderlijn dat maar eens” – dat klopt ook hé, het locatieonderzoek is ook door onze eigen ambtenaren gebeurd in deze. Maar ik denk dat de betrokken ambtenaren zeer goed weten welke appreciatie ik voor hen heb. Niet alleen bij dit dossier, maar bij vele andere ook. Zoals ook die ambtenaren de goede gewoonte hebben en ook in dit dossier zullen zij die goede gewoonte uiteraard verder trekken om bij bezwaarindieners, om hen ook een antwoord te formuleren. Dat is geen wettelijke verplichting, maar dat is wel een zeer goede gewoonte, die wij in dit dossier zeker ook zullen verderzetten. Mijnheer De Meyer vroeg ook nog om zeker geïnformeerd te worden door het ziekenhuis in het verdere proces. Ik ben ervan overtuigd, dat zij dat met zeer veel plezier zullen doen. Of dat dan inderdaad in mijn commissie is of bij mijnheer, in de commissie van de burgemeester of nog van iemand anders, dat moeten we dan nog eens bekijken. Ook de volgende stappen in het verhaal met AWW moeten we eens bekijken of die te gepaste tijde ook in de commissies, in de gepaste commissie kunnen besproken worden. Pompompompom, wat er rond de bezwaren, allé, dat er hier licht over de bezwaren gegaan is door die GECORO dat vind ik echt wel jammer, dat dat geformuleerd wordt. Dat er meewarig gedaan wordt over het werk van de GECORO, dat betreurt ik toch ten sterk..., allé, ten stelligste. Die GECORO hebben wij begin deze bestuursperiode uitgebreid met heel wat expertise, heel wat lokale deskundigen en eigenlijk zijn we er zelf van geschrokken hoeveel mensen met zeer veel expertise dat er hier in onze stad zijn, die zin hebben om zich daarvoor te engageren voor de GECORO. De GECORO, dat is hun decretale taak om die bezwaren te bekijken, om daar een inschatting te doen, om daar een voorstel te formuleren aan de gemeenteraad. En ons voorstel vanuit het college is om hun voorstel te volgen. Ja, ik, allé, ik vind dat wreed triestig dat er daar zo meewarig over gedaan wordt. Er zit zeer veel deskundigheid. Zij doen dat niet, zij gaan daar niet licht over. Als hier dan een advies voorligt met algemene stemmen, goedgekeurd door de GECORO, dan denk ik dat daar goed werk geleverd is. Dat zij hun werk grondig doen. Ik heb dat zelf ook waargenomen, dat zij hun werk grondig doen. Ik moet – en ik doe dat uiteraard altijd – ga ik ook buiten op het moment dat er de bespreking is, dat zij komen tot een advies, dat zij daarover stemmen. Dus ik heb een heel stuk van hun bespreking meegemaakt. Allé, ik vind dat jammer, maar goed. Ik, allé, op de vraag of er met - ik heb dat op de commissie ook gezegd – of we in overleg gegaan zijn. We zijn met heel wat mensen in overleg gegaan. Maar ik heb het op de commissie ook gezegd, ik ga het hier ook nog eens herhalen, als mensen natuurlijk afstand doen van het kader dat er is, van de uitgangspunten die op tafel liggen en afstand daarvan doen en zeggen van goed, wij doen voorstellen die niet binnen die kaders passen, ja, dan houdt dat ook een risico in.

Want stel dat ge dan daarop zou ingaan, dan heb je het risico dat ge de timing, die het ziekenhuis voorop schuift, dat ge die niet haalt, waardoor dat ge subsidiemogelijkheden mist, waardoor dat ge potentieel uw rol als regionaal ziekenhuis verliest. En ik denk dat dat - maar ik hoor ook niemand dat in twijfel trekken – ik denk dat dat een risico is, dat we allemaal niet willen nemen, want dat komt ook ons, allé, dat komt ook niet alleen de dienstverlening naar onze burgers niet ten goede, integendeel. Dan zullen er heel wat diensten verdwijnen in Sint-Niklaas. En ook dat komt het leefmilieu niet ten goede. Dan gaan we voor heel wat diensten niet meer in Sint-Niklaas terecht kunnen. En ik denk dat dat een risico is, dat wij niet willen lopen, dat niemand wil lopen. Dat ook in de verschillende contacten met de mensen ook duidelijk aangegeven is, dat dat voor ons, dat dat kader dat kader is en dat er binnen dat kader uiteraard, allé, dat alle mogelijke alternatieven – en ik wil het nog eens herhalen en ik heb dat ook beklemtoond naar onze ambtenaren toe – ik wil dat alle alternatieven grondig onderzocht worden. Dat is ook gebeurd tijdens, in de loop van het proces. Stel dat er een alternatief naar bovengekomen was, dat meer kwaliteit had dan het alternatief waarmee we of dan het scenario waarmee we begonnen waren, dan had ik zeker de openheid van geest om van gedacht te wisselen. Maar heel die oefening is uitvoerig gebeurd. We hebben alternatieven meegenomen, die zelfs na het openbaar onderzoek nog op tafel gekomen zijn. Die buiten de procedure nog naar voorgeschoven zijn. Die zijn allemaal onderzocht, zijn grondig onderzocht, zijn grondig bekeken. Maar als ge natuurlijk afstand doet van het kader, dan is dat moeilijk. Wat de zaak rond ontharden betreft, allé, uiteraard moeten wij als overheid het goede voorbeeld geven. En ik denk dat we dat in Sint-Niklaas heel duidelijk doen op het thema van ontharding. We hebben daar op dat vlak ondertussen al verschillende subsidiedossiers binnengehaald, hebben al prijzen gewonnen. En ik denk dat ons dat na aan het hart ligt, dat de inname van openruimte ons na aan het hart ligt, maar dat ge hier natuurlijk ook de afweging moet maken of ge deze functie wil verliezen in uw stad of niet. En ik denk dat we het eigenlijk daar ook over eens zijn. Wat dan betreft zijn er mogelijkheden op de huidige site om te compenseren? Ik denk dat daar ook ideeën over leven en ik denk dat we daar ook binnenkort van gedacht over kunnen wisselen. Dus ik ga daar nu niet op vooruitlopen. En nog eens, het rup schrijft voorschriften voor, schrijft kaders voor. Is het kader waar een toekomstige bouwvergunning aan moet getoetst worden. Er staat heel duidelijk in, dat er minimaal 1/3^e onverhard moet blijven, dat er maximaal 1/3^e voor gebouwen mag gebruikt worden. Dat er maximaal 1/3^e voor bijkomende verharding mag gebruikt worden.

Het is natuurlijk niet onze ambitie en ik denk ook niet van het ziekenhuis – en raadslid Kristof Van Gansen heeft het ook meegegeven om die bekommernis nog eens expliciet mee te geven, ik denk dat mijnheer De Meyer die ook meegegeven heeft, maar het ziekenhuis weet dat dat ook een bezorgdheid is, die bij ons leeft – dat zij natuurlijk daar spaarzaam mee omspringen. Een rup legt krijtlijnen vast, legt maxima vast. Ik denk dat er met de nodige zorg zal naar gekeken worden om niet meer openruimte in te nemen dan nodig. Dat is een bekommernis, die inderdaad door zeer velen gedeeld wordt. En ik denk dat op het puntje van mobiliteit schepen Hanssens zal aanvullen.

VOORZITTER: Dank u wel, schepen De Meester. Schepen Hanssens, u hebt het woord.

HANSSENS: Dank u wel, voorzitter. We zijn al een stukje paniekzaaij van mijnheer Maes gewoon als het gaat over het busvervoer in onze stad. Maar ik paraphraseer nu eventjes. Men is ongerust, omdat het vervoerplan uit 2020 niet voorziet om een ziekenhuis te bedienen in 2028. Dat is wat men hier vertelt. En we moeten nu ongerust zijn? Ja, het staat als een paal boven water, dat dat ziekenhuis goed gaat bediend worden. En dat zeg ik niet, neen, dat zegt de regiomanager van De Lijn. “Het staat als een paal boven water dat we het ziekenhuis hoogwaardig gaan bedienen. Om dit te doen met de streeklijnen, zoals hierboven vermeld, is een vlotte aan- en afrijroute nodig en liefst zo dicht mogelijk bij de toegang perrons”. Laat dat nu ook deel uitmaken van die plannen van het ziekenhuis. Wij houden daar rekening mee. Maar dat men vandaag geen 6 bussen/uur laat stoppen aan een akker, dat lijkt mij wel logisch.

VOORZITTER: Dank u, schepen Hanssens. Mijnheer Maes?

MAES: Ja, ik wil toch op twee dingen even ingaan. Eerst en vooral, ik ben tevreden met de tussenkomst van collega Merckx, dat hij zegt dat er binnen het ziekenhuis ook een bereidheid is om te kijken om zo weinig mogelijk te verharden en zelfs te compenseren. Ik denk dat het ook interessant is, dat er vanuit het ziekenhuis daar een opvolging komt richting gemeenteraad wat uiteindelijk de som zal zijn van wat men onthardt en wat men verhardt. Want ik vind dat, het ziekenhuis heeft op dat vlak ook een maatschappelijke verantwoordelijkheid. En ik denk dat ze die ook moeten dragen. Ik denk dat de stad daar ook een maatschappelijke verantwoordelijkheid heeft en dat we dan die discussie als we die gaan hebben over de huidige site, dat we die zeker daarin ook moeten meenemen. Ik heb niet de gewoonte om paniek te zaaien. Ik was hier heel rustig en ik was hier, ik heb hier gewoon geciteerd wat er vanuit de GECORO wordt ... En ik vraag mij af of inderdaad door De Lijn gegarandeerd wordt, dat er een verbinding om de 15 minuten is, zoals dat de GECORO in zijn adviezen omschrijft. Want het is toch wel belangrijk, dat dat engagement er niet is in 2017-2018, maar dat men dat vandaag eigenlijk maakt naar de toekomst toe.

Want zulke dingen, dat ontwikkelt zich niet op één, twee, drie. Dat weet u ook, schepen. Dus dat zijn zaken, die een lange voorbereiding nodig hebben en die nodig zijn om te bekijken binnen het geheel van de budgetten – en die budgetten van De Lijn, die zijn eerder beperkt en die krimpen nog, hopelijk niet en komt daar nog bij – zodanig dat daar inderdaad andere lijnen niet het slachtoffer zijn van wat er dan op dat moment voor het ziekenhuis moet gebeuren.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Maes. Goed, dan stel ik voor dat we overgaan tot stemming. Ik zie ook geen tussenkomsten meer van thuis uit. Dan stemmen we over het rup AZ Nikolaas, de definitieve vaststelling. Raadsleden, die anderszins wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? En dat is meerderheid, Vooruit, CD&V. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat zijn PVDA en Vlaams Belang. Punt 28, rup H. Heymanplein, definitieve vaststelling. En ook daarvoor geef ik het woord aan schepen De Meester.

DE MEESTER: Ook hier zou mijn inleiding gelijkaardig kunnen zijn natuurlijk, dat dit weer een belangrijke stap is in een dossier, dat een hele voorgeschiedenis kent. Heel wat dingen zijn daarnet al ter sprake gekomen, dus ik ga die niet herhalen, maar ...

VOORZITTER: Zijn er ... Ja, als er geen tussenkomsten zijn, ja, dan geef ik het woord aan raadslid Baeck. Aster?

BAECK: Zotte Frans. Ik heb hem vorige week nog een compliment gegeven, dat hij er zo wijs uitzag met zijn nieuwe bril. Ik hoop dat hij wijs blijft. Dank u wel, voorzitter. Mijn fractie is opgetogen. Vanavond nemen we een volgende stap in een belangrijk traject, de definitieve vaststelling van het rup H. Heymanplein. Dit traject kent een lange looptijd, waaraan verschillende mensen en verschillende partijen heel hard hebben gewerkt, waarvoor dank ook. Een traject, waarin rekening werd gehouden met de opmerking van de buurt. Zo bouwden we onder andere die veel bepalende bomenrij. Verder zal dit rup er ook voor zorgen, dat we na de Grote Markt ook hier het eilandeffect in onze stad kunnen tegengaan. We voorzien namelijk een serieuze ontharding en vergroening van dit plein. Het Castrohof zal terug deel uitmaken van een grote, groene hof, waar het aangenaam vertoeven wordt. Op dit plein voorzien we ook een hedendaagse stadssupermarkt. We geven alle zijden een gezicht en voorzien onze stad van een moderne bibliotheek, waar de Sint-Niklazenaar elkaar terug kan ontmoeten. De levende geit zal dus vanzelf volgen. Met andere woorden, vanavond gaan we weer een stap zetten naar de stad van morgen.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Baeck. En raadslid Luk Huys, u krijgt ook het woord. Luk?

HUYS L.: Dank u, voorzitter. Collega's, toen ik mij in de politiek engageerde, ergerde ik mij enorm dat alles zolang kan duren. Wel, dit dossier duurt inderdaad ook al een tijdje. Maar nu begrijp ik ook waarom. Omdat we in tegenstelling tot wat menige mensen durven beweren, we tijd geven ook aan inspraak op vele niveaus. De goedkeuring van dit rup betekent dan ook de start om dit gebied in detail te gaan invullen. Welke bomen blijven staan, waar kunnen we boven bijplanten, waar exact komt de rijbaan, enz... dat is iets voor een later debat. En ja, ik heb er het volste vertrouwen in, dat het stadsbestuur ook hier de inspraak zal organiseren. Inspraak voor ons als raadsleden, inspraak voor onze ambtenaren, maar nog belangrijker, ook inspraak voor de burger en de stakeholders. Ik denk dat dit rup een bewijs is, dat ook geluisterd wordt. De aanpassingen aan dit rup zijn daar een bewijs van. Zo denk ik aan het behoud van de huidige bomenrij, het niet-realiseren van de doorsteek tussen Castrohof en de Hoveniersstraat, verbeterde zichtbaarheid van Het Gildenhuis, enz... Collega's, dit rup is het resultaat van de grootste gemene deler. En er zullen dus nog steeds mensen zijn, die zich niet of nooit kunnen vinden in deze plannen. Jammer, maar we gaan na de goedkeuring uiteraard verder in dit proces. U kunt alvast op onze steun rekenen.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Huys. Ik geef het woord aan de heer De Meyer. Jos, je hebt het woord.

DE MEYER: We gaan onze tussenkomst van de gemeenteraad van de voorlopige vaststelling niet herhalen. Evenmin van de commissie. Er is één vraagje, dat bij mij nog altijd onbeantwoord is door het college, dat is de volgende. Ik heb gelezen in de nota's rond de verkeerssituatie van de Grote Markt, dat de wagens die komen uit de richting zwembad via de Parklaan naar de Grote Markt toe en terug de Parklaan op moeten, eventueel omwille dat ze daar woonachtig zijn of een levering moeten doen, mogelijks zullen moeten keren op het H. Heymanplein. Dit heeft natuurlijk ernstige consequenties, maar ze moeten ergens kunnen keren. Is er al duidelijkheid op welke manier die verkeerssituatie voor deze voertuigen zal afgewikkeld worden en is er ook rekening mee gehouden, dat dit eventueel op het H. Heymanplein zal moeten gebeuren?

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer De Meyer.

HANSSENS: Neen.

VOORZITTER: Ik euh ...

HANSSENS: Neen, dat is nog niet duidelijk, nee. Dat moet duidelijk worden in het definitieve ontwerp voor de Grote Markt, maar ik denk niet dat dit rup daar veel aan gaat veranderen of verbeteren.

DE MEYER: Dus als er nog geen duidelijkheid is, schepen, begrijp ik dat dit eventueel zal moeten gebeuren op het H. Heymanplein?

HANSSSENS: Dat valt te vermijden, daar ben ik het eens met u.

DE MEESTER: Maar het rup is op dat vlak flexibel.

DE MEYER: Dus het vraagteken blijft, maar los hiervan zullen we consequent met onze stemhouding in het verleden ons onthouden.

VOORZITTER: Oké, dank u wel, mijnheer De Meyer. Dan stel ik voor dat we overgaan tot de stemming. Raadsleden, die anderszins wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? En dat is meerderheid, dat is Vooruit, dat is ... Ja, en Vooruit. Wie stemt tegen? En ook de ... Vlaams Belang. Ik was even van mijn à propos door het stemgedrag van de jonge mensen achteraan. Dus Vlaams Belang is tegen en onthouding voor PVDA en CD&V. Dan zijn we toe aan punt 29, zakelijke rechten, Vakschoolhof, verkoop lot 7 (fietsenstalling), voorwaarden akte, goedkeuring. En we zijn nu op het gebied van schepen Hanssens. U hebt het woord.

HANSSSENS: Ja, dat is toegelicht in de commissie, voorzitter. Geen open vragen meer.

VOORZITTER: Zijn daar nu vragen? Nee? Dan stemmen we. Raadsleden, die anderszins wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 30, urbanisatie Zwaanaardestraat en omgeving, uitvoeren van riolerings- en wegeniswerken, goedkeuring. Schepen?

HANSSSENS: Ja, mijn introductie zal kort zijn. Eindelijk!

VOORZITTER: Goed. Ik heb al een vraag gezien van de heer Van Peteghem, de heer Noppe en de heer Huys.

VAN PETEGHEM: In de eerste plaats eindelijk, schepen. Het is zo, dat er ook heel goed werk is geleverd. Het is één van de grootste dossiers van de stad, de riodossiers. Een riodossier opstarten, dat is 4, 5 à 6 jaar. Dus er is heel wat gebeurd wat betreft de uitwerking. Maar ik heb ook nog wel enkele opmerkingen. Toch een woordje van lof wat betreft de durf, wat betreft het onteigenen aan de Keizerstraat, Carl, positief voor de veiligheid van de zwakke weggebruiker. Nu, ik heb dat van in het begin van het dossier aangehaald. Er zijn altijd problemen geweest wat betreft het openleggen van de waterloop de Belselebeek. ... (?) moeten er weg. Op zich geen probleem voor mij. Het moet. Maar men gaat de waterloop openleggen en er is één meter tussen de waterloop en het fietspad. Ik heb daar altijd een probleem mee gehad, omdat we daar geen soort haag of iets dergelijks, een beveiliging hebben tussengeplaatst. En ik zal nu verwijzen – niets te maken met dit dossier – naar de Kemzekestraat bv., Carl. Dat fietspad was een veilig fietspad.

Een veilige oversteek. Is voor de 4^e keer, wordt aangepast voor de 4^e keer, maar daar gaat men nu wel werken aan de straat om een beveiliging te plaatsen tegen het fietspad, dat veilig is, verhoogd is aangelegd. Dat lag er één van de eerste. Dus men gaat dat nu, allé, openbreken terug een stuk en ik weet niet wat men gaat doen. Gaat men er een haag tussenplaatsen? Wel positief, maar waarom moeten we dat weer opbreken en hier gaan we dat dan niet doen. Dit is voor de beveiliging van dat fietspad en ik vind wel dat ge daar eens moet rekeninghouden, Carl, of dat ge toch nog kunt kijken om dat al dan niet op te nemen in het dossier. Het zal geen grote kost zijn, maar ik vind het wel nodig. Want ook de zwakke weggebruiker, de voetganger gebruikt ook dat fietspad om daar te wandelen in de zomer, vooral toeristisch. En dat toch eens na te kijken, Carl, om dat toch zeker aan te pakken. Want dat is mogelijk. Er is een ruimte, op één meter is er ruimte om toch een beveiliging te plaatsen tussen het fietspad en de rijweg. Dat is kort mijn opmerking. En ook uiteraard, in Sinaai zullen ze tevreden zijn met het dossier. Het fietspad van de Zwaanaardestraat ligt er zeer slecht bij, maar ge kunt ook geen kosten doen als ge iets gaat vernieuwen. Maar voor de rest positief, Carl.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Van Peteghem. Dan geef ik het woord aan raadslid Noppe. Karel, jij hebt het woord.

NOPPE: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Schepen, eindelijk! Het was hetzelfde woord dat ik ook had genoteerd in mijn voorbereiding. Eindelijk en het is niet mijn gewoonte om met anekdotische argumenten te gaan werken, maar ik herinner mij nog mijn schooltijd de fietsweg naar het College in Eksaarde, waarbij er menig medestudent wel eens tegen de grond is gegaan en zo zijn er denk ik in Sinaai heeft er al bijna iedereen zo'n voorbeeld dat hij kan aangrijpen. Dus we zijn ook blij met onze fractie, dat er eindelijk een deftig fietspad zal komen en dat er eindelijk een ontbrekende schakel wordt opgelost. Wij zien een heel aantal positieve punten bij deze heraanleg en de manier waarop zij wordt voorgesteld. Enerzijds gaan we consequent een dubbelrichtingsfietspad hebben vanuit Sinaaidorp tot in Eksaardedorp. Ik denk dat dat een zeer goeie verbinding is, waar er ook heel veel nood aan is. Zowel voor de scholieren inderdaad, maar ook voor het recreatieve fietsverkeer. Ook voor de auto's trouwens en de bewoners zal dat een hele verbetering zijn. Ik denk dat niemand fan is van de betonplaten en het geluid dat dat met zich meebrengt. En comfortabel kunnen we dat ook al zeker niet noemen. Waar we bijzonder verheugd mee zijn, is de ontbrekende schakel in de Weimanstraat, die opgelost wordt. Zowel ikzelf als collega Eline De Bruyne hebben daar meermaals op aangedrongen, ook in de vorige legislatuur al, om tot een oplossing te komen, zodat het fietspad niet alleen, euh niet halverwege stopt beter gezegd, maar ook doorloopt tot aan de Zwaanaardestraat.

Als er nu ook nog een oplossing zou kunnen komen, schepen, voor de verlichting, wat ik ook al een aantal keren heb gevraagd in het tweede deel van de Weimanstraat, dan zullen wij zeer blij zijn. We zijn ten slotte – en collega verwees er ook al naar – de oplossing die in de maak is voor op de hoek Leebrugstraat/Zwaanaardestraat waar het fietspad zeer smal, veel te smal was eigenlijk om veilig en comfortabel te zijn, we zijn blij dat er nu in overleg met die eigenaars ook een oplossing is gevonden, waardoor dat we daar het kwalitatieve fietspad kunnen doortrekken. En tot slot ook de Leebrugstraat. Ook daar komen fietspaden en aan de schoolomgeving een verkeersveilige aanleg. Ik denk dat dat meer dan dringend nodig was. Dus, schepen, wij zullen dit punt met heel veel plezier steunen. Ik had in de commissie nog één aandachtspunt genoteerd. Het zullen zeer lange werken zijn. Ik denk met de voorbereidende nutswerken erbij, dat we op 3 jaar tijd uitkomen. Allé, we willen er toch voor pleiten enerzijds de fasering, pak dat zeer goed aan, zorg dat er heel veel communicatie is met alle buurtbewoners en ook de omleggingsroutes die zullen gelegd worden, ook daar gaan we moeten kijken naar flankerende maatregelen en hoe we die veilig gaan kunnen inrichten. Tot daar, voorzitter.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Noppe. En dan geef ik het woord aan ... Ja, maar eerst nog het woord aan de heer Luk Huys en dan kom ik terug bij u, mijnheer Van Peteghem.

HUYS L.: Dank u, voorzitter. Inderdaad eindelijk, collega's, één van de belangrijkste werven van de komende jaren ligt hier nu eindelijk voor. Zwaanaarde mag misschien in een uithoek van onze stad liggen, maar toch blijft het hier een goede, blijft een goede riolering en veilig verkeer zeer belangrijk. En wees nu eerlijk, het was tijd. Ik erger me vaak wanneer fietsers de rijbaan gebruiken in plaats van het fietspad. Maar op Zwaanaarde kan ik vandaag dat best begrijpen dat sommige fietsers het fietspad niet gebruiken. Al is de toestand van de rijbaan zelf ook niet zo denderend. En over de financiering en subsidiëring van dat fietspad, van die fietspaden wil ik het toch wel even hebben. Een dubbelrichtingsfietspad, komende uit Eksaarde, komt onze stad binnen. In het net heraangelegde Sinaaidorp ligt er ook een dubbelrichtingsfietspad. Het is dus logisch, dat we dan ook tussen die twee punten een dubbelrichtingsfietspad aanleggen. En wat wenst onze hogere overheid? Een fietspad aan iedere kant. Alsof een fietsoversteekplaats comfortverhogend werkt, laat staan als veilig kan beschouwd worden. Het is dan ook zeer jammerlijk, dat de provinciale administratie halsstarrig vasthoudt aan een fietsvademeccum, waardoor onze stad 1,2 miljoen euro aan subsidie misloopt. Het is jammer dat de provincie een fietsoversteek verkiest op fietscomfort, dat ze verharding verkiest op ontharding. Maar gelukkig heeft dit bestuur voldoende doorzettingskracht om de 400 gezinnen niet in de steek te laten en toch deze noodzakelijke werken te willen realiseren. Door het gepalaver over de subsidiëring is er al een jaar verloren.

Dat verdienen de bewoners van Zwaanaarde niet. Ik zou toch even de nadruk willen leggen op de andere inspanningen. Snelheidsverlagingen die zorgen voor een verhoging van de veiligheid en de leefbaarheid. Een schrikstrook van 1 m, zodat auto's die van hun oprit rijden gezien worden door de fietsers. Een duidelijke afscheiding tussen rijbaan en fietsbaan. Een compromis om in de Weimanstraat een breed fietspad te realiseren met behoud van zoveel mogelijk eiken. En vooral de aanpak rond de schoolomgeving in de Leebrugstraat vinden we een belangrijk onderdeel van dit project. Collega's, als N-VA-fractie kunnen we zeer blij zijn, dat dit eindelijk, dit bestoft dossier, eindelijk een perspectief krijgt. Het mag vernoemd worden, eindelijk.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Huys. Ik geef even nog het woord aan de heer Van Peteghem en daarna aan de heer Van der Coelden. Gaspard, je hebt het woord.

VAN PETEGHEM: Wel, in de eerste plaats wat betreft de subsidie voor dat fietspad, die is er nooit geweest. We wisten ook, dat we die op die manier niet konden krijgen. Dus dat is geen verwijt, maar dat is eerder een verdragingsmanoeuvre. Verder ga ik daar niet over uitweiden. Het is zo dat voor mijn part één van de belangrijkste zaken in dit dossier is, de Leebrugstraat en de schoolomgeving. Carl, dat is goed aangepakt. Dat is zeer belangrijk. Er wordt weinig over gesproken, minder dan het fietspad, maar het is toch zeer belangrijk. Wat ik wel graag zou hebben, Carl, de nutsmaatschappijen gaan meer dan een jaar werk hebben, dat ge die timing – want ge weet, de nutsmaatschappijen, die hebt ge niet altijd in de hand – dat ze de bevolking toch op een degelijke manier gaan informeren. Want dat is toch wel zeer belangrijk. Ge zult dat ook een deel moeten combineren met de uitvoering van de werken, zodanig dat die fasering ... En ge hebt ook nog een vergadering met de aannemers van de start van de werken, waarbij dat ge altijd nog plannen kunt wijzigen en aanpassen, Carl.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Van Peteghem. Mijnheer Van der Coelden? Kris?

VAN DER COELDEN: Ik denk dat Gaspard al duidelijk gemaakt heeft, dat wij inderdaad ook voorstander zijn van het dubbelrichtingsfietspad dat aangelegd zal worden. Maar in tegenstelling tot hem en zonder de zaken op de spits te willen drijven, wil ik toch wel iets zeggen over die subsidie. Ge rekt daar op 40 % subsidie van de provincie, 40 % subsidie van het gewest. Nu, in de provincie, 2 van de 4 deputés zijn van N-VA-signatuur. Eentje die bevoegd is voor de mobiliteit is van Groen-signatuur. En bij het gewest is de bevoegde minister een liberaal of een liberale. Dus, allé, dat is geen verwijt, want lobbyen is misschien niet meer van deze tijd, maar in ieder geval, de contacten tussen het Sint-Niklase en het bovenlokale niveau hebben dan toch niet mogen leiden tot een subsidiëring, die voor dit dossier denk ik niet meer dan terecht zou geweest zijn.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Van der Coelden. Dan geef ik nog het woord aan de heer De Meyer.

DE MEYER: Uiteraard gaan we dit dossier goedkeuren met onze fractie. De collega's zeggen terecht "eindelijk", maar ze bedoelen "eigenlijk had het er reeds moeten liggen". En ze hebben gelijk. Ik ga mijn tussenkomst van de commissie niet herhalen. Twee elementen wil ik onderlijnen, dat is – en collega Noppe heeft er ook naar verwezen – fasering, communicatie en goede opvolging tijdens de lange werken is van uitzonderlijk belang. En twee, ik heb ook in de commissie gezegd, gezien de aard van de werken, de complexiteit, de duurtijd moet ge eigenlijk een aannemer hebben die heel flexibel is. Dit zou één van de voorwaarden mogen zijn waar punten opstaan bij de aanbesteding.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer De Meyer. Ik geef het woord aan schepen Hanssens.

HANSSENS: Ja, dank u wel. Ik dank iedereen ook voor de steun voor dit dossier. Ik ben er zelf mee begonnen "eindelijk" en ja, eigenlijk had het er inderdaad al moeten liggen. Toch ook een woord van dank aan mijn voorganger, Gaspard, die dit dossier mee opgestart heeft en er ook bloed, zweet en tranen heeft aan verloren. Er zijn een aantal dingen aangehaald en ik denk wat door alle sprekers werd benadrukt, is het belang van die goeie communicatie, die fasering van die werken goed op mekaar te laten inspelen en er ook vooral voor te zorgen, dat die werken niet langer moeten duren dan dat ze moeten duren. Zoals ik in de commissie al had aangegeven, zou het toch wel de bedoeling moeten zijn om ja, te kijken of we niet wat tijd kunnen winnen door dingen in parallel te doen. Dat maakt het niet makkelijker om omrijroutes te maken. Dus we gaan daar heel, heel, heel goed moeten balanceren. En wat primeert er op een gegeven moment? Snelheid van de werken of dat de overlast tot een absoluut minimum wordt beperkt, maar dan weten we ook dat als we daarvoor gaan, dat de werken nog langer gaan duren. Dus die balans moet wel goed zitten. Daar zal met veel aandacht naar gekeken worden. Daar moet een goeie aannemer goed op kunnen inspelen, maar ook de aannemer van de nutsmaatschappijen die zal zijn rol moeten spelen. Dat is nog vroeg dag, maar niet zo vroeg dag. Want in februari zouden de nutswerken toch al kunnen beginnen. Die planning wordt opgemaakt zoals dat we nu bezig zijn te spreken. En de volgende weken zal er tijd besteed worden om die omrijroutes goed te krijgen. Dus u mag ervan op aan dat dat inderdaad een heel belangrijk punt in dit dossier is. Wat de afscheiding van het fietspad betreft – eigenlijk is wat betreft een verboden zinsconstructie, maar bon – voor de afbakening. De afbakening, dat we nu zetten meestal, Gaspard, is tussen het fietspad en de weg. Daar zetten we meestal een haagje. Hier vraag je een bescherming tussen het fietspad en de opengelegde Bel-selebeek.

Daar is ruimte voor, want er zit inderdaad nog een meter tussen, soms 80 cm, soms 1,20 m. Allé, dat varieert wat over het traject. En ik heb ik denk in de commissie ook gezegd, dat we dat best willen bekijken om dat te doen. Anderzijds denk ik, als we kijken naar de Kruisstraat bv., daar hebben we een fietspad echt op de rand van de beek gelegd. En ja, ja, ... Daar heb ik nog niet gehoord, dat er iemand ingevallen is. Dat zal wel al eens gebeurd zijn, maar dat ligt er heel dicht tegen. En dan ten slotte wil ik toch ook nog iets zeggen over die subsidiëring. Kris haalt er echt uit de politieke samenstellingen, maar u haalt hier in deze gemeenteraad soms ook materies aan die op federaal niveau spelen. Dus dat is helemaal niet raar, dat we soms ook geen gehoor krijgen hogerop in de hiërarchie. Maar het zit me echt wel heel dwars, dat in een dossier waar hier in Sint-Niklaas een heel grote consensus is over hoe we het moeten oplossen, waar een Dorpsraad, waar zelfs de Fietsersbond achter de oplossing staat, dat het toch onbegrijpelijk is dat men zeer halsstarrig vasthoudt aan een standpunt, waar iedereen toch van ziet of aanvoelt van dit is gewoon dé beste oplossing. Bovendien speelt hier ook nog eens het feit, dat er al – Filip moet mij corrigeren – 30 à 40 jaar dat fietspad aan die kant, dat is een dubbelrichtingsfietspad daar ligt en de mensen dat daar ook gewoon zijn. Ja, we zijn een jaar kwijtgeraakt daardoor en de reden was ik wilde absoluut toch die subsidies binnenhalen, mensen te proberen overtuigen. Dat is mij niet gelukt en dat heeft een extra jaar gekost. Maar ja, het ging ook over 1,2 miljoen. En ik denk dat deze raad het mij niet zou vergeven hebben, hadden we niet die moeite gedaan om daaraan te geraken. Ten slotte wil ik het daar toch niet helemaal bij laten. Ik heb zowel de deputatie als de Vlaamse regering aangeschreven en de respectieve minister en gedeputeerde om toch nog een laatste poging te doen om hen te overtuigen om mee te stappen in dit goeie verhaal. Op hoog van zegen. Baat het niet, dan schaadt het niet.

VOORZITTER: Dank u wel, schepen. Goed, dan stel ik voor dat we overgaan tot stemming. Raadsleden, die anderszins wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? En dat is eenparig, gelukkig. Punt 31, urbanisatie Industriepark-West en omgeving, uitvoeren van riolerings- en wegeniswerken, goedkeuring. Schepen?

HANSSENS: Ja, ik zou hier ook een kort zinnetje kunnen zeggen van “eindelijk”, maar dit dossier is ietske sneller gelopen dan dat van Zwaanaarde, maar is niet minder belangrijk. De afkoppeling van Industriepark-West is superbelangrijk voor de waterhuishouding in onze stad, samen met de afkoppeling van de N70 trouwens. En zal ons weerbaarder maken tegen wateroverlast. Dus heel blij. Daarnaast, niet onbelangrijk, trekken we de goede, comfortabele fietspadenstructuur van Puitvoetstraat verder naar de Dendermondse Steenweg.

En als het even kan, willen we graag de nieuwe fietspaden van de Dendermondse Steenweg mee in het aanbestedingsdossier steken van het Industriepark-West. Aangezien het studie bureau hetzelfde studie bureau is en aangezien de fietspaden van de Dendermondse Steenweg aansluiten op die in het Industriepark-West. Dus ik kijk heel erg uit naar ook de realisatie van dit dossier.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Ik zie geen vragen, dan ... Ja, mijnheer Wymeersch.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Dit punt is inderdaad zeer belangrijk en we zullen dit dan ook goedkeuren. Maar in de marge van dit punt, schepen, deed ik deze week een rare vaststelling. Een rare vaststelling, in die zin dat de stad blijkbaar zijn eigen, laat ons zeggen zijn eigen patrimonium niet kent, zijn eigen wegenis niet kent, zijn eigen ja, omgeving niet kent. Ik kwam in gesprek met mensen, die woonachtig zijn in de Puitvoetstraat en hun tuin paalt aan aan de grens van het rup dat hier ter sprake ligt. En zij willen zich in regel stellen met alle regels wat betreft de gescheiden riolering en aansluiting zoeken – want die aansluiting is er, die is mogelijk – in het rup Industriepark-West. Dat is perfect mogelijk, maar ze zijn bang, want als de werken daar bezig zijn, dat dat aansluitingspunt dat daar ligt voor die gescheiden riolering, dat dit zal worden weggewerkt en dat zij dus met problemen zullen zitten. Daar moet naar het schijnt – maar daar spreek ik mij niet over uit – briefwisseling zijn naar de stad, maar daar is blijkbaar nog geen gehoor aan gegeven. Dat is natuurlijk een moeilijke situatie. En ik heb gekeken op de plannen en nu komt de aap uit de mouw, ik heb gekeken op de plannen die in het dossier zitten, blijkbaar zijn die panden of die woningen die daar staan – het zijn 2 woningen – zijn nergens te vinden. Ook de dreef – het is een dreef die aanpaalt, die uitmondt op de Puitvoetstraat – is op die plannen nergens getekend. Niettegenstaande is die dreef een deel van de Puitvoetstraat en zijn de panden genummerd Puitvoetstraat 77 en Puitvoetstraat 79. Maar men heeft daar in het verleden al moeite gehad, want bij de recente wegeniswerken aan Puitvoet wist de aannemer zelfs die dreef af te sluiten met bloembakken, niet wetende en dus ook niet, ja, hij kon het ook niet vaststellen op de plannen, dat daar inderdaad bewoning was. En toch zijn er daar twee woningen, die daar staan te staan, die zich in regel willen stellen met alle, met de milieuregelgeving, die zich willen in orde stellen met de geplogenheden wat betreft de gescheiden riolering, enz..., enz... En men weet dus niet wat doen. Dus dan vraag ik in eerste instantie is dat mogelijk dat een dreef, die gekend staat als deel van de Puitvoetstraat, die zich wil aankoppelen aan de Puitvoetdreef – want daar wil men dan op uitkomen – dat dit niet kan en dat die dus niet getekend zijn op de plannen? Ik denk dat dit toch eens moet nagekeken worden, want die mensen zitten natuurlijk in het ijle te werken, te leven.

Komt daar nog bij, dat de dreef, ze hebben gevraagd dus vorig jaar of voor 2 jaar om daar een semi-verharding aan te brengen aan de stad. En dat kon niet, omdat die dreef private grond was. Dan vraag ik mij ook af in hoeverre dat een private dreef een nummering kan krijgen Puitvoetstraat en de huisnummers daarbij. Dus dat zijn allemaal rare dingen. Maar, schepen, ik zou willen vragen eens ter plaatse te gaan, eens te kijken hoe dat juist in de haak zit en dat die mensen, dat die situatie kan geregulariseerd worden, één. En ten tweede, dat met hun praktisch probleem op het terrein, dat daaraan kan verholpen worden, want anders komen die mensen in de miserie.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Wymeersch.

HANSSENS: Oké, zal ik doen.

VOORZITTER: Dan stel ik voor, dat we overgaan tot stemming. Raadsleden, die ... Ah ja, mevrouw Geerts, excuseer. Mevrouw Geerts, u hebt het woord. Christel?

GEERTS: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, wij hebben in de, in de commissie heeft de schepen ook wat uitleg gegeven aan de werken, die dan in de nabijheid van die Puitvoetwegel gaan gebeuren, waardoor er een stuk minder gemotoriseerd verkeer doorheen die Puitvoetwegel zal gaan. Dus dat was allemaal heel tof. De aanleg van een parking, waarmee men dan toch wel een stuk tegemoetkomt aan de vragen van de tennis. Maar de basisvraag, die blijft eigenlijk overeind. Van ja, zijn er toch geen manieren om op een vrij praktische manier, bv. met een slagboom of zo, te verhinderen dat men überhaupt door die wegel rijdt. Ik vind dat, wij zijn dat zodanig gewoon, dat we daar misschien te weinig vragen bij stellen, maar dat is toch niet meer van deze tijd, dat men middenin een bos zomaar met de wagen rijdt. Ik denk dat ik daar in 2019 schepen De Meester over geïnterpelleerd heb en die had daar dan toch eigenlijk wat oor naar. Die erkende wel dat dat, ja, dat dat eigenlijk geen wenselijke situatie is. Dus ik wou eens horen, ja, dit zou een ideaal aanknopingspunt zijn om ook de Puitvoetwegel volledig te vrijwaren van verkeer. Dus ik had graag nog eens gehoord ook van de schepen van ruimtelijke ordening ... Ik had wel het gevoel dat de schepen van mobiliteit ons daarin volgde in die bekommernis op de commissie. Dus ik had wel eens graag vernomen dan van de schepen van ruimtelijke ordening hoe het daarmee zit eigenlijk en of dit nu niet net het moment was om het te doen.

VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Geerts.

DE MEESTER: Ja, het klopt inderdaad dat dit de aanleiding is om ook die verkeerssituatie te herbekijken en te zorgen dat daar de historische situatie, waarbij dat er geparkeerd wordt in die dreef, dat die dreef gebruikt wordt om inderdaad tot aan het scoutsdomein te gaan, om tot in het centrum van het gebied eigenlijk te rijden, om dat volledig te ontmoedigen, om die parking daar aan te leggen en om mensen aan te moedigen om zich op die parking te parkeren. Nu, net één van de grootste tegenstanders van dat plan is net de tennis. Die zeer graag enige bereikbaarheid mogelijk houdt voor oudere leden, voor leden – en dat zullen geen flexibele tennissers zijn – maar dat zijn bv. ouderen die komen kaarten, om toch een aantal plaatsen te voorzien niet meer in de weg, zodat er niet meer gedraaid, gekeerd, gemanoeuvreed moet worden in die weg, zodat die niet telkens stuk gereden wordt, zodat de veiligheid ook kan gegarandeerd worden omdat er heel wat minder verplaatsingen zijn. Maar we hebben daar inderdaad gezocht naar een situatie, die voor elke partner ter plekke aanvaardbaar kan zijn en de enige vragende partij om geen slagboom te zetten en niet de weg volledig af te sluiten, maar met de mogelijkheid te geven om nog voor een beperkt aantal mensen – en wat ons betreft, hoe beperkter hoe beter – toch nog de mogelijkheid te geven om dichtbij het clubhuis te kunnen geraken, voor een specifieke doelgroep, om die mogelijkheid open te laten. En dat is ook de enige groep, waar we dat nog voor mogelijk zien. Het is niet de bedoeling om gigantische verplaatsingen door de weg nog te krijgen. Maar daarvoor wordt inderdaad net die parking voorzien om de mogelijkheid te geven, dat iedereen daar stopt.

VOORZITTER: Dank u wel, schepen. Goed, dan ...

GEERTS: Ja, dat is een heel, heel lang antwoord dat wel een beetje anders is, schepen, dan wat u in 2019 geantwoord hebt. Ik had eigenlijk – maar misschien heb ik het verkeerd begrepen – maar in uw enthousiasme toen gehoord, allé, dat ge het er helemaal mee eens waart. Ik herinner mij ook nog, ik denk dat we nog samen de voorbije legislatuur gaan kijken zijn om dat daar, hoe we die auto kunnen weren. En ik hoor nu een schepen, die zegt van ja, ik kan mij dan al bij al wel vinden in het compromis, want het zijn dan maar een beetje auto's niet meer. Vanwaar eigenlijk die wending dan?

VOORZITTER: Ja, ik denk dat de schepen daarnet zijn verklaring heeft gegeven, dus ...

GEERTS: Euh, mevrouw de voorzitter, dat was toch nog een vraag. De schepen heeft inderdaad veel geantwoord, maar mijn vraag was, ik denk vanwaar het verschil in 2019, waar ik nog heel veel engagement hoorde om dat te doen en waar ik nu het gevoel heb, dat de schepen zich eigenlijk een beetje bij de situatie neerlegt. Die inderdaad al een stuk verbeterd is. Dus het zou wel fijn zijn als hij daar nog even op wil antwoorden.

VOORZITTER: Dank u ...

DE MEESTER: Ik leg mij helemaal niet neer bij de huidige situatie. Dat is toch net wat ik daarnet met klem heb tegengesproken. Wat ons betreft, hoe minder verkeer in de Puitvoetwegel hoe beter. Er zal altijd een bepaald verkeer zijn van de leveringen en dergelijke, dus dat is er sowieso. En we zijn inderdaad ingegaan op de vraag van de tennis of er voor een heel beperkt publiek de mogelijkheid was om tot aan het lokaal te komen. Punt aan de lijn.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Goed, dan stel ik voor dat we overgaan tot de stemming. Raadsleden, die anderszins wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? Dat is meerderheid, Vooruit, PVDA, CD&V én Vlaams Belang, dus eenparig. Dan punt 32, gemeentebelastingen, reglement gemeentebelasting betreffende de lozing, de afkoppeling en infiltratie van hemel- en afvalwater, goedkeuring. Dat was bij schepen Hanssens.

HANSSENS: Ja, een aantal kleine aanpassingen naar aanleiding van ja, de ervaring die we opgedaan hebben met het reglement in de afgelopen 2 jaar. Ik heb na afloop van de commissie ook nog een aantal vragen gekregen van raadslid Uytendhouwen, die ik deze middag om half 4 nog die antwoorden heb kunnen doorsturen. Het was allemaal wat op het nippertje, dus ik weet niet of er nu nog verdere verduidelijkingen nodig zijn.

VOORZITTER: Ja, inderdaad. Raadslid Uytendhouwen had het woord gevraagd en ook raadslid Van Peteghem. Johan, jij hebt het woord.

UYTENDHOUWEN: Ja, dank u wel, mevrouw de voorzitter en ook dank u wel, schepen Hanssens, om toch nog te willen antwoorden op mijn ietwat laattijdige vraag moet ik toegeven na de commissie. Maar ja, ik ging er inderdaad ook vanuit, dat het louter een aantal technische ingrepen betrof en niet meer dan dat. Maar bij de voorbereiding van de gemeenteraad dan eerder deze week begin je dan die punten toch eens grondiger te lezen en dan merk je toch dat na minder dan 2 jaar wij al moeten door de praktijk achterhaald een aantal verduidelijkingen brengen in dat belastingreglement. En ja, terecht denk ik, want belastingreglementen moeten duidelijk zijn, moeten helder zijn in hun clausules, vooral in functie van de rechtszekerheid van de belastingplichtige. Maar dan blijf ik toch nog een beetje op mijn honger zitten, allé, in die zin we voeren daar een terminologie of een definitie toe in paragraaf 1, waarbij dat we een omgevingsvergunning of een meldingsakte omschrijven als de meest recente, relevante omgevingsvergunning of akte namen van de melding. Ik heb dat voorgesteld om dat te vervangen door, dus het woord “relevante” te vervangen door “niet vervallen” en “definitieve”. Dat is correctere terminologie ook vanuit de omgevingswetgeving. En ik begrijp dat de administratie dat ook wel volgt, die suggestie.

Op die andere punten heb ik inderdaad wel voor een deel toelichting gekregen en ook een aantal voorbeelden, maar dan blijf ik een beetje twijfelen aan dan de aanvulling, die we op het laatste doen bij de vrijstellingen. Waarbij zeggen dat aan de zakelijk gerechtigde van een belastbaar goed, die kan aantonen dat de opgelegde voorwaarde van de omgevingsvergunning, dat die niet uit te voeren zijn en waarbij hij ook geen regulariserende omgevingsvergunning kan krijgen, dat die dan een vrijstelling krijgt. Ik heb dan gevraagd van welke hypothese bedoel je dan net? En dan geeft de administratie als voorbeeld “de voorwaarde is in de praktijk niet gevolgd, maar kan nu niet meer in orde gebracht worden, bv. een nieuwbouw, rijwoning, waarbij er geen hemelwaterput werd gezet en die is achteraf natuurlijk niet meer te realiseren”. Ja, dan stel ik mij een beetje de vraag van gaat dat nu niet een beetje voorbij aan het doel van het reglement zelf, want wij willen mensen doen aansluiten met een gesloten stelsel, euh met een gescheiden stelsel op de riolering. Die slaagt er dan in om los van de omgevingsvergunningsvoorwaarden geen regenput te steken. En door die vergunning te negeren, krijgt hij een vrijstelling van belasting. Dus dat lijkt mij een beetje tegenstrijdig of raar. Maar goed, dat toont aan dat hoe meer ik in dat reglement aan het lezen was, hoe meer ik mij zelfs als jurist een beetje in het haar begon te krabben omwille van de complexiteit van alles. En vandaar was het ook mijn pleidooi om ten aanzien van belastingreglementen, die we toch opleggen aan onze burger en waarbij we toch in hun zakken zitten, dat we daar toch streven naar een toegankelijke toelichting in mensentaal, die met voorbeelden en met schemaatjes desnoods helder uitlegt waarom dat wij een belastingreglement invoeren, wat zijn rechten zijn, wat zijn plichten zijn en hoe men aan die vrijstellingsvereisten kan voldoen. Dus in die zin pleit ik toch om niet louter op een website een belastingreglement te plakken, waar eigenlijk niemand nog zijn weg in vindt, maar van dat toch een beetje helderder te gaan omkaderen. Ook voor ons hé. Ook voor ons als gemeenteraad of als gemeente of stad is het belangrijk om helder te zijn, want collega Saloua als fiscalist zal ook wel de rechtsspreuk kennen “in dubio contra fiscum”, dat wil zeggen bij twijfel over een aantal termen, dan wordt dat uitgelegd in het voordeel van de belastingplichtige. Ja, dan is dat natuurlijk ook weer in het nadeel van de stad. En dan dreigen we ook nog wel inkomsten te ontlopen op basis van dat reglement. Dus om af te sluiten, wij gaan ons hier niet voorleggen. Dus voor ons part mag dat uiteraard passeren, op voorwaarde van die kleine aanpassing in die definitie. En dat wij, ja, de belofte krijgen dat er misschien toch wat meer heldere toelichting komt bij de belastingreglementen van onze stad. Dank u wel.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Uytendhouwen. Ik geef het woord aan de heer Van Peteghem. Gaspard?

VAN PETEGHEM: Ja, mijn collega heeft dat natuurlijk correct toegelicht. Dat zijn complexe werkwijzen, dus het afkoppelen van het hemelwater naar het vuil water. Uiteraard heeft dat vooral te maken in de landelijke zones meestal, in de groene zones, euh die rode zones. Nu, ik had ook gevraagd in de commissie om, Carl, op termijn eens te kijken naar een planning wat betreft de rioleringswerken, dus de rioprojecten. Dus ik had ook gevraagd of het mogelijk is op termijn eens een planning te maken, Carl en dat kun je perfect eens toelichten in de commissie. Want die rode zone dat zal niet altijd populair zijn hé. Ze zijn er al jaren mee bezig met dat reglement en uiteindelijk is dat daar. Het is goed dat dat ook eens toegelicht wordt met ook die planning erom. Want die is er wel, er is wel wat werk aan, maar als ge dat eens wil toelichten in de commissie.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Van Peteghem. Ik geef het woord aan de schepen.

HANSSENS: Ja, goed, voorzitter, ik ga u straks ook een vraag stellen. Het zal wel duidelijk worden na mijn antwoord. Dus ik heb ... Ja. Ik heb ... Eigenlijk is dit belastingreglement helemaal niet een complexe zaak. Want wat doen we eigenlijk? Eigenlijk leggen we een belasting op voor mensen die moesten afkoppelen en gescheiden afvalwater en regenwater aanbieden. Dat is een stok in onze handen om ervoor te zorgen, dat die mensen zich in regel stellen. Dus dat is eigenlijk niet zo een moeilijk gegeven. Alleen om dat juridisch sluitend te maken, moeten we dat allemaal heel goed beschrijven. Juridisch sluitend te maken, waardoor dat het ook moeilijker leesbaar wordt. En inderdaad, als ge er nu doorgaat, ja, dan kun je niet anders dan vaststellen van dat is hier wel een heel dense tekst. Dat is wel complex, maar aan de basis ligt er wel een heel goed principe om dat te doen. Dus ik begrijp die vragen en ik begrijp ook de opmerkingen van Johan hierop. Wat betreft het laatste – en dat heb ik weeral wat betreft gezegd – wat het laatste punt dat we besproken hebben over het vulgariserend maken van dat reglement, om het duidelijker te maken, om daar een leidraad te doen, we vonden dat zelf een heel goed idee en we zullen dat dus inderdaad ook doen, zodat het duidelijk is wat de burger riskeert als hij zich niet in regel stelt met een opgelegde bouwvergunning of wanneer hij gescheiden moet aanbieden omdat de rioleringswerken zijn gepasseerd in zijn straat. We zullen dat zeker doen. Het punt waar Johan naar verwees, naar de laatste, bv. een rijwoning waar opgelegd was om een hemelwaterput te leggen, dat is daar niet gebeurd, ja, dan worden die vrijgesteld. Ja, ge kunt niet iets vragen wat onmogelijk is enerzijds of laten, blijven belasten, maar anderzijds hebben we wel nog altijd het handhavingstraject hé, waar we een pv gaan opmaken en waar we dan ja, eigenlijk een opvolging moeten doen in het kader van een bouw-overtreding. En dat is een ander traject en dat zullen we dan zeker in dat geval moeten doen. Dus het kan ook niet zijn, dat er straffeloosheid is omdat iemand zich niet houdt aan de regels.

En dan het laatste puntje en dan kijk ik ook naar de voorzitter, ik ben het eens met u, dat we die omschrijving in artikel 2, paragraaf 1a, omgevingsvergunning of meldingsakte, de “meest recente relevante omgevingsvergunning”, dat we dat vervangen door “niet vervallen en definitieve omgevingsvergunning”. Omdat dat inderdaad veel sluitender is. Dan ten slotte voor Gaspard, ik heb dat toegezegd in de commissie. En de administratie zal in de komende weken de planning terug up-to-date zetten. Ze zal dat ook op de website van de stad terug actualiseren en op het moment dat dat gedaan is – en ik schat dat dat in de maand februari of maart zal zijn – komt mijn volledige planning terug naar de commissie. Dat is een belofte. Dus, voorzitter, hoe pakken we dat aan, die aangepaste wijziging?

VOORZITTER: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

HANSSENS: Uw micro.

VOORZITTER: Ah excuseer. Dus in principe kunnen we dat aanpassen als de raad eerst akkoord gaat over de aanpassing en dan stemt over de nieuwe versie.

HANSSENS: Dus voor alle duidelijkheid – en Johan moet mij tegenspreken als het niet klopt – maar het woord “relevante” zouden we vervangen door niet vervallen en definitieve”.

VOORZITTER: Mijnheer Uytendhouwen? Ah ja, hij knikt.

UYTDENHOUWEN: Dat klopt.

HANSSENS: Ja.

VOORZITTER: Goed, kunnen we dan stemmen of we die aanpassing mogen aanbrengen? Wie stemt voor? En dat is eenparig. Kunnen we dan stemmen over de aangepaste tekst? Wie stemt voor? En ook dat is eenparig. Voilà.

UYTDENHOUWEN: Mevrouw de voorzitter, collega Bats zei daarnet “laat u niet altijd leiden door juristen”. Soms is dat toch eens nuttig hé.

VOORZITTER: Absoluut. Ik heb ook aan een jurist gevraagd of dat oké was, dus ... Ik doe dat ook. Goed, dan zijn we aan punt 33, samenwerkingsovereenkomst met Netwerk Palliatieve Zorg, goedkeuring. En dan zijn we bij schepen Heyrman. Dank u, schepen Hanssens. Als daar geen vragen over zijn, dan stel ik voor dat we stemmen. Wie stemt voor? En ook dat is eenparig. Punt 34, samenwerkingsovereenkomst met Vereniging personen met een handicap vzw voor het toegankelijker maken van handels- en horecazaken, goedkeuring. Zijn er vragen? Nee? Dan stel ik voor dat we overgaan tot stemming. Wie stemt voor? Ook dat is eenparig. En punt 35, samenwerkingsovereenkomst met Wijkgezondheidscentrum De Vlier vzw houdende de coördinatie van het project ter bestrijding van scabiës, goedkeuring. En schepen? Ah, oké. Zijn er vragen? Oké, dan stemmen we. Wie stemt voor? En ook dat is eenparig.

En dan hebben we nog punt 36, samenwerkingsovereenkomst met Domo Waasland vzw in het kader van gezins- en opvoedingsondersteuning, goedkeuring. Kunnen we stemmen? Ah, mijnheer Wymeersch heeft ...

WYMEERSCH: We gaan dit goedkeuren, maar ik had dacht ik al schriftelijk een vraag gesteld aan schepen Heyrman. Wij zouden graag vanuit onze fractie – dat is niet superdringend – maar binnen afzienbare tijd eens een hoorzitting houden met een aantal medewerkers van Domo, omdat wij daar losse contacten mee hebben en dat zijn schrijnende verhalen en ik denk dat die schrijnende verhalen wel eens in de openbaarheid mogen gebracht worden. En ik denk dat een hoorzitting, eventueel een gesloten zitting, dat dit kan helpen.

CALLAERT: Ja, ge hebt dat inderdaad naar Sofie gestuurd, maar omdat dat onder het Huis van het Kind valt, zit dat onder mijn pakket. Ik denk, we hebben ik denk toen we die eerste keer die samenwerkingsovereenkomst hebben gedaan, is de toenmalige voorzitter Domo eens komen voorstellen volgens mij in mijn commissie. Geen probleem dat we die nog eens uitnodigen, eventueel met een paar van de vrijwilligers voor nog eens een toelichting te komen doen over hun werking. Want het is inderdaad een zeer mooie organisatie, waar ge vaak schrijnende verhalen hoort.

VOORZITTER: Dank u wel, schepen. Dan stel ik voor, dat we overgaan tot stemming. Wie stemt voor? En dat is eenparig. En dan zijn we bij punt 37, procedure en criteria voor opportuniteitsadvies kinderopvang, goedkeuring. Waren daar vragen over? Geen vragen? Dan stel ik voor, dat we stemmen. Wie stemt voor? En ook dat is eenparig. Dan zijn we gekomen aan de interpellaties en we beginnen met de interpellatie van raadslid De Meyer over het onderhoud van straatbermen. Mijnheer De Meyer, u hebt het woord.

DE MEYER: Dank u wel, voorzitter. In meerdere landelijke straten liggen de bermen er jammer genoeg gevaarlijk bij met vele putten. Het gevaar is vooral voor fietsers, die moeten uitwijken bij een niveauverschil tussen het gewone wegdek en de berm met putten. In de wintermaanden natuurlijk is deze verkeerssituatie nog veel gevaarlijker. Ik heb een aantal voorbeelden gegeven: Stenenmuurstraat, Leebrugstraat – daar gaat wel op termijn binnen het kader van het project Zwaanaardestraat een definitieve oplossing komen, maar natuurlijk we staan voor de moeilijke wintermaanden, schepen – Cadzandstraat, Mulderstraat, Moortelhoekstraat. Ik noem u ook nog Vijfstraten, de randen van het fietspad. De Brandstraat, het wegdek scheuren en putten. En ik beperk mij tot deze voorbeelden, schepen, omdat het stuk voor stuk straten zijn, waar mensen mij uitgenodigd hebben om te komen kijken. Maar er zijn er nog een reeks, die ik hier niet ga opsommen.

Mijn vraag is, kan dit probleem structureel, duurzaam en liefst op zo kort mogelijke termijn aangepakt worden, omwille van de prangende verkeersveiligheid. En daarmee bedoel ik, als het niet duurzaam voor lange termijn kan opgelost worden voor de winter, neem alstublieft nu nog maatregelen voor deze winter verder gaat. Dank u wel.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer De Meyer. Schepen? Ah, excuseer. Ja, korte tussenkomst van mijnheer Van Peteghem.

VAN PETEGHEM: Ik wil er kort ook op tussenkomen. In de eerste plaats, ik heb al verschillende keren tussengekomen over het punt dat collega De Meyer hier aanhaalt. Er zijn ook nog wat straten, onder andere de Arkestraat misschien mee opnemen. Het is zo dat voor de winter er eigenlijk telkenjare onderhoudswerken moeten uitgevoerd worden. En er was een planning voor. Daar zal misschien ook nog wel een planning opgemaakt worden voor die werken uit te voeren. Waar ik vooral vragen bij heb, dat is de Stenenmuurstraat. Indertijd hadden we beslist in de gemeenteraad om in de Stenenmuurstraat grasdallen te leggen. Dat is een punt, dat is in het college goedgekeurd en ook in de gemeenteraad is dat geweest. We hebben dan de Waterstraat aangelegd in grasdallen en de Gouden Leeuwstraat. Dus en dat bewijst dat dat onderhoudsvriendelijk is. Ondertussen moet je daar niets meer aan doen. Het is ook veilig voor de fietsers en voor de wagens die uitsteken. Dus als je het doeltreffend wil aanpakken, dan moet je het op die manier doen, want blijven verharderen, ja, dat is blijven verharderen natuurlijk. Kost ook geld, veel werk van het personeel en daar vraag ik gewoon om eens te kijken om daar ook een planning rond te maken wat betreft die berm, die verhardingen, dus om daar ook toch een degelijke planning van te maken. De collega Jos heeft er gelijk in. Maar dat is de enige manier om het degelijk aan te pakken hé.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Van Peteghem. Schepen?

HANSSENS: Ja, de vraag is tweërlei, maar de belangrijkste vraag is, gaan we structureel iets kunnen verbeteren aan die straten. En daar hinken we toch constant op twee gedachten, collega's. En dat is niet zo eenvoudig om daaruit te geraken. Verharderen we de berm structureel met bv. grasdallen, dan krijg je in sommige straten een heel ander beeld. Een heel ander straatbeeld. Een straatbeeld, dat autovriendelijker wordt, dat snelheidsverhogend werkt en dus eigenlijk de verkeersveiligheid een stukje naar achter brengt. Als we kijken wat we in de Waterstraat hebben gedaan, daar hebben we een dubbele korrel gelegd, betonstroken en dan nog grasdallen, maar dat heeft wel de Waterstraat een heel brede straat gemaakt. Aangenaam om in te rijden met de auto, maar ook klachten van overdreven snelheid zijn schering en inslag en die klachten die komen niet van bewoners, want er woont quasi niemand, maar dat komt wel van mensen die daar fietsen in die straat. Dus allé, we moeten dat heel voorzichtig doen.

Ik ben het wel eens met Gaspard, dat bv. de Gouden Leeuwstraat, dat dat wel heel goed gelukt is. De Gouden Leeuwstraat is een straat, die Peter en ik zeker vroeger heel veel genomen hebben, ook met de fiets. En dat werkt daar perfect. Maar dat is ook een heel smalle straat, die ook niet veel uitbreiding meer kan krijgen. Kunnen we een verbetering doen, die structureel is, maar tegelijk ook ervoor zorgt dat snelheden gerespecteerd worden? Dat is het dilemma waar we voorstaan. En daarom durf ik hier zeggen, dat een structurele oplossing voor die landelijke wegen, dat dat gepaard moet gaan ook met andere maatregelen. En niet enkel en louter maar kijken naar die berm. We moeten er zeker van zijn, dat de oplossing die we brengen, dat die ook een verhoogde verkeersveiligheid in zich houden. En in sommige is grasdallen in de berm een oplossing, in andere is dat niet. Dus ik vrees dat we toch nog een aantal debatten zullen moeten aangaan over elk van die straten en elk van die straten heeft trouwens ook zijn eigen kwaliteiten en eigen kenmerken, ook een eigen verkeersbeeld. En we gaan niet dezelfde oplossing kunnen bieden in elk van die straten. Maar ik ben bereid om die uitdaging aan te gaan. Alleen zal dat best nog wel wat tijd in beslag nemen. Tijd dat er niet is vandaag, omwille van de staat van de berm die er zijn en zitten we nog altijd in een modus waar we wel aan bermherstel moeten doen. Volgende week, nee, het is op Sinterklaas zelfs, zullen de werken beginnen in de Stenenmuurstraat om de berm te verbeteren. Waar er ook een stukje zal afgegraven worden om te vermijden dat er water blijft staan op de weg en ook in die berm zelf. En dat is een probleem, want als er water blijft staan, worden er ook gemakkelijker putten gemaakt. De Leebrugstraat zullen we ook terug herstellen, maar daar gaan we geen structurele maatregelen nemen, omdat we nu net de wegenis hebben goedgekeurd. Dus dat lijkt mij wel een logische. De Cadzandstraat van hetzelfde laken een broek als de Stenenmuurstraat. Daar gaan we ook de berm herstellen. De laatste, het is gewoon maar om een idee te geven hé, de laatste keer dat die berm hersteld zijn, is september 2021. Dus dat is nog maar twee maanden geleden en ge ziet er niets meer van, niets meer. En dus in het voorjaar zullen daar opnieuw werken plaatsvinden. Die gaan wel wat grondiger zijn dan het louter aanvullen. Maar die berm, die zullen daar kwetsbaar blijven. Maar de oplossing, die we daar nu voor ogen hebben, zou toch voor een langere periode zijn. En ik kan ze allemaal aflopen. Ook de Moortelhoekstraat, daar zullen we ingrepen doen samen met Infrabel trouwens, want het is Infrabel die de helft van de Moortelhoekstraat een werfzone heeft gemaakt. Daar zullen we iets structurelere ingrepen doen. Daar gaan we wel grasdallen leggen in de bochten, omdat die gemakkelijk worden uitgereden, vooral door iets grotere voertuigen. Dat heeft te maken met die scherpe bochten in de Moortelhoekstraat zelf, gaan we aanpakken.

En in de Populierenstraat hebben we hele mooie werken gedaan - met felicitaties trouwens van de bewoners daar - om de bermten te ... Alle andere straten die vermeld zijn, we zullen die herstellen zodat ook de verkeersveiligheid toch op korte termijn en hopelijk voor een heel deel in de winter gedekt zijn, maar structurele oplossingen, dat gaat een debat zijn per straat apart.

VOORZITTER: Dank u wel, schepen.

VAN PETEGHEM: Kort nog een korte repliek als dat mag?

VOORZITTER: Ik ga eerst mijnheer De Meyer en dan ... Ja.

DE MEYER: Ja, ik heb ook nog Vijfstraten genoemd. De randen van het fietspad daar, schepen, erbarmelijk. Brandstraat en ik ben vergeten vermelden - en de mensen die mij deze week aangesproken hebben, zouden mij dat zeer kwalijk nemen, mocht ik dat niet doen - de Koutermolenstraat. Ik ben het eens, dat de structurele aanpak overleg vergt. Maar anderzijds houd ik toch wel een heel sterk pleidooi om die putten, die soms 15 tot 20 cm diep zijn en als ge daarin terechtkomt met uw fiets 's avonds als ge moet uitwijken, dan hebt ge kans op een zeer ernstig ongeval en het risico zelfs, dat de stad daarvoor aansprakelijk gesteld wordt. Dat laatste is niet het ergste, wel de mensen die eventueel gekwetst zijn. Ik zou er toch ook voor pleiten, dat de mobiele ploeg als er meldingen zijn sneller zou optreden en dat het op sommige plaatsen niet zo ver zou komen. En ten slotte moet ik toch ook melden - en ik heb dat al een paar keer gedaan, maar ik doe het nu opnieuw in de gemeenteraad - het meldpunt, zoals het vandaag werkt, veroorzaakt vele frustraties. Het antwoord dat mensen soms - niet altijd - vrij laat krijgen en de aard van het antwoord lokt frustraties uit. Ik denk dat het schepencollege dat toch eens moet bekijken als dit niet efficiënter kan. En dat is geen kritiek op de mensen die eventueel het antwoord sturen, maar ik denk dat het eens van nabij moet bekeken worden om dit bij te sturen. Voor de rest bedankt voor uw engagement, schepen.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer De Meyer. Nog kort voor mijnheer Van Peteghem, ja.

VAN PETEGHEM: Korte repliek wat betreft de duurzaamheid van dat aan te leggen. Ge weet ook, Carl, dat is niet gemakkelijk. Dat weet ge, dat is al jaren niet gemakkelijk geweest. Wat vooral belangrijk is, de manier waarop ge het moogt aanpakken. Ik herinner mij nog, dat indertijd de Cadzandstraat wij een buffer hadden uitgegraven, zware gravé, fijne gravé, daarop zand en onze werken werden stilgelegd in de Cadzandstraat. Hadden we dat toen op die manier kunnen verder uitwerken, had ge nu minder problemen. Met een degelijke ondergrond is er ook minder onderhoud aan. Dus dat zijn van die dingen, die ge toch eens moet bekijken en samenzitten met milieu, want het heeft ook te maken met de manier en de werkwijze die ge moogt toepassen. Dat is altijd zo geweest, maar ge moet durven een goeie oplossing geven.

Wat betreft verkeer in die landelijke straten, ge zit ook met landbouwvoertuigen. Dat verkeer, ge moet ook oppassen dat ge die assen niet verlegt. Want ge creëert daar een probleem dat ge oplost, maar ge verlegt uw probleem. Gelijk de Stenenmuurstraat is ook een stuk een sluiptwieg. Dat zal altijd zo blijven. Snelheid, ja, ge hebt altijd van die, allé, van die mafkezen die overal te rap rijden waar ze niet te rap moeten rijden. Dat is ook zo, ge moet weten waar ge te rap moogt rijden en de enige manier is ... Ja, maar dat is waar. Op zo'n straatjes moet ge dus niet ... Dat is de enige manier, verbaliseren. Maar ik blijf erbij, dus toch, Carl, degelijk aanpakken en met de milieudienst aan tafel zitten, want ik weet hoe die mannen onze eerste werken ... Dat is niet altijd gemakkelijk voor onze dienst openbare werken om op die manier dingen te herstellen.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Van Peteghem. Goed. Dan gaan we over naar de 2^e interpellatie van raadslid Roland Pannecoucke over de steps op het grondgebied Sint-Niklaas. Roland, je hebt het woord.

PANNECOUCKE: Dank u, voorzitter. Schepen, in verband met de steps hier in onze stad is dat een zeer gevaarlijk voertuig, zowel in het verkeer als voor de voetgangers. Want er zijn zoveel personen, die van op het voetpad naar het fietspad rijden en van het fietspad op de baan, zonder te kijken. Wat gebeurt er nog? En waar ook veel gevaar bij is, dat is als er mensen uit hun huis komen, dat er jeugdige mensen met een aangekochte step, geen step van de stad, dat die regelmatig moeten wegspringen als daar jonge gasten met hun step rijden. Wat ik ook al gezien heb, dat ze veel en meer en meer met twee op één step rijden. Ik vind dat persoonlijk en ook veel mensen van onze stad, die vinden dat een zeer gevaarlijk ding. Want daarom stel ik drie vragen. Wat is eigenlijk het reglement van de steps? Ik heb mij laten inlichten door de commissaris dat als ze harder rijden dan een fietser moeten ze op de baan rijden. Dus ze rijden ongeveer 25 à 27 km/uur. Ik heb zelf al een paar keer een onderzoek gedaan met mijn auto er gewoon naast rijden. Ja, maar dan kijken die wel naar mij, maar tot daartoe. Ze komen dan wel wat azo, maar ja, kom, dat maakt niet uit. Daarom is ook mijn tweede vraag, wat is er voorzien voor hun eigen veiligheid? Ondanks dat er al zoveel ongelukken en zware kwetsuren door gekomen zijn, want wij met onze auto moeten 30 km/uur rijden in de stad met een veiligheidsgordel en die personen, die hebben niets veiligheid. En dan nog erbij nog op twee kleine wielertjes. Dan mijn derde vraag, wat is er voorzien voor het achterlaten van de steps en waar en hoe? En ik zal u zeggen waarom. In het verleden heb ik nog gezien, dat ze twee steps laten staan op de plaats waar een stadsbus moet stoppen. Die buschauffeur die kwam er aangereden in de Don Boscowijk, die moest uitstappen uit zijn voertuig, die moest die twee steps op het voetpad zetten, dan kon hij maar ...

Ze liggen overal, ze staan overal. En wat ik ook nog gezien heb deze week, dat de man die de steps ophaalt, dat die ook met een step rijdt en hij haalt er dan drie op en die legt hij horizontaal voor hem op zijn step en zo reed hij, rijdt hij op het fietspad en soms op het voetpad. Daarmee is mijn vraag, waar moeten ze ze zetten, waar moeten ze ze achterlaten, want er ligt zelfs een step in het water aan de Witte Molen. Daar heb ik een foto van als ge wilt. Dat zijn mijn drie vragen.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Pannecoucke. Schepen Hanssens?

HANSSENS: Ja, dank u wel voor de vraag, Roland. De reglementering van het gebruik van de steps wordt eigenlijk door ons verkeersreglement of de verkeerswetgeving geregeld. De step valt onder de categorie van de voortbewegingstoestellen. De categorie gemotoriseerde voortbewegingstoestellen, die niet sneller kunnen dan 25 km/uur. Want als ge harder dan 25 km/uur rijdt, ja, dan heb je een nummerplaat nodig, dan val je in een totaal andere categorie van voertuigen. Waar moet een step rijden? Een step moet rijden op het voetpad als hij niet sneller dan stapvoets gaat. Dus dat is 4 à 5, er is rechtspraak tot 8 km/uur daarover. Daarnaast moet die eigenlijk zich gedragen als een fietser. Dus als die 25 km/uur rijdt, moet die op het fietspad rijden of op de baan als er geen fietspad is. Er zijn geen voorzieningen voor de eigen veiligheid, dus ge moet geen helm dragen, ge moet ook geen beschermende kledij dragen. Er is ook geen leeftijdslimiet op die steps. Dus er is ook geen maximum of minimum – maximumleeftijd dat is misschien wat fout – maar ook geen minimumleeftijd voor op die steps te staan. En het staat ook niet, het is ook niet ... Roland mag ze gebruiken, ja. Maar ook het feit van met één of met twee op een step te staan, zelfs dat is nergens beschreven dat dat eigenlijk niet mag. Nu, ik weet niet of het toeval was, dat ge deze interpellatie nu hebt ingediend, maar de fractie van Vooruit in het Vlaams parlement heeft een wetsvoorstel ingediend, een voorstel van decreet om dat te regelen. Een minimumleeftijd erop te zetten en ook het feit dat ge maar met één op een step moogt staan, hebben ze ingediend. En we zullen de discussies daarvoor afwachten. Is het nu federaal parlement of Vlaams parlement, ik weet het eigenlijk niet. Het zal federaal waarschijnlijk dan wel zijn. Is het Vlaams? Ja, het is Vlaams. En dat is een voorstel daarrond hé. En eigenlijk kijk ik er wel naar uit naar dat debat daarover. Want ik vind inderdaad ook, er moet iets gereguleerd worden daarrond. Dan komen we tot het laatste puntje dat ge aanhaalt. Het laatste puntje gaat over dat stallen van de steps. En dat is iets waar we het al verschillende keren over gehad hebben. Ja, in die zin dat ja, een step is niet anders dan een fiets hé. Als ge een fiets ergens zet tegen een gevel, ja, zo zou je ook een step moeten zetten.

En niet omdat ge die tegen een gevel moet zetten, maar ons politiereglement zegt nu al – maar we gaan dat nog verduidelijken, dat komt volgende maand denk ik naar de gemeenteraad – we gaan nog verduidelijken dat dat ook geldt voor steps. Die moeten dezelfde regels volgen. Ge moet 1 m vrije doorgang voorzien, mag niet in de weg staan van andere voertuigen, mag ook daar niet gelijk dat voorbeeld van de bus, dat mag niet. Dat mag niet volgens ons eigen politiereglement. De politie kan ertegen optreden. Maar natuurlijk zegt de politie ons, ja, dat is keimoeilijk, want ge weet niet van wie die step is. Er plakt geen naam op of geen nummerplaatje op. Dus ge weet dat niet. Dat zouden we wel kunnen doen voor de deelsteps, want de aanbieder van de deelsteps die weet perfect wie de laatste gebruiker is geweest van die deelstep. Maar dat gaat natuurlijk niet op voor steps die in private handen zijn of ... En uw opmerking over de ophaler, dat is doorgegeven aan de exploitant van de deelsteps, die heel duidelijk zegt “we hebben daar een protocol en regels rond” en die ging diegene die dat ophaalt aanspreken. Het verbaast me dat u zegt dat ge dat verleden week nog gezien hebt, want mijn gesprek met hen is ondertussen al een 4-tal maanden geleden. Voor de deelsteps is het ook zo – en dat heb ik ook al gezegd denk ik in de vorige gemeenteraad of nee, in mijn commissie op vraag van Jos – is dat er een hele campagne bezig is naar de gebruikers van de deelsteps om die op vaste plaatsen ook achter te laten op de markt bv., op het Stationsplein, enz... We zullen zien hoe succesvol die campagne is. We moeten daar ook niet te veel van verwachten, denk ik. Eén van de grote voordelen van die steps is nu net dat ge ze overal kunt achterlaten. Maar liefst niet in de weg dus. En we hebben beloofd, dat we elkaar terug gaan spreken in het begin van volgend jaar om te kijken of we geen vaste plaatsen moeten voorzien, maar ook echt fysiek afgebakend op de weg op een aantal locaties waar die echt in de weg kunnen staan. Voilà.

VOORZITTER: Dank u wel. Ja, mijnheer Baeck vraagt ook nog eventjes het woord. Ja?

BAECK: Ja, over het verbaliseren van mensen die de deelsteps gebruiken. Ik heb ook al een aantal keer gezien, dat bv. een buurman die het niet leuk vindt dat er een step voor zijn tuin staat, die step opheft en die wat verder gaat smijten in 't straat. Ik heb ook al mensen gewoon steps in het midden van de straat zien zetten. Dus ik weet ook niet altijd of we dat zo rechtstreeks kunnen linken aan de gebruiker op dat moment. En ik denk dat we daar ook wel mee moeten oppassen.

VOORZITTER: Dat klopt. Goed. Dan ... Ja, Kris?

VAN DER COELDEN: Het is een vraag over dat ophalen. Ik meen mij te herinneren toen we het reglement goedgekeurd hebben op de steps, dat er sprake was van een firma uit Zwijndrecht meen ik, die elke avond met een camionnetje de steps ging ophalen.

Nu, ik heb de indruk al van bij het begin dat de steps hier aanwezig zijn in de stad – en als ik 's morgens eens door de stad rij nog altijd – dat dat gewoon niet gebeurt. Dat die steps 's morgens liggen waar ze 's avonds of 's nachts achtergelaten worden. Bedreigt mijn geheugen mij nu of gebeurt dat gewoon niet?

HANSSENS: Nee, nee, dat klopt. Als er natuurlijk, de aanbieder van de deelsteps vraagt de gebruikers bij het stallen ook een foto te nemen. Dus als dat dan ergens anders staat dan op die foto dan kunnen ze dat nakijken. Dus er zit wel een veiligheid in. Dat is goed om de gebruiker aan te zetten tot het goed stallen, maar het beschermt de gebruiker ook als hij valselijk wordt beschuldigd van het verkeerd plaatsen van de stad. Kris, uw geheugen bedriegt u niet. Het is de bedoeling, dat er opgehaald wordt en naar startlocaties gebracht. Alleen is het aantal startlocaties ondertussen al 40 locaties in onze stad, terwijl dat ze begonnen waren met een 8-tal of 12-tal locaties, ik wil ervan af zijn. Laat ons zeggen dat er 12 waren, nu zijn het er al 40, omdat ook het aantal steps – we zijn begonnen met 80, nu zitten we op 380 – dus ja, het feit dat ge steps ook overal ziet, zou ook wel eens kunnen te maken hebben met het feit dat hij nu aan zijn maximaal aantal steps zit op het grondgebied. Wat gebeurt er? Er is ook een timingissue natuurlijk. Die steps kunnen 24 uur op 24 uur gebruikt worden. Dus als er een gebruiker is, die na de ophaaltoer ja, ergens zijn step zet, dan kan het wel eens zijn dat ge die step ziet. En het is ook zo, dat de sterk opgeladen steps, dat ze die wel laten staan op de locaties waar ze zijn. Dus als er dan nog 12 km opstaat of 15 km opstaat, ja, dan laten ze die wel staan. En dat lijkt mij ook logisch. Wat doen ze dan wel? Diegene die ze oppikken en overal verspreid staan, die brengen ze terug naar één van die 40 startlocaties. Maar dat blijven er veel, dat blijven er veel.

VOORZITTER: Goed. Dank u wel, schepen. Dan gaan we naar de volgende interpellatie. Die van Anneke Luyckx die is uitgesteld. Dan hebben we de interpellatie van raadslid De Meyer, overheidsopdracht “de stad van morgen”. Jos, je hebt het woord.

DE MEYER: Ik vernam dat het schepencollege een overheidsopdracht heeft uitgeschreven of gaat uitschrijven voor de inrichting van het Landhuis in het kader van “de stad van morgen”. De looptijd van de opdracht is begin 2022 - februari, januari starten - tot eind 2024. Ik ben eigenlijk verrast, collega's, dat op geen enkele commissie ons hierover informatie gegeven is. Ik ben ook verrast over de kostprijs en ik ben ook verrast over de locatie. Blijkbaar is de toch niet zo goedkope container op de Grote Markt onvoldoende om info te geven over de werkzaamheden op de Grote Markt. Die kan in de loop van de werkzaamheden perfect aangevuld worden en ook verplaatst worden. En ik dacht vermoedelijk wordt de nieuwe stads vleugel geopend rond de vakantie 2022.

Waarom kan daar op de toeristische dienst of op een andere plaats geen informatie gegeven worden over de werkzaamheden op de Grote Markt? Mensen moeten regelmatig op het stadhuis zijn. Ze zullen daar misschien makkelijker komen dan in het Landhuis. Is dat dus niet de ideale plaats om de werkzaamheden van de Grote Markt en de vorderingen toe te lichten? Ik dacht de inkomhal van het zwembad, van het huidige zwembad, dat is toch de ideale plaats om info te geven over het toekomstige zwembad. En waarom zou de huidige bib de inkomhal niet kunnen gebruikt worden om informatie te geven over de toekomstige bib en het H. Heymanplein? En de ingang van De Klavers over de grote projecten in Belsele? En het deelgemeentehuis in Sinaai voor de projecten Zwaanaarde en Dries? De mensen die info moeten hebben over de Zwaanaardestraat zullen makkelijker naar het deelgemeentehuis van Sinaai gaan dan naar het Landhuis. Als het gaat over het deelproject Nieuwkerken, zelfde redenering. Waarom niet in de bib of in het deelgemeentehuis daar informatie over geven? Den Azalee is misschien het meest aangewezen om het project Heistraat toe te lichten. En eventueel heb je ook nog de hal van het stationsgebouw, maar dat is dan niet van de stad zelf en dan wordt ge al geconfronteerd met prijzen, die ge met al die andere voorstellen die ik hier deed, kon vermijden. Dus mijn belangrijkste vraag, is dat eigenlijk wel goed overwogen? Waarom moet ge hier een privé-bureau aanstellen om “de stad van morgen” onder de aandacht van de mensen te brengen? Als ge dat echt wil doen, kijk eens wat ge hebt aan vele stadsgebouwen en waar ge dat kunt doen op de locaties heel dicht bij de mensen. Ik zie dus niet de meerwaarde van dit project zoals het nu voorligt. En dat toch ook prijzig is. Vandaar mijn vragen en mijn ontgoocheling, dat we hierover niet geïnformeerd zijn tot nog toe.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer De Meyer. Ik geef het woord aan schepen Hanssens.

HANSSENS: Ja, allereerst verbaast het mij, dat het u verbaast. Omdat wij de gemeenteraad er wel degelijk van op de hoogte hebben gebracht in de algemene commissie van 29 juni toen de plannen van de Grote Markt, het voorlopig ontwerp, werd voorgesteld. Op het einde van die presentatie – en ik weet, dat was een lange presentatie, maar ze heeft niet zolang geduurd – op de voorlaatste slide staat “We houden jullie op de hoogte. Het infopunt Grote Markt in die container in december 2021 stopt en een belevingscentrum stadsvernieuwing, zoals we het toen noemden, in het Landhuis van 2022 tot 2024 zou plaatshebben”. Dus allé, we hebben de gemeenteraad wel degelijk daarvan op de hoogte gebracht. Het is misschien verloren gegaan in alle informatie die we toen hebben gegeven, maar die presentatie is nog altijd beschikbaar. Dat eerst met betrekking tot dat punt. Het ...

Er is wel degelijk heel goed over nagedacht waarom we graag niet de Grote Markt – vandaar dat verderzetten van dat containerproject, dat ook heel moeilijk is, want die container staat daar eigenlijk wel wat in de weg of zal zeker in de weg staan als de werken zullen beginnen op de Grote Markt – dus hebben we een locatie nodig, die vast is, die constant beschikbaar is, die ook onderhouden werd, maar ook een locatie die dicht tegen de markt zit. Waarom één locatie en niet verschillende locaties? En ik begrijp die vraag perfect. Ik begrijp die zeer goed, die vraag van waarom niet overal waar er iets gebeurt, die informatie doen. Misschien doen we dat wel, gaan we dat doen met displays daar te zetten, maar het belevingscentrum voor de stad van morgen heeft net de bedoeling om de link te leggen, om het verband te leggen tussen alle projecten, die we bezig zijn. En we moeten eerlijk toegeven – en het is hier vandaag verschillende malen ook aangehaald in deze raad – van we zijn met veel bezig, we zijn met heel veel bezig. En ik kan best begrijpen, dat onze burger het soms ook, het overzicht een beetje kwijt is. En wij beseffen dat. En we moeten daar iets aan doen. En we zouden graag die link, dat samenbrengen van die projecten en hoe die aan mekaar hangen en mekaar versterken, zouden we op een aantrekkelijke, laagdrempelige, visuele manier willen brengen aan hen. En ja, dat vereist een locatie, waar je dat kan doen, maar ook een locatie waar we kunnen garanderen dat ze beschikbaar is van half tien ‘s morgens tot vijf uur ‘s avonds, elke dag. Ook op de momenten dat diegenen die we niet bereiken met onze communicatie - en onze uitstekende communicatiedienst met of zonder hulp van externen, die doen schitterend werk om onze burgers te informeren en onze verenigingen te informeren – maar wie bereiken we daar niet mee? We bereiken daar niet mee de Temsenaar, we bereiken daar niet de mensen uit Sint-Gillis mee. We bereiken niet de Stekenaar daar. De bezoeker kortom aan onze stad, toerist of iemand die iets komt consumeren of cultuur opsnuiven of gewoon eens wil wandelen in onze binnenstad, die bereiken we daar niet mee. Dit belevingscentrum – en ik blijf dat herhalen, belevingscentrum, want er zal iets te zien zijn, er zal iets te ervaren zijn – ja, dat kan die mensen wel over, letterlijk over de drempel trekken om eens te gaan kijken op het moment dat hij er is en dat hij beschikbaar is. Er is over nagedacht om dat in de nieuwe vleugel van het stadhuis inderdaad te doen. Maar ga je een constante expo organiseren, waar mensen binnen- en buitenlopen op een plaats waar er toch dienstverlening in de eerste plaats moet gebeuren. Die communicatie, ja, dat gaat dan de stromen van bezoekers waarschijnlijk wel wat hinderen en het is beter dat we dat dan ergens zetten waar ge niet in de weg loopt. Een plaats dat ook een beetje hip is, dat helemaal vernieuwd wordt en waar we dan ja, mensen over de vloer krijgen, die we anders in het stadhuis misschien niet over de vloer krijgen. Dus, al bij al, we willen er iets goed van maken.

En om daar echt iets goed van te maken, ja, dat heeft inderdaad zijn prijs. Maar ik denk dat we als je het bekijkt over de periode dat we dat willen doen, over die 3 jaar, dat we ook dat materiaal naarmate dat projecten evolueren, gaan upgedate krijgen, dat we dat audiovisueel materiaal moeten huren, die software-ondersteuning moeten betalen, dan denk ik dat dat – het is een raming hé, de raming is, ik wil ze hier gerust zeggen, de raming is 111.000 euro voor 3 jaar, dat komt neer op minder dan 40.000 euro per jaar – dat dat wel een redelijke kost is voor een spraakmakend, laagdrempelig, iedereen aansprekend communicatiemiddel.

VOORZITTER: Dank u wel, schepen. Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Ja, dat het op dat moment toegelicht is, schepen, daar moet ik in alle correctheid van zeggen, dat mij dat eigenlijk ontgaan is. Maar ook, aan al mijn alerte fractieleden en toch ook wel aan een aantal collega's die ik eventjes hierover gesproken had. Dus diegenen die het zich nog zullen herinneren, buiten uzelf en de leden van het college, op de moment dat het besproken werd, zal in aantal niet zo groot zijn. Trouwens, ik vraag mij af als er toen gesproken is over de opvolging van het project in het Landhuis, als er toen ook gezegd is dat dat voor alle grote projecten zou zijn of voor de Grote Markt.

HANSSENS: Voor de Grote Markt.

DE MEYER: Voilà, goed. Dus die nuance is niet onbelangrijk, schepen, dat ik voldoende alert ben om u daar eventjes op te wijzen. Ik volg u duidelijk niet als ge zegt dat de inwoner van Sinaai er beter gebaat is met een belevingscentrum in het Landhuis om geïnformeerd te zijn over de werkzaamheden in Sinaai en evenmin voor de mensen van Belsele en evenmin voor de mensen van Nieuwkerken. En ik ben er ook niet van overtuigd, dat de bezoeker uit Lebbeke of Destelbergen of Sint-Gillis of Temse gemakkelijk naar het Landhuis zal gaan als ze iets moeten weten over Sint-Niklaas, maar de toeristische dienst dat is het eerste aanspreekpunt. Dus op dat vlak ben ik ook niet overtuigd. De prijs die u noemt, voor alle duidelijkheid, collega's, daar moet ge wel de btw nog bijtellen en dan spreken we over 135.000 euro. Een detail, maar ik moet de suggestie toch doen. Als je spreekt over onderwijs, ja, let erop dat ge alle scholen vermeldt en beperk u niet tot diegene die vermeld zijn in het document, want dan overtreedt ge de wetgeving op de sociale voordelen. Ik lees ook in het document, dat er nog partners zullen aangesteld worden, bv. voor een webplatform. Dus het is nog maar een begin. Kan u ons zeggen welke partners in de toekomst buiten het project dat nu voorligt en waar ik mijn vragen bij heb als dat de beste aanpak is en het webplatform waar ik eventjes naar verwijs, gaan er zo nog offertes komen voor bureaus of voor dienstverleners aan te stellen, voor informatie te geven of voor de inspraak rond dit project te organiseren, die vandaag nog niet aangesteld zijn?

VOORZITTER: Ja, dan ...

HANSENS: Het is driedig. Ge hebt de huur van het Landhuis, want natuurlijk krijgen we dat niet voor niets. Ge hebt twee, dit project dat eigenlijk ervoor zorgt dat we audiovisuele materialen hebben dat errond werken. Maar, wij gaan ook materialen – en daar wordt naar verwezen, andere partners – wij gaan ook materialen en beelden gebruiken natuurlijk van die projecten die al aan het lopen zijn. Dat is geen aparte opdracht, dat is een opdracht die uitgevoerd wordt in functie van de verschillende projecten. En die materialen gaan we ook gebruiken in dat belevingscentrum. Nu, bv. stadspromotie, de adviseur stadspromotie die werkt op een virtuele ja, visie op de toekomst van Sint-Niklaas. Dat gaat ge daar ook kunnen bekijken. Dat zal dat webplatform zijn waarnaar verwezen wordt. Maar dat is niet exclusief voor dat belevingscentrum. Maar ge gaat dat daar wel kunnen beleven in dat belevingscentrum. Maar dat is iets dat we later ook nog gaan gebruiken buiten het kader van dit. Dus allé, als we spreken over partners, dan zijn het geen extra opdrachten in functie van dit belevingscentrum, maar we steken er beleving in door materialen van andere projecten te gebruiken en zo dat bezoekerscentrum eigenlijk op te trekken. Zo moet ge dat lezen.

VOORZITTER: Dank u wel, schepen.

DE MEYER: Ja, dat betekent eigenlijk dat die 130.000 euro nog maar het begin is hé. Want er komt nog de huur bij van het Landhuis, er komt nog de audiovisuele zijde bij van het project, er was ook nog een derde luik. Ik denk dat uw belevingscentrum, schepen, en ...

HANSENS: Ons belevingscentrum.

DE MEYER: Nee, nee, dit ervaar ik niet zo. Mocht dit gebeuren in het stadhuis, op de toeristische dienst en mocht dit gebeuren in de deelgemeentehuizen, dan zou ik het wel zo ervaren. Maar omdat u mij uitdaagt, dan zeg ik pas op dat jullie belevingscentrum geen reclamecentrum wordt.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer De Meyer. Dan gaan we naar de 5^e interpellatie en dat is de interpellatie van de heer Jef Maes, toenemende leegstand in Sint-Niklaas, hoe aanpakken. Jef, jij hebt het woord.

MAES: Dank u, voorzitter. Ik zal misschien even wachten tot de schepen zijn plek heeft ingenomen. Ja, er is in Sint-Niklaas nood aan, een grote nood aan betaalbare woningen. Dat is hier al een paar keer door ons ter sprake gebracht. En nu blijkt uit een antwoord op een schriftelijke vraag - waar het antwoord wel een tijdje op zich heeft laten wachten, maar soit – dat vorig jaar, dus in 2020, er niet minder dan 630 woningen leegstonden. Panden leegstonden. En daarbij zijn nog niet gerekend alle bedrijfspanden of winkelpanden en zo. Als we dan zien, dat in 2019 het er 189 zijn of waren, dan is dat een verdrievoudiging.

Meer dan een verdrievoudiging. En als ik dan kijk in de brief als ik de vraag stel “ja, hoe komt dat dat die zo hard gestegen zijn” en dan krijg ik het antwoord van u, schepen en ik citeer “van maart tot mei 2020 was er de eerste lockdown ...” – dat weten we – “... en dan is onze woontoezichter heeft dan 2 maanden voltijds leegstandscontrole gedaan”. Ik vind dat goed hé, maar als dat betekent dat een woonopzichter gedurende door 2 maand voltijds controle te doen, dat er ineens drie keer zoveel woningen gevonden worden die leegstaan, ja, dan is er toch een probleem. Dan wil dat zeggen, dat er in het verleden niet zo uitvoerig werd gecontroleerd en dat er wellicht ook inkomsten aan de stad zijn ja, gemist, door het feit dat er niet voldoende controles zijn geweest op leegstand. Dus en ik denk dat we er allemaal over eens zijn, dat leegstand een heel slechte zaak is. Dus dat is een slechte zaak voor de huurprijzen, dat is een slechte zaak voor ja, de prijzen van de huizen, maar ook wat betreft het zicht in de stad, zeker in onze binnenstad, is dat niet zo mooi als er op verschillende plekken huizen leegstaan. Dus ik denk dat we, ja, echt wel een punt moeten maken - ik denk zelfs dat dat in de plannen van de stad staat – om de leegstand te bekampen. Ik denk dat er drie punten zijn, die wij willen voorstellen. En ik hoop dat we daar ook, dat u dat ook vindt. Maar ik denk één is die controle. Als dat betekent als één controleur fulltime zou kunnen werken alleen maar op het punt van de leegstand, ja, dan gaan we op dat vlak toch wel heel wat meer leegstand detecteren dan dat er in het verleden is gebeurd. En dan kan op die manier toch ook wel iets worden ondernomen. En dan ben ik bij een tweede punt, dat is de leegstandbelasting. Ook daar denk ik, dat we eens moeten kijken of we daar niet kunnen meer druk zetten en dan vooral, want ge kunt differentiëren, dan vooral op speculanten die mikken eigenlijk op projecten, waardoor ze een meerwaarde kunnen gaan realiseren door woningen langdurig te laten leegstaan. Dus ik denk dat daar op dat vlak toch ook moet gekeken worden wat daar kan gebeuren. En een derde punt, dat gaat over het sociaal beheerrecht. In de strategische nota van 2021 stond dat ook vermeld, dat sociaal beheerrecht. Sociaal beheerrecht, waardoor in de Vlaamse wooncode eigenlijk een stad, woningen die langdurig leegstaan, dat ze die kan opeisen, renoveren en als een sociale woning via het Sociaal Verhuurkantoor kan verhuren aan kwetsbare gezinnen of kwetsbare mensen. Dus in de strategische nota van 2021 zie ik zelfs dat daar een investeringsbudget van 100.000 euro is voorzien en ook al inkomsten zijn voorzien in de planning. Maar ik heb daar tot nu toe niets over gehoord. En misschien heb ik dat gemist, want het kan zijn dat ik dat mis. Maar dan is de vraag ja, wat is er eigenlijk al gebeurd. En als er niets is gebeurd, waarom is dat nog niet gebeurd en wat plant men om daar toch een serieuze versneling hoger te leggen? Want ik denk dat het probleem van de leegstand toch een heel groot probleem is. Ik ben eens gewoon drie straten gereden.

De Kleine Laan, zo via de Kleine Laan Mercatorstraat/Lindenstraat. Wel, ik kan u zeggen, ik kan ze niet op één hand tellen hé, de woningen waar je zichtbaar van ziet dat die al een langere tijd leegstaan. Dus er is wel degelijk iets nodig. En ik denk en ik hoop dat we rond die drie maatregelen, dat we toch wel een tandje bij kunnen steken en dat we daar de leegstand, ja, kunnen terugdringen in onze stad.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Maes. Schepen?

CALLAERT: Ja, dank u, voorzitter. En dank u, Jef, voor uw vragen. Ja, we moeten dat niet onder stoelen of banken steken, leegstand is een probleem. Zeker langdurige leegstand, dat kan echt tot een stadskanker leiden, dat echt visuele verloedering geeft aan een hele straat, zelfs aan een buurt of aan een wijk. Zeker als er een paar leegstaande panden zijn. De cijfers, die u hebt gekregen, die kloppen. Maar we hebben nu sinds een jaar een 2^e controleur erbij. Die controleren natuurlijk niet enkel op leegstand, maar dat is dus ook woningkwaliteit, conformiteitsattesten en dergelijke, dat die op toezien. Dus inderdaad, tijdens de lockdown mochten onze leegstands..., allé, onze controleur mocht niet meer binnen in panden gaan. Dus die kon geen conformiteitsattesten, geen woningkwaliteitsonderzoeken doen. Dus heeft hij zich puur op leegstand kunnen doen. Daarom dat de cijfers ineens zo gestegen zijn. Ook de komst van die 2^e controleur heeft natuurlijk ook gezorgd voor die stijgende cijfers. Hoe moeten we dat aanpakken dan, want dat is inderdaad een probleem dat we wel echt willen aanpakken. Eén van de zaken, die we doen, is inderdaad een belasting daarop heffen. Een boete. Op dit moment is een pand, dat één jaar leegstaat, is 1.250 euro boete. Twee jaar leegstand, 2.500 euro. Drie jaar en alle opeenvolgende jaren 5.000 euro boete. Ik heb gezien in uw voorstel, dat ge zegt van ja, kunnen we dat niet in dat tweede jaar al verdubbelen. We zijn er zelf al met de administratie al een hele tijd mee bezig om dat reglement rond leegstand aan te passen. Ik heb dat ook al eens tijdens een commissie denk ik gezegd. Volgende maand – dus eigenlijk zijt ge een maand te vroeg met uw vraag – want volgende maand staat het op de agenda van ... Nee, nee, dat is waar. Maar het gaat volgende maand op de agenda van de gemeenteraad staan, waar we eigenlijk al de eerste aanpassing van het leegstandsreglement gaan voorstellen. Ik volg u niet in uw redenering om het tweede jaar al naar 5.000 euro te doen, maar we willen wel een nieuw vierde jaar invoeren, dat dan 10.000 euro, allé, een vierde jaar en alle opeenvolgende jaren, dat dan 10.000 euro boete zou betekenen. Wat wel een zeer forse verhoging is, omdat als ge kijkt naar alle panden – oei, en ik ben nog niet direct klaar – als ge kijkt naar alle panden die wij hebben, die 680, de meeste zijn kortstondige leegstand. Eén jaar, twee jaar ongeveer. Als ge kijkt naar panden van vijf jaar of langer die leegstaan, goh, ik weet de cijfers nu niet vanbuiten, maar dan spreek je denk ik over een 30 à 40 panden in totaal.

Maar dat zijn vaak degene die echte stadskankers worden genoemd. En ik denk van ja, als ge het niet erg vindt om al jaren aan een stuk 5.000 euro belasting te betalen, dan moogt ge van mij ook 10.000 euro daarop betalen. Dan moet ge ze maar treffen in hun portemonnee. Dan het sociaal beheerrecht. Daar zijn we ook al een hele tijd mee bezig. Daar gaan we nu ook eindelijk stappen vooruit kunnen zetten. De doelstelling is om dat effectief op te starten begin volgend jaar. Dus begin 2022. Wat is er tot nu toe al gebeurd, want we hebben daar echt wel niet op stilgezeten. Dus de bevoegde ambtenaar, die heeft in samenwerking met onze twee controleurs, die zijn al enkele maanden bezig met op basis van onze leegstandslijst een lijst op te maken met panden, die in aanmerking komen voor dat sociaal beheerrecht. Ze hebben daar eerst een intern kader rond moeten opmaken. Waar moet dat allemaal aan voldoen? En dan bleek van de 680 panden op de leegstandslijst, er een stuk of 70 in aanmerking, in theoretische aanmerking komen voor sociaal beheerrecht. Onze twee controleurs zijn op pad gegaan. Die hebben langs de buitenkant allemaal die woningen gescreend en een klein buurtonderzoek daar steeds gedaan van wat zijn de mogelijke kosten die gemaakt moeten worden om die woningen dan conform te maken, dat die effectief verhuurd kunnen worden. Want we gaan ook tactisch moeten zijn. 100.000 euro is een heel mooi bedrag, maar iedereen die verbouwd heeft in zijn leven, die weet daar springt ge niet oneindig mee. Zeker niet als dat panden zijn die in heel slechte staat zijn en ge moet bv. beginnen met een dak te renoveren..., euh een nieuw dak te leggen, structurele schade aan te pakken, dan gaat ge met die 100.000 euro niet ver komen. Dus we moeten eens goed nadenken van kijk, wat kunnen we allemaal doen. Uiteindelijk zijn er van die 70 panden, die we initieel hadden, die theoretisch in aanmerking kwamen, zijn er nu nog een stuk of 15 overgebleven. Er zijn al gesprekken geweest met SOVEKA voor een toekomstig partnerschap, want het is immers, ge hebt het zelf ook gezegd, het is SOVEKA die die panden zal verhuren. Dus wat zijn de volgende stappen die we nu moeten nemen? Dat is het werkingskader, waar we mee bezig zijn, dat moet gefinaliseerd worden. We moeten nakijken welk budget er uiteindelijk voorhanden zal zijn, rekening houdend met de huuropbrengsten en de duurtijd van het sociaal beheerrecht. Wat is de beheerkost voor SOVEKA? Welke andere beheerskosten, zoals nutsaansluitingen en dergelijke, zijn er? Is er een vestiging zakelijk recht door overschrijving in die registers van hypotheekkantoor nodig? Wie is er verantwoordelijk voor de renovatie? Op welke manier moeten de firma's voor de renovatie geselecteerd worden? Dat zijn allemaal vraagstukken waar we nu de volgende twee maand wat aan gaan werken om dan in 2022 van start te kunnen gaan. Dus, voorzitter, Jef, om te concluderen, één, wij blijven inzetten op controle en afstraffing van de leegstand in onze stad.

Twee, het reglement ter bestraffing van die leegstand willen we verstrengen en zal binnenkort voorgelegd worden, volgende maand, aan de gemeenteraad. En ten derde, de toepassing van het sociaal beheerrecht, dat zit in een finale fase en waardoor dat we daar volgend jaar effectief gebruik van kunnen maken.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Dat is misschien wel iets langer dan, maar dan is het ook een volledig antwoord op ...

MAES: Ik vind het geen probleem dat het langer is. Nee, ik vind dat een belangrijke problematiek. En in die zin ben ik blij, dat er ook heel scherp gaat gecontroleerd worden en dat die controles, die er uiteindelijk in 2010 zijn gebeurd, dat men dat op dezelfde manier gaat blijven doen. Want uiteindelijk ja, ge moet het in eerste instantie detecteren en dan kan je remediëren. Dus wat betreft het reglement, allé, ik denk dat je eigenlijk na twee jaar al uw tarieven kunt verhogen. Temeer – en dan gaat dat over het sociaal beheerrecht – dat je na twee jaar leegstand ook al een pand in het sociaal beheerrecht kan trekken. Dus in dat opzicht kan je daar op dat moment met het verhogen van die leegstandboete kan je ook, allé, inwerken op eigenaars om te zeggen ja, ik wil wel vermijden dat eventueel dat pand onder sociaal beheerrecht zou vallen. Dus oké voor vier en vijf jaar vind ik een goed voorstel. Maar ik denk ook dat je op het niveau van dat tweede jaar moet werken, net om te zorgen dat die druk naar dat beheerrecht, dat die daar blijft en dat die scherp genoeg blijft. Nu, wat betreft het budget van 100.000 euro, allé, ik denk dat dat inderdaad te weinig is hé. Als je ziet dat we in het vorige punt wat besproken is, over het Landhuis, dat je al een budget hebt van 130.000 euro voor laat ons zeggen promotie en informatie naar de burger en je voorziet voor een dergelijk belangrijk probleem maar 100.000 euro, dan zou ik zeggen, schepen, klop eens aan bij uw collega Buysrogge, bij de budgetherziening. Dit moet toch minstens verdrievoudigd kunnen worden. Want uiteindelijk, als je maar met die 100.000 euro, je kan daar inderdaad geen wonderen mee doen en als je dan maar 15 huizen kan aanpakken terwijl dat er eigenlijk 70 in aanmerking zouden komen, dan zou je toch op zijn minst een verdrievoudiging moeten krijgen, 45 of 50 panden. Want op die manier kan je eigenlijk zorgen dat op korte termijn, als je dat jaarlijks kan doen en je krijgt ook een roulatie van die middelen, dat je ook kan zorgen dat er op die manier sociale woningen bijkomen. En dat is dan ten goede, dat komt ten goede van de minderbegoede mensen, maar dat komt ook ten goede van het stadsbeeld dat je uiteindelijk creëert. Dus ik denk dat daar in dat opzicht allé, een belangrijke budgettaire inspanning op dat vlak noodzakelijk is en dat – als we het dan steken in gebouwen – dat we het dan eens steken in sociaal verantwoorde gebouwen. Dus ik zou zeggen, ja, neem uw collega van financiën onder de arm en probeer dat budget te verdrievoudigen, want ik vind dat een belangrijk gegeven.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Maes. Dan gaan we meteen naar interpellatie nr. 7 en dat is de interpellatie van raadslid Wymeersch, winterprogramma in de stad en deelgemeenten. Frans, je hebt het woord.

WYMEERSCH: Dank u, voorzitter. Dit punt heb ik te elfder ure aan de agenda toegevoegd, omdat wij ja, laat ons toch zeggen een paar weken voor het eventuele winterprogramma aanbeland zijn. En ik was curieus – zo ben ik nu eenmaal – om te weten hoe de vork nu juist aan de steel zat en welke programmatie er voorzien werd. Nu kan dat zijn – en dat laat ik in het midden en ik zal seffens de uitleg wel krijgen – dat de bepaalde maatregelen van vandaag een invloed hebben of zullen hebben op de uiteindelijke programmatie van één en ander, maar ik vind dat wij als gemeenteraad toch vrij – om het zacht uit te drukken – vrij stiefmoederlijk behandeld zijn wat betreft de informatie over het winterprogramma in onze stad en ook in onze deelgemeenten. Daarom had ik graag – en de vragen staan opgelijst – van de schepen vernomen wat het programma nu eigenlijk zou zijn eindelijk. Gedetailleerd. Of wij inzage krijgen en zelfs kopie zoals wij vroeger altijd kregen, zoals wij vroeger altijd kregen over de inhoud en de modaliteiten van afgesloten overeenkomsten en contracten. Of er al een mogelijkheid is tot het inzien van afrekeningen van de jongste edities. En wat de stand van zaken is inzake een winterprogramma in de deelgemeenten. Als ik dan verwijs naar Belsele, waar neem ik aan een privaat initiatief was in verband met een soort van kerstmarkt en dat dit ondertussen al is afgeblazen voor 14 dagen, dan ben ik daar ook nieuwsgierig naar.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Wymeersch. Ik geef het woord aan schepen Somers.

SOMERS: De inhoud van het winterprogramma, van het ganse winterprogramma is daags, donderdag denk ik of woensdag, ik kan de juiste dag niet meer, maar ik denk woensdag of donderdag na de commissie doorgestuurd, omdat dan het winterprogramma en de voorlopige brochure met betrekking tot het programma finaal was. Ik heb dat doorgestuurd naar de leden van de commissie. Ik heb dat doorgestuurd naar de effectieve leden. In de toekomst zal ik dat misschien naar de volledige gemeenteraad moeten doen. En ook naar de voorzitter van mijn commissie, met daarbij de mededeling dat op basis van de maatregelen die er gaan genomen worden, federaal, we gaan kijken in welke mate dat een effect heeft op de activiteiten die in de brochure staan. De activiteiten zijn grotendeels gelijklopend met andere jaren. Een kerstmarkt, een kerstmarkt in de deelgemeenten, een ijspiste. Waarom is dat ook gelijklopend? Omdat we nu eenmaal voor de ijspiste bv. een bestek hebben dat drie jaar loopt en dat loopt dus dit jaar nog. Ja, we doen een kerstmarkt, we doen het altijd. Het verschil met de voorgaande jaren is enkel dat het over twee weekends zou lopen in plaats van één weekend.

We hebben alweer een kerstwandeling, gelijkaardig aan – niet volledig inhoudelijk – maar gestoeld op het principe dat we vorig jaar ook hebben gedaan. Dat is allemaal via bestekken verlopen. Die kan u allemaal opvragen en veel van die bestekken, ja, die zijn natuurlijk al een aantal jaren oud, vandaar dat die natuurlijk dan ook niet naar de commissie zijn gegaan. De kerstmarkten in de deelgemeenten daar bestaat sinds 2017 een afsprakennota van, die eigenlijk niet aangepast is. Dus de afspraak met de organisatoren van de kerstmarkten in de deelgemeenten die zijn nog altijd dezelfde als die in 2017 door de toenmalige meerderheid gemaakt. Uiteraard hebben wij in het kader van de kerstmarkten wel een onderhoud gehad met eigenlijk de organisatoren van de kerstmarkten in de deelgemeenten, omdat zij een aantal vragen hadden met betrekking tot aanpassingen tot dat kader. Vooral dan financiële aanpassingen. En wat zien we ook? Dat eigenlijk de vergoeding, die verschillende kerstmarkten in de deelgemeenten krijgen, ook verschillend zijn. Uiteraard is dat afhankelijk naar de grootte van de kerstmarkt, die georganiseerd wordt. Maar het is ook wel waar wat ze zeggen, dat dat de voorbije jaren wel geëvolueerd is. Als ge de eindafrekening wenst van de editie in 2019, die zal ik aan alle leden van de commissie of misschien aan alle gemeenteraadsleden bezorgen. Maar het globale overzicht kan ik daar stellen, dat de uitgaven met betrekking tot de kerstmarkt 2019 afgerond op 129.000 euro bedroegen en de inkomsten 14.000 euro. En dat we nu 183.000 euro uitgaven voorzien hadden voor de twee edities in Sint-Niklaas. Maar het detail van 2019 en het budget van 2021, waar uiteraard diverse collegenota's over bestaan en die ook altijd raadpleegbaar zijn, die kan ik u alvast bezorgen. Wat is de stand van zaken? Ik denk dat we maandag gaan kijken of het zinvol is om de brochure, die we hebben gemaakt, te gaan bedelen onder alle inwoners van onze stad. Waarom? Enerzijds hebben alle deelgemeenten hun kerstmarkt geannuleerd en ik denk dat dat allé, voor de hand liggende redenen zijn. Al die maatregelen – niet rechtstaand consumeren, zittend consumeren, ja, CovidSafe-scanning, met mondmasker rondlopen, zelfs nu is de 1,5 m afstand alweer bijgekomen – dus het is niet evident voor kleinere organisaties vandaag de dag aan al deze voorwaarden te voldoen. Zij hebben zelf die beslissing aan ons kenbaar gemaakt gedurende de voorbije week. Langs de andere kant heb ik ook al de annulatie binnengekregen van de ijsberenduik. Die is denk ik gisteren of ja, gisteren binnengekomen. Ja, Christmas XL in de Don Boscokerk gaat ook niet door. Dat is ook geannuleerd. En ja, ik denk dat we maandag uitsluitsel gaan kunnen geven over onze eigen kerstmarkt, de Nieuwjaarshappening en Goesting dat ook eigenlijk aansluitend aan onze Nieuwjaarshappening daags daarvoor een activiteit op de Grote Markt had. Dus ja, ik kan daar geen informatie over geven, omdat wij maandagmorgen ook maar die meeting hebben.

We zijn er in Sint-Niklaas en vanuit het bestuur altijd vanuit gegaan, dat dat wat we kunnen organiseren en mogen organiseren en op een veilige manier binnen een bepaald financieel kader, dat ik zojuist heb opgenoemd, kunnen organiseren, dat we dat gaan doen. Maar natuurlijk moeten wij dat ook maandag afstemmen met de veiligheidsdiensten en met iedereen betrokken bij deze organisatie. Want wat zien we vandaag de dag wel? Dat er dus ook al verenigingen annuleren, die eigenlijk met een chalet op de kerstmarkt staan in Sint-Niklaas. Maar ook dan nog, ja, beloof ik dat wij vanuit het bestuur en samen met de dienst evenementen en de dienst veiligheid naar een zoveel mogelijke beleving zullen betrachten tijdens de winterperiode, al zal het alweer anders zijn, maar hopelijk toch nog wel zoals het ... (?) vroeger ook al eens genoemd hebben, maar dan met betrekking tot een andere activiteit, gezellig anders.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Ik geef eerst het woord aan de heer Wymeersch en mijnheer Van Peteghem heeft een klein ...

WYMEERSCH: Ik hoop, mevrouw de schepen, dat ik alles duidelijk verstaan heb, waar ik aan twijfel. Maar ik vind het raar, ongeacht of er nu met de regelmaat van een klok aanpassingen vanuit federaal of gewest maatregelen kunnen uitgevaardigd worden, maar u heeft ongetwijfeld maanden op voorhand toch al plannen gemaakt voor Winter in de Stad. We zullen het zo nu noemen. Daar wacht u dan vrij laat mee, vrij lang mee – ik zeg het, ongeacht de maatregelen – als u laat ons zeggen 14 dagen, 3 weken voordat het programma begint, enkel aan de effectieve leden van de gemeenteraadscommissie, die onder uw verantwoordelijkheid resulteert, daar een bericht aan geeft en zo op een manier van ja, trek er uw plan mee en de rest van de gemeenteraad die mag ernaar fluiten. Ik vind het ook ongehoord, dat u eindelijk – en u bent daar dan nog fier op ook blijkbaar – dat u ons een afrekening zal bezorgen van de winterprogrammatie en van de wintermarkt en de kerstmarkt en al wat ermee samenhangt van 2019. Nu, ik meen te mogen veronderstellen, dat dit toch al meer dan een jaar klaar is die afrekening. Winter 2019, laten we zeggen dat die afrekening met alle kosten tegen de vakantie, zomer 2020 rond zou kunnen zijn. We zijn nu eind 2021 en nu mogen wij content zijn op onze vraag, dat wij de afrekening zullen krijgen. Mevrouw de schepen, wat ik nu van u verwacht, is een overzicht. Duidelijk en gedetailleerd, zodat we toch allemaal mee zijn met de gang van zaken. Zodat ook een heel aantal nieuwe raadsleden in deze gemeenteraad, die nog niet zoveel ondervinding hebben met deze festiviteiten, dat die ook mee kunnen en mee zijn met de hoop. Dat u ons alle overeenkomsten op papier bezorgt die er de laatste jaren zijn afgesloten, alle contracten, de afrekening van 2019, de plannen van 2020, waarom ze niet zijn doorgegaan, welke kosten daar gemaakt zijn, welke kosten er niet zijn gerecupereerd geworden en dergelijke. En gedetailleerd het programma van 2021-2022.

Dan kunnen we misschien eens praten, dan kunnen we verder debatteren, maar nu op een drafje al dan niet verstaanbaar een overzicht geven van wat er is en zou kunnen zijn, daarmee is deze gemeenteraad niet gediend. Ik verwacht een gedetailleerd antwoord op de vragen, die ik u ter indiening van dit punt heb overgemaakt.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Wymeersch. Ik geef nog kort het woord aan de heer Van Peteghem.

VAN PETEGHEM: Mijn woord is altijd kort. Ik zal trachten bondig te zijn. In de eerste plaats, die brochure die we gekregen hebben, dat is een mooie brochure. Dat is ook iets waar ge mooi mee kunt uitpakken. Natuurlijk, de corona daar kun je niet aan doen, dat er veel zaken afgelast worden. Ik volg hem, Frans, in sommige punten. Wat ik dus vraag is, dat is naar de toekomst toe, zoals het altijd geweest is, werden vroeger de programma's Zomer in de Stad, Winter in de Stad, dat was nu zo, maar ja, daar kun je niet aan doen. Nu, naar volgend jaar toe zou ik graag hebben, dat gij een kort overzicht maakt en overzicht geeft in de commissies, waarbij dat ge een duidelijk programma, kort een duidelijk programma, een overzicht maakt. En dan kun je perfect de artiesten, de prijzen erbij zetten. Dat kun je perfect in één beslissing per deelgemeente, per stad activiteiten maken. Dat is vrij simpel. De diensten kunnen dat perfect opmaken. Als ge dat in de commissie al kunt bezorgen naar volgend jaar toe, dan denk ik dat iedereen weet wat er te doen is in zijn gemeente of in de stad en dat is vrij simpel. En dat vraag ik al lang, schepen, om daar toch werk van te maken. En ik weet, de corona heeft toegeslaan. Maar naar de toekomst toe zou je dat toch moeten kunnen gelijk vroeger. In uw commissie, naar de commissieleden een duidelijke toelichting geven. En dat is vrij simpel.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Van Peteghem.

SOMERS: Ja, ik ga er nog kort op antwoorden. Gaspard, allé, ik heb dat al een paar keren beloofd en eigenlijk moet ik toegeven, dat eigenlijk de realiteit mij inhaalt en dat we eigenlijk nooit niet al wat we opstaan, al wat we voorbereiden is eigenlijk bijna onmogelijk om te realiseren, omdat er altijd en ja, het is heel spijtig dat ik heel vaak naar corona moet verwijzen, maar dat is nu eenmaal zo. Er wordt ook door de diensten zo laat mogelijk gewacht om eigenlijk over te gaan tot de finale beslissing van iets, omdat het anders vaak ja, niet meer onomkeerbaar is. Als ge bepaalde bestellingen plaatst en zo. Het is niet meer zo evident van daar allemaal voorwaarden van corona in te steken, dat ge eigenlijk alle financiële middelen nog kunt recupereren. Dus allé, ik kan alleen maar zeggen dat sinds maart 2020 wij eigenlijk continu met de dienst evenementen, continu maar ook elke week bijna alles moeten aanpassen, allé, alles moeten aanpassen, aanpassingen moeten doen.

U weet heel goed ook, dat deze dienst volledig onderbemand is geweest. Ik ben zeer blij, dat daar personeel is bijgekomen recentelijk. Dus ik hoop dat er nu echt ook wel terug de tijd komt om ja, op regelmatig basis daar inzicht te kunnen verschaffen aan de commissieleden, omdat we nu terug over ja, personeel beschikken en waarvan we gaan voor zorgen dat die mensen natuurlijk ook over alle informatie beschikken om mij te ondersteunen ter voorbereiding daarvan in plaats van in het verleden bij enkele.

VOORZITTER: Dank u wel, schepen. Dan zijn we door de punten van de gemeenteraad van de openbare zitting heen. En we beginnen nu aan de geheime zitting.

---ooOoo---